د مالِک عيسىٰ مسيح په حقله د حضرت متی زيرے

د حضرت عيسىٰ نسب‌نامه

۱ (۱) د عيسىٰ مسيح نسب‌نامه، نسل د داؤد، نسل د اِبراهيم. (۲) اِبراهيم د اِسحاق پلار وو، اِسحاق د يعقوب، يعقوب د يهوداه
او د هغهٔ د ورونړو پلار وو. (۳) او يهوداه د فارص او زارح پلار وو، د دوئ مور تامار وه. فارص نه حصرون او حصرون نه
رام پېدا شو. (۴) د رام نه عمی‌نداب پېدا شو. د عمی‌نداب نه نحشون پېدا شو او د نحشون نه سلمون، (۵) د سلمون نه بوعز، د
دهٔ مور راحب وه، د بوعز نه عوبيد پېدا شو، د دهٔ مور روت وه. د عوبيد نه يَسی، (۶) او د يَسی نه داؤد بادشاه پېدا شو. داؤد د
سليمان پلار وو، د هغهٔ مور اول د اورِياه ښځه وه، (۷) د سليمان زوئ رحُبعام وو، د رحُبعام زوئ ابياه، د ابياه زوئ آسا. (۸)
د آسا زوئ يهوسفط، د يهوسفط زوئ يورام او د يورام زوئ عُزياه، (۹) او د عُزياه زوئ يوتام او د يوتام زوئ احاز، د احاز
زوئ حزقياه، (۱۰) د حزقياه زوئ منسی، د منسی زوئ امون، د امون زوئ يوسياه، (۱۱) د يوسياه زوئ يکونياه، او د هغهٔ ورونړه
په هغه زمانه کښې پېدا شول چې بابل ته جلاوطن کړے شو. (۱۲) د جلاوطنۍ او بابل ته د دوئ د بوتللو نه پس د يکونياه نه
شلتی‌اېل پېدا شو او شلتی‌اېل د زرُبابل پلار وو، (۱۳) زرُبابل د ابيهود، او ابيهود د اِلياقيم او اِلياقيم د عازور پلار وو. (۱۴) او د
عازور نه صدوق پېدا شو، صدوق د اخيم پلار وو، اخيم د اليهود، (۱۵) اليهود د اِلی‌عزر، اِلی‌عزر د متان، متان د يعقوب، (۱۶) او
يعقوب د يوسف پلار وو. يوسف د مريم خاوند وو چې عيسىٰ ترې پېدا شو څوک چې مسيح بللے کيږی. (۱۷) د اِبراهيم نه تر
داؤد پورې ټولې څوارلس پيړۍ دی، او د داؤد نه بابل ته د جلاوطنۍ پورې څوارلس پيړۍ، او د جلاوطنۍ نه تر مسيح پورې
څوارلس پيړۍ دی.

د حضرت عيسىٰ پېدايښت

(۱۸) نو د عيسىٰ مسيح د پېدايښت قيصه داسې ده چې هرکله چې د هغهٔ مور مريم يوسف ته کوژدن شوه نو د وادهٔ نه وړاندې دا
پته ولګېده چې د هغې اُميدواری د روحُ القُدس نه ده. (۱۹) يوسف د هغې چنغول يو نېک سړے وو، نو هغهٔ د هغې د بدنامۍ نه د
بچ کولو دپاره په پړده کښې د کوژدن ماتولو اراده وکړه. (۲۰) هغهٔ دا اراده کړې وه چې په دې کښې د مالِک خُدائ يوه فرښته په
خوب کښې ورته راغله او وې فرمائيل چې، ”اے د داؤد زويه يوسفه، د مريم سره د وادهٔ کولو نه مهٔ يرېږه ځکه چې د هغې
اُميدواری د روحُ القُدس په قدرت ده. (۲۱) د هغې به زوئ وشی او تهٔ پرې عيسىٰ نوم کېږده، ولې چې هغه به خپل اُمت د ګناهونو
نه خلاصوی.“ (۲۲) دا هر څهٔ ځکه وشول چې مالِک خُدائ د پېغمبر په وسيله څهٔ فرمائيلی وُو هغه پوره شی، (۲۳) ”ګوره، يوه
پېغله به اُميدواره شی او زوئ به يې وشی او د هغهٔ نوم به عمانوايل کېږدی، چې مطلب يې دے، خُدائ پاک زمونږ مل دے.“
(۲۴) هرکله چې يوسف د خوبه بيدار شو نو د مالِک خُدائ د فرښتې حکم يې ومنلو او مريم سره يې وادهٔ وکړو او کور ته يې
راوسته. (۲۵) نو بيا هغه تر هغه وخته پورې د هغې سره مِلاو نهٔ شو ترڅو چې د هغې زوئ پېدا شوے نهٔ وو. نو هغهٔ پرې عيسىٰ
نوم کېښودو.

نذرانې پېش کول

۲ (۱) د هيروديس بادشاه په ورځو کښې د يهوديه په بيت‌لحم کښې عيسىٰ پېدا شو. د هغهٔ د پېدايښت نه پس يروشلم ته د
نمرخاتهٔ طرف نه د ستورو عِلم لرونکی راغلل (۲) او وئيل يې چې، ”هغه د يهوديانو بادشاه کېدونکے ماشوم چې پېدا شوے
دے چرته دے؟ ځکه چې مونږ د نمرخاتهٔ نه د هغهٔ ستورے په راختو ليدلے دے او د هغهٔ عبادت کولو له راغلی يُو.“ (۳)
هيروديس بادشاه او د يروشلم ټول خلق په دې اوريدو سره پريشانه شول. (۴) هغهٔ د يهوديانو ټول مشران اِمامان او د شرعې
عالمان راوبلل او د هغوئ نه يې دا تپوس وکړو چې، ”مسيح به چرته پېدا کيږی؟“ (۵) هغوئ ووئيل چې، ”د يهوديه په بيت‌لحم
کښې.“ او هغوئ د هغې پېشګوئۍ حواله ورکړه چې په کښې د نبی په وسيله ليکلے شوی دی چې، (۶) ”اے د يهوداه د زمکې

بیت‌لحم ښارېږي. تهٔ د یهوداه په لویو ښارونو کښې هیڅکله هم ورکوټې نهٔ یې، ځکه چې ستا نه به هغه سردار راوځی چې زما د خلقو بنی اِسرائیلو شپون به وی." ﴿٧﴾ هیرودیس بیا د ستورو عِلم لرونکی په پرده کښې راوبلل او د ستورى د راختو وخت یې ترې معلوم کړو. ﴿٨﴾ هغهٔ بیا دوئ بیت‌لحم ته ولېږل او ورته یې ووئیل چې، "لاړ شئ او د هغه ماشوم په حقله پوره پوره تلاش وکړئ، او چې یې بیامومئ نو ما خبر کړئ چې زهٔ هم ورشم او ورته سجده وکړم." ﴿٩﴾ د بادشاه په حُکم هغوئ روان شول او هغه ستورے چې دوئ په راختو لیدلے وو د دوئ په وړاندې روان وو او آخر په هغه ځائ ودرېدو چرته چې ماشوم پروت وو. ﴿١٠﴾ هغوئ د ستورى په لیدو ډېر زیات خوشحاله شول. ﴿١١﴾ کور ته په ننوتو یې ماشوم د خپلې مور مریم په غېږ کښې ولیدو او ورته په سجده پرېوتل. پس له هغې یې خپلې تیلئ پرانستلې او هغهٔ ته یې نذرانې پېش کړې چې په کښې سرهٔ زر، او د خوشبوئ دپاره لوبان او د مُر چیړ وو. ﴿١٢﴾ خُدائ پاک هغوئ ته په خوب کښې دا خبردارے ورکړو چې هیرودیس بادشاه له واپس مهٔ ځئ، نو هغوئ بیا په بله لار خپل مُلک ته واپس شول.

مِصر ته هِجرت کول

﴿١٣﴾ کله چې هغوئ رُخصت شول نو یوسف ته د مالِک خُدائ یوه فرښته په خوب کښې راغله او ورته یې وفرمائیل چې، "پاڅه، ماشوم او مور یې د ځان سره کړه او مِصر ته هِجرت وکړه، او تر هغې هلته ایسار شه چې زهٔ درته ووایم، ځکه چې هیرودیس د دې ماشوم په تلاش کښې دے چې قتل یې کړی." ﴿١٤﴾ نو یوسف د خوبه بېدار شو او شپه په شپه یې ماشوم او د هغهٔ مور مِصر ته بوتلل، ﴿١٥﴾ او هلته د هیرودیس تر مرګه پورې ایسار وو. دا د مالِک خُدائ هغه وینا پوره کول وُو چې هغهٔ د نبی په وسیله فرمائیلی وُو چې، "ما خپل زوئ د مِصر نه راوبللو."

د ماشومانو قتل

﴿١٦﴾ هر کله چې هیرودیس د ستورو عِلم لرونکو په دوکه پوهه شو نو سخت په قهر شو او حُکم یې وکړو چې د بیت‌لحم او د خوا او شا هغه ټول ماشومان چې عُمر یې دوه کاله یا د دې نه کم وی، قتل یې کړئ. نو د ستورو د عِلم لرونکو د معلوماتو په مطابق هغهٔ دا د وخت اندازه لګولې وه. ﴿١٧﴾ دغه رنګ هغه پېشګوئي چې د یرمیاه پېغمبر په وسیله شوې وه پوره شوه چې، ﴿١٨﴾ "په راما کښې د چغو آواز واورېدلے شو، د لوئ ماتم او ژړا آواز. راحیل په خپلو بچو ژړا کوی، هیڅ قسم تسلی نهٔ قبلوی ځکه چې د هغې ماشومان مړهٔ شوی دی."

د مِصر نه واپسی

﴿١٩﴾ نو د هیرودیس د مرګ نه وروستو، د مالِک خُدائ فرښته په مِصر کښې یوسف له په خوب کښې راغله او ورته یې وفرمائیل چې، ﴿٢٠﴾ "پاڅه. ماشوم او مور یې د ځان سره کړه او د دوئ سره د بنی اِسرائیلو مُلک ته لاړ شه، ځکه چې د چا نه چې د دې ماشوم سر ته خطره وه هغه مړ شوے دے." ﴿٢١﴾ نو هغه پاڅېدو، ماشوم او مور یې د ځان سره روان کړل او د بنی اِسرائیلو مُلک ته راغلل. ﴿٢٢﴾ خو کله چې یوسف دا واورېدل چې د خپل پلار هیرودیس په ځائ ارخلاوس د یهودیه بادشاه شوے دے، نو هلته د تللو نه ووېرېدو. نو کله چې بیا په خوب کښې ورته دا خبردارے ورکړے شو نو هغه د ګلیل علاقې ته لاړو، ﴿٢٣﴾ هلته هغه په ناصرت نومې ښار کښې دېره شو. دا د نبیانو په وسیله د وئیلے شوې هغه پېشګوئي تر سره کول وُو چې، "هغهٔ ته به ناصری وئیلے شی."

د حضرت یحییٰ بپتسمه ورکوونکی وعظ کول

٣ ﴿١﴾ په دغه ورځو کښې بپتسمه ورکوونکے یحییٰ راغے چې د یهودیه په بیابان کښې یې دا بیان کولو چې، ﴿٢﴾ "توبه ګار شئ ځکه چې د آسمان بادشاهی نزدې راغلې ده." ﴿٣﴾ دا هغه څوک دے چې د یشعیاه نبی په وسیله یې ذکر شوے دے، یعنې،

”په بيابان کښې د نعرې وهونکی آواز دے چې د مالِک خُدائ لاره جوړه کړئ او د هغهٔ لارې نېغې کړئ.“ ۴ د يحيىٰ جامې د
اوښ د وړی وې او د څرمنې پټۍ يې د ملا نه تړلې وه او مُلخان او ځنګلی شات يې خوراک وو. ۵ د يروشلم، يهوديه، او د
اُردن د ګېرچاپېره وطن ټول خلق هغهٔ ته راټول شوی وُو. ۶ هغهٔ هغوئ ته د خپلو ګناهونو په اقرار کولو سره د اُردن د سيند
په اوبو بپتسمه ورکړه. ۷ خو کله چې يحيىٰ وليدل چې ډېر فريسيان او صدوقيان د بپتسمې دپاره راځی نو ورته يې وفرمائيل،
”اے د مارانو بچو، تاسو ته چا دا خبردارے درکړو چې د راتلونکی غضب نه وتښتئ؟ ۸ او داسې کارونه وکړئ چې ورنه
ستاسو د توبې ايستلو پته ولګی. ۹ تاسو ځان سره داسې سوچ مهٔ کوئ چې ګنې تاسو د اِبراهيم اولاد يئ، ځکه چې زهٔ درته دا
وايم چې خُدائ پاک د دې کاڼو نه هم د اِبراهيم دپاره اولاد پېدا کولے شی. ۱۰ اوس هم د ونو جرړو ته تبر نيولے شوے دے
او هره هغه ونه چې ښهٔ مېوه نهٔ نيسی هغه به پرې کړے شی او د اور لمبو ته به واچولے شی. ۱۱ زهٔ تاسو له د توبې دپاره په
اوبو بپتسمه درکوم خو څوک چې به زما نه وروستو راځی هغه زما نه ډېر زورَور دے. زهٔ د هغهٔ د څپلو پورته کولو جوګه هم نهٔ
يم. هغه به تاسو له په روحُ القُدس او په اور بپتسمه درکوی. ۱۲ ښاخې د هغهٔ په لاس کښې ده. هغه به خپل درمند په ښهٔ شان
پاکوی او غنم به په خپله خمبه کښې جمع کوی، خو بوس به په هغه اور کښې سوزوی چې هيڅکله نهٔ مری.“

د حضرت عيسىٰ بپتسمه

۱۳ بيا عيسىٰ د ګليل نه د اُردن د سيند خوا ته راغلو چې د يحيىٰ نه بپتسمه واخلی. ۱۴ خو يحيىٰ هغه منع کړو او ورته يې
وفرمائيل چې، ”ما ته په کار دی چې زهٔ ستا نه بپتسمه واخلم او تهٔ ما له راغلې؟“ ۱۵ عيسىٰ ورته وفرمائيل چې، ”په دې وخت
هم داسې کول په کار دی ځکه چې مونږ له دغه شان د خُدائ پاک صداقت پوره کول مناسب دی.“ او بيا يحيىٰ دا ومنله. ۱۶ د
بپتسمې نه پس عيسىٰ د اوبو نه سمدستی راوختلو او په هغه وخت ورته آسمان کولاو شو او د خُدائ پاک روح يې وليدو چې د
کونترې په شکل په هغهٔ راکوزېدو. ۱۷ او د آسمان نه يو آواز راغلو چې، ”دا زما خوږ زوئ دے چې زهٔ ترې راضی يم.“

د حضرت عيسىٰ آزمېښت

۴ ۱ روحُ القُدس هغه وخت عيسىٰ بيابان ته بوتلو چې د اِبليس په لمسون کښې وآزمائيلے شی. ۲ هغهٔ څلوېښت ورځې او
څلوېښت شپې روژه ونيوله او په آخر کښې هغه نار نهور شو. ۳ بيا اِبليس ورغلو او ورته يې ووئيل، ”کهٔ تهٔ د خُدائ پاک زوئ
يې نو دې کاڼو ته ووايه چې روټۍ شی.“ ۴ عيسىٰ جواب ورکړو، ”صحيفې وائی چې، بنی آدم تش په روټۍ نهٔ پائی خو هغه په
هره هغه خبره پائی چې د خُدائ پاک د خولې نه راوځی.“ ۵ بيا اِبليس هغه مقدس ښار ته بوتلو او د خُدائ د کور په مناره يې
ودرولو ۶ او ورته يې ووئيل چې، ”کهٔ تهٔ د خُدائ پاک زوئ يې نو خپل ځان دلته نه ښکته وغورزوه، ځکه چې صحيفې وائی
چې، هغه به ستا په حقله خپلو فرښتو له حُکم ورکړی، او هغوئ به تا په خپلو لاسونو کښې پورته کړی هسې نه چې په کاڼی
ټينډک وخوری.“ ۷ عيسىٰ جواب ورکړو چې، ”صحيفې دا هم وائی چې، تاسو په خپل مالِک خُدائ پاک آزمېښت مهٔ کوئ.“
۸ بيا اِبليس هغه د يو ډېر اوچت غرهٔ څوکې ته وخېژولو او د دُنيا ټولې بادشاهۍ او د هغې شان او شوکت يې ورښکاره کړل
۹ او ورته يې ووئيل چې، ”دا هر څهٔ به تا له درکړم خو کهٔ تهٔ راته صرف سجده وکړې او زما عبادت وکړې.“ ۱۰ خو عيسىٰ
ورته وفرمائيل چې، ”ورک شه اِبليسه. صحيفې وائی چې، تهٔ تش مالِک خُدائ پاک ته سجده کوه او صرف هم د هغهٔ عبادت
کوه.“ ۱۱ نو اِبليس هغه پرېښودو او فرښتې راغلې او د هغهٔ په خِدمت کښې حاضرې شوې.

د حضرت عيسىٰ په ګليل کښې خِدمت شروع کول

۱۲ هرکله چې عيسىٰ واورېدل چې يحيىٰ ګرفتار شوے دے نو هغه ګليل ته واپس راغلو. ۱۳ ناصرت يې پرېښودو او په
کفرنحُوم ښارېې کښې دېره شو چې د درياب په غاړه دے چې د زبولون او نفتالی په سرحد کښې دے. ۱۴ دا د يشعياه نبی
خبرې پوره کول وُو يعنې، ۱۵ ”د زبولون او د نفتالی علاقه، د درياب طرف ته د اُردن نه په خوا کښې، د غېريهوديانو ګليل،
۱۶ کوم خلق چې په تيارهٔ کښې ناست وُو، هغوئ يوه لويه رڼا وليدله، او څوک چې په زمکه د مرګ په سورې کښې ناست وُو،

پرې رڼا وځلېده.“ ﴿١٧﴾ د هغې ورځې نه عيسیٰ دا بيان شروع کړو چې، ”توبه ګار شئ ځکه چې د خُدائ پاک بادشاهی ستاسو مينځ ته راغلې ده.“

څلورو ماهيګرو ته د حضرت عيسیٰ دعوت

﴿١٨﴾ عيسیٰ د ګليل درياب په غاړه ګرځېدو چې دوه وروڼه يې وليدل، يو شمعون چې د پطروس په نوم ياديږی او د هغهٔ ورور اندرياس. هغوئ په درياب کښې جال اچولو ځکه چې هغوئ ماهيګر وُو. ﴿١٩﴾ عيسیٰ ورته وفرمائيل چې، ”ما پسې راځئ او زهٔ به تاسو آدمګير جوړ کړم.“ ﴿٢٠﴾ هغوئ سمدستی خپل جالونه پرېښودل او په هغهٔ پسې روان شول. ﴿٢١﴾ کله چې عيسیٰ د دې ځائ نه وړاندې لاړو نو دوه وروڼه يې وليدل، يعقوب د زبدی زوئ او د هغهٔ ورور يوحنا چې په کشتئ کښې يې د خپل پلار زبدی سره جالونه مرمت کول. هغوئ يې راوبلل. ﴿٢٢﴾ هغوئ سمدستی کشتئ او خپل پلار پرېښودل او په هغهٔ پسې روان شول.

د حضرت عيسیٰ تعليم، بيان او بيمارانو ته شفا ورکول

﴿٢٣﴾ عيسیٰ په ټول ګليل کښې ګرځېدو، د يهوديانو په عبادتخانو کښې يې تعليم ورکولو او د خُدائ پاک د بادشاهئ د زيری بيان يې کولو او د خلقو هر رنځ او بيماری يې روغوله. ﴿٢٤﴾ د هغهٔ آوازه په ټول شام کښې خوره شوه او د هر رنځ بيماران چې په عذاب آخته وُو، يعنې هغوئ چې پيريانو نيولی وُو، ميرګو نيولی او شل يې ورله راوستل نو هغهٔ روغ کړل. ﴿٢٥﴾ ډېر خلق ورپسې روان شول چې د ګليل، د دِکپولس، د يروشلم، د يهوديه او د اُردن د پورې غاړې اوسېدونکی وُو.

په غر دپاسه د حضرت عيسیٰ بيان

۵ ﴿١﴾ کله چې عيسیٰ ګڼ خلق وليدل نو غرهٔ ته وختلو او هلته کښېناستو. او کله چې د هغهٔ مريدان ورته راټول شول، ﴿٢﴾ نو هغهٔ ورته داسې تعليم شروع کړو، ﴿٣﴾ ”بختور دی هغوئ چې د روح غريبان دی ځکه چې د آسمان بادشاهی د هغوئ ده. ﴿٤﴾ بختور دی هغوئ چې غمژن دی، هغوئ به تسلی ومومی. ﴿٥﴾ بختور دی هغوئ چې حليمان دی ځکه چې دوئ به د زمکې وارثان شی. ﴿٦﴾ بختور دی هغوئ چې د صداقت اوږی تږی دی، دوئ به ماړهٔ کړے شی. ﴿٧﴾ بختور دی هغوئ چې رحم کوی، په هغوئ به رحم وکړے شی. ﴿٨﴾ بختور دی هغوئ چې زړونه يې پاک دی، هغوئ به د خُدائ پاک ديدن وکړی. ﴿٩﴾ بختور دی د امن راوستونکی، خُدائ پاک به هغوئ ته خپل زامن ووائی. ﴿١٠﴾ بختور دی هغوئ چې د خُدائ پاک د رضا پوره کولو دپاره زورَولے کيږی، د آسمان بادشاهی د هغوئ ده. ﴿١١﴾ تاسو بختور يئ کله چې خلق درته سپکې سپورې وائی، او زوروی مو او زما له وجې خلق ستاسو په حقله هر قِسم دروغژنې بدې خبرې کوی. ﴿١٢﴾ دا هر څهٔ تاسو په خوشحالئ او روڼ تندی وزغمئ ځکه چې په آسمان کښې ستاسو دپاره لوئ اجر دے، ځکه چې ستاسو نه وړاندې هم دغه رنګ دوئ نبيان وزورول. ﴿١٣﴾ تاسو د دُنيا دپاره مالګه يئ. کهٔ مالګه بې‌خونده شی، نو بيا به خنګه مالګينه شی؟ دا بيا د هيڅ خيز دپاره په کار نهٔ راځی او بهر وغورزولے شی او د پښو لاندې کولو جوګه شی. ﴿١٤﴾ تاسو د ټولې دُنيا دپاره رڼا يئ. کوم ښار چې په غرهٔ آباد وی هغه پټېدے نهٔ شی. ﴿١٥﴾ چې ډيوه بله شی نو خوک پرې لوښے نهٔ ږدی، بلکې د ډيوټ دپاسه کېښودلے شی چرته چې د کور ټولو خلقو ته رڼا ورکوی. ﴿١٦﴾ او تاسو هم دغه رنګ د خلقو د وړاندې رڼا خوره کړئ د دې دپاره چې هرکله هغوئ ستاسو ښهٔ کارونه ووينی نو هغوئ به ستاسو د آسمانی پلار، لوئی بيان کړی. ﴿١٧﴾ دا خيال مهٔ کوئ چې ګنې زهٔ د دې دپاره راغلے يم چې شريعت او د نبيانو کتابونه منسوخ کړم. زهٔ د هغوئ منسوخ کولو له نهٔ يم راغلے بلکې پوره کولو له راغلے يم. ﴿١٨﴾ زهٔ تاسو ته رښتيا وايم، ترڅو پورې چې آسمان او زمکه ختم شوی نهٔ وی نو د شريعت يو حرف يا د حرف نه يو زبر قدرې به ختم نهٔ شی، ترڅو چې دا هر څهٔ سر ته رسېدلی نهٔ وی. ﴿١٩﴾ نو کهٔ څوک ورنه د شريعت يوه ذره شان هم مات کړی او نورو خلقو ته د داسې کولو تعليم ورکړی نو د آسمان په بادشاهئ کښې به د دوئ ځائ د ټولو نه لاندې وی. خو هغه څوک چې په شريعت عمل وکړی او نورو ته يې تعليم هم ورکوی، هغه به د آسمان په بادشاهئ کښې لوئی بيامومی. ﴿٢٠﴾ زهٔ تاسو ته دا وايم، ترڅو چې تاسو په صداقت کولو کښې د فريسيانو او د شرعې د عالمانو نه زيات نهٔ يئ نو تاسو بيا هيڅکله هم د آسمان په بادشاهئ کښې داخلېدے نهٔ شئ. ﴿٢١﴾

تاسو اورېدلي دي چې زمونږ پلار نیکهٔ ته وئیلے شوی وُو چې، قتل مهٔ کوئ. هغه څوک چې قتل وکړی هغهٔ ته به ضرور په عدالت کښې سزا ورکولے شی. ﴿۲۲﴾ خو زهٔ تاسو ته دا وایم چې هر څوک چې یو ورور ته غصه هم وکړی، هغهٔ ته به په عدالت کښې ضرور سزا ورکړے شی. او کهٔ هغه ورته کم عقل ووائی نو هغه به ضرور عدالت ته جواب ورکوی، او کهٔ چرې ورته لیونے ووائی نو هغهٔ ته به د دوزخ د اور خطره وی. ﴿۲۳﴾ کهٔ چرې تاسو د قربانۍ ځائ ته کوم څیز راوړئ او په دې وخت کښې درته رایاد شی چې ستا ورور په څهٔ خبره درنه خفه دے، ﴿۲۴﴾ نو خپله قربانی په هغه ځائ پرېږده. لاړ شه، اول خپل ورور رضا کړه او بیا راشه او خپل نذر وړاندې کړه. ﴿۲۵﴾ کهٔ د چا سره ستا مقدمه وی نو زر ورسره روغه جوړه وکړه، کله چې ورسره عدالت ته په لاره روان یې. هسې نه چې هغه دې قاضی ته پېش کړی او قاضی سپاهی ته، او تهٔ قېد شې. ﴿۲۶﴾ زهٔ تاسو ته دا وایم چې تاسو به تر هغې آزاد نهٔ شئ ترڅو چې مو خپله جرمانه پېسه پېسه ادا کړې نهٔ وی. ﴿۲۷﴾ تاسو اورېدلی وُو چې هغوئ ته وئیلے شوی وُو چې، زنا مهٔ کوئ. ﴿۲۸﴾ خو زهٔ تاسو ته دا وایم چې کهٔ یو سړے یوې ښځې ته په بد نیت سره وګوری نو هغهٔ په خپل زړهٔ کښې د هغې سره زنا کړې ده. ﴿۲۹﴾ کهٔ چرې ستا ښۍ سترګه تا ګناه ته ولمسوی نو وې باسه او وې وغورزوه. ستا دپاره به دا ښهٔ وی چې د خپل وجود یو اندام بائیلې، نه چې ستا ټول وجود دوزخ ته وغورزولے شی. ﴿۳۰﴾ او کهٔ چرې ستا ښے لاس د ګناه سبب شی نو پرې یې کړه او وې غورزوه. ستا دپاره دا بهتره ده چې د خپل وجود یو اندام بائیلې، نهٔ دا چې ستا ټول وجود دوزخ ته لاړ شی.

د طلاق په حقله تعلیم

﴿۳۱﴾ هغوئ ته وئیلے شوی وُو، کوم سړے چې خپله ښځه طلاقه کړی نو ضرور دې هغې له طلاق نامه ورکړی. ﴿۳۲﴾ خو زهٔ درته دا وایم چې کوم سړے چې د زناکارۍ د جرم نه په بله څهٔ وجه خپله ښځه طلاقه کړی نو په هغې باندې زنا کوی، او هر څوک چې طلاقې شوې ښځې سره وادهٔ وکړی هغه زنا کوی. ﴿۳۳﴾ بیا به تاسو دا اورېدلی وی چې زمونږ پلار نیکهٔ ته وئیلے شوی وُو چې، خپل قسم مهٔ ماتوئ خو خپل قسم د مالِک خُدائ دپاره ضرور پوره کوئ. ﴿۳۴﴾ خو زهٔ تاسو ته دا وایم چې هیڅکله هم قسم مهٔ خورئ، نهٔ په آسمان، ځکه چې دا د خُدائ پاک تخت دے، ﴿۳۵﴾ او نهٔ په زمکه ځکه چې دا د هغهٔ د پښو چوکۍ ده، او نهٔ په یروشلم ځکه چې دا د لوئ بادشاه ښار دے، ﴿۳۶﴾ او نهٔ په خپل سر ځکه چې تهٔ د دې یو وېښتهٔ هم په خپله مرضۍ نهٔ سپینولے او نهٔ تورولے شې. ﴿۳۷﴾ تاسو یواځې د "آو" په ځائ "آو،" او د "نه" په ځائ "نه" جواب ورکوئ. د دې نه زیات چې دے هغه د اِبلیس کار دے.

د بدل په حقله تعلیم

﴿۳۸﴾ تاسو خبر یئ چې دا وئیلے شوی وُو چې، د سترګې په بدل کښې سترګه او د غاښ په بدل کښې غاښ. ﴿۳۹﴾ خو زهٔ تاسو ته دا وایم چې د هغه سړی خلاف مهٔ ودرېږئ څوک چې درسره بد کوی. کهٔ څوک درله په ښۍ مخ څپېړه درکړی نو ګس مخ هم ورواړوه. ﴿۴۰﴾ کهٔ چرې یو سړے ستا په قمیص دعویٰ وکړی نو تهٔ خپل کوټ هم ورله ورکړه. ﴿۴۱﴾ کهٔ چرې یو اختیار لرونکے تا یو میل په بیګار بوځی نو تهٔ ورسره دوه میله لاړ شه. ﴿۴۲﴾ چې څوک درنه څهٔ وغواړی هغه ورکړه او د داسې سړی نه مخ مهٔ اړوه څوک چې درنه قرض غواړی.

د دشمن سره مینه کول

﴿۴۳﴾ تاسو خبر یئ چې وئیلے شوی وُو چې، د خپل ګاونډی سره مینه ساتئ او د خپل دشمن نه کرکه. ﴿۴۴﴾ خو زهٔ درته دا وایم چې د خپلو دشمنانو سره مینه کوئ، او څوک چې تاسو زوروی د هغوئ دپاره دُعا کوئ، ﴿۴۵﴾ چې په دې تاسو د خپل آسمانی پلار زامن شئ، څوک چې په بدو او په ښو یو شان نمر راخېژوی او په نېکو او بدو خلقو یو شان باران ورَوی. ﴿۴۶﴾ کهٔ تاسو صرف د هغوئ سره مینه کوئ څوک چې تاسو سره مینه کوی نو بیا تاسو د کوم اجر اُمیدوار یئ؟ ولې محصولچیان دغه شان نهٔ کوی څهٔ؟ ﴿۴۷﴾ کهٔ چرې تاسو یواځې په خپلو ورونو سلام اچوئ نو دا کومه نا آشنا خبره ده؟ دغه څهٔ خو بې‌دینه هم کوی.

۴۸ تاسو کامِل شئ لکه څنګه چې ستاسو آسمانی پلار کامِل دے.“

د خېرات په حقله تعليم

۶ ۱ ”خبردار چې د خپلې پرهيزګارۍ ښودنه د خلقو په مخکښې ونۀ کړئ. کۀ تاسو داسې وکړئ نو د آسمانی پلار سره ستاسو دپاره هيڅ اجر نشته. ۲ هرکله چې تاسو څۀ خېرات کوئ نو په بيګل يې مۀ ډنډوره کوئ، لکه څنګه چې يې رياکاران په عبادتخانو او کوڅو کښې کوی چې خلق يې صِفت وکړی. زۀ تاسو ته رښتيا وايم چې هغوئ ته اجر پوره مِلاو شوے دے. ۳ خو تاسو چې کله هم خېرات کوئ نو په داسې يې کوئ چې ګس لاس مو په دې خبر نۀ شی چې ستاسو ښے لاس څۀ کوی. ۴ ستاسو خېرات دې ضرور په پړده کښې وی نو ستاسو آسمانی پلار چې دا هر څۀ وينی چې تاسو يې په پړده کښې کوئ، هغه به د دې بدل درکړی.

د دُعا په حقله تعليم

۵ بيا دا چې تاسو کله هم دُعا کوئ نو د رياکارانو په شان مۀ جوړېږئ. هغوئ دا ډېر خوښوی چې په عبادتخانو او چوکونو کښې د دُعا دپاره ودرېږی چې هر څوک يې ووينی. زۀ تاسو ته رښتيا وايم چې هغوئ ته خپل اجر پوره مِلاو شو. ۶ خو کله چې تاسو دُعا کوئ نو خپلې کوټې ته ننوځئ، ور پورې کړئ او خپل پلار ته په زارو شئ، څوک چې د پردې په دغه ځائ کښې موجود دے. او ستاسو آسمانی پلار څوک چې پټ رازونه وينی، هغه به بدل درکړی. ۷ او کله چې تاسو دُعا کوئ نو په دُعا کښې د بېدينه قومونو په شان د بېمطلبه خبرو تکرار مۀ کوئ، د چا چې دا خيال وی چې د ډېرو وئيلو په وجه به د هغوئ واورېدے شی. ۸ د هغوئ پېښې مۀ کوئ، ستاسو آسمانی پلار ستاسو د غوښتو نه وړاندې ستاسو په حاجتونو خبر دے. ۹ نو داسې دُعا کوئ، اے په آسمان کښې زمونږ پلاره، ستا نوم دې پاک وی. ۱۰ ستا بادشاهی دې راشی، ستا مرضی دې په زمکه هم پوره شی څنګه چې په آسمان کښې پوره کيږی. ۱۱ مونږ له خپل روزمره رزق راکړه، ۱۲ او زمونږ ګناهونه معاف کړه، لکه څنګه چې مونږ خپل قصوروار معاف کړُو. ۱۳ او مونږ په آزمېښت کښې مۀ اچوه، خو مونږ د بدی نه بچ کړه. ۱۴ ځکه کۀ تاسو د نورو نافرمانی معاف کړئ، نو ستاسو آسمانی پلار به هم تاسو معاف کړی. ۱۵ خو کۀ تاسو نور نۀ معاف کوئ نو ستاسو آسمانی پلار به هم ستاسو نافرمانی معاف نۀ کړی.

د روژې په حقله تعليم

۱۶ هر کله چې تاسو روژه نيسئ نو د رياکارانو په شان ځانونه خفه مۀ ښکاره کوئ. هغوئ خپل مخونه ځکه ورانوی چې خلق ووائی چې ګنې د دوئ روژه ده. زۀ تاسو ته رښتيا وايم چې هغوئ ته خپل اجر پوره مِلاو شوے دے. ۱۷ خو هر کله چې روژه نيسئ نو خپل سر غوړوئ او مخ وينځئ، ۱۸ د دې دپاره چې څوک دا ونۀ وائی چې ګنې ستا روژه ده، خو تش ستا آسمانی پلار څوک چې په پړده کښې دے. او ستا آسمانی پلار چې په رازونو خبر دے، هغه به تا له ستا اجر درکړی.

د آسمان خزانې

۱۹ په زمکه ځان له خزانې مۀ جمع کوئ چرته چې هغه وينۀ وهی او زنګ کيږی او غلۀ ورپسې کنډر کوی او پټوی يې. ۲۰ خو خپل ځان له خزانې په آسمان کښې جمع کوئ چرته چې نۀ وينۀ شته او نۀ زنګ چې دا خرابې کړی، چرته چې نۀ غل کنډر کوی او نۀ يې پټوی. ۲۱ ځکه چې چرته ستا خزانه وی هلته به ستا زړۀ هم وی.

د وجود رڼا

۲۲ سترګې د بدن دپاره ډيوې دی. کۀ ستا سترګې روغې وی نو ستا ټول بدن به رڼا وی. ۲۳ خو کۀ سترګې دې خرابې وی نو

ستا ټول بدن به په توره تیارهٔ کښې وی. او کهٔ چرې کومه رڼا چې په تا کښې ده، کهٔ هغه هم تیارهٔ ده نو بیا دا څومره لوئ تورتم دے.

د خُدائ پاک مال

۲۴ یو غلام هم د دوو مالِکانو خِدمت نهٔ شی کولے. ځکه چې یا خو به هغه د یو نه نفرت کوی او د بل سره مینه، او یا به هغه د یو وفادار وی او د بل نه به کرکه کوی. تاسو د خُدائ پاک او د مال دولت دواړو یو ځائ خِدمت نهٔ شئ کولے. ۲۵ ځکه زهٔ تاسو ته دا وایم چې د خپل ژوندون دپاره دا اندېښنه مهٔ کوئ چې څهٔ به وخورو، څهٔ به وڅښو، او یا څهٔ به اغوندو. ولې ژوندون د روټۍ، او بدن د جامو نه ډېر غوره نهٔ دے څهٔ؟ ۲۶ د هوا مارغانو ته وګورئ، دوئ نهٔ خو کَرَی او نهٔ رېبی او نهٔ یې خمبو کښې جمع کوی خو بیا هم ستاسو آسمانی پلار هغوئ له رزق ورکوی. نو بیا تاسو هغهٔ ته د هغوئ نه ډېر اهم نهٔ یئ څهٔ؟ ۲۷ په تاسو کښې داسې څوک شته چې هغه په اندېښنو خپل ژوند یو ساعت قدرې زیات کړی؟ ۲۸ د جامو اندېښنې بیا د څهٔ دپاره؟ په پټو کښې ځنګلی ګلونو ته خو لږ خیال وکړئ، چې هغه څنګه راټوکیږی، نهٔ خو هغوئ خواری کوی او نهٔ ځان دپاره جامې جوړوی. ۲۹ خو زهٔ تاسو ته دا وایم چې سلیمان چرې هم سره د خپل ټول شان او شوکت د دې ګلونو په شان ښائسته جامې اچولې نهٔ وې. ۳۰ خو کهٔ چرې خُدائ پاک د پټو واښو له داسې جامې ورکوی، کوم چې نن شته او سبا به په تنور کښې غورزولے شی، نو ولې هغه به بیا تاسو ته ښکلې جامې در نهٔ کړی څهٔ؟ اے د کم ایمان خاوندانو. ۳۱ نو دا اندېښنه مهٔ کوئ چې څهٔ به وخورو، څهٔ به وڅښو یا څهٔ به واغوندو. ۳۲ په دې ټولو څیزونو پسې بېدینه زغلی، خو ستاسو آسمانی پلار ستاسو د حاجتونو نه ښهٔ خبر دے. ۳۳ تاسو د هر څهٔ نه اول د خُدائ پاک د بادشاهۍ او د هغهٔ د رښتینوالۍ لټون کوئ، نو بیا به هغه دا ټول څیزونه هم تاسو ته درکړی. ۳۴ ځکه د سبا غم مهٔ کوئ، سبا به خپل غم په خپله کوی. د نن دپاره نننے غم کافی دے.“

په نورو خلقو اِلزام لګول

۷ ۱ ”په نورو اِلزام مهٔ لګوئ نو په تاسو به هم اِلزام ونهٔ لګولے شی. ۲ ځکه چې څنګه تاسو په نورو اِلزامونه لګوئ دغه شان به په تاسو هم اِلزامونه ولګولے شی، نو چې څنګه تاسو د بل ناپ تول کوئ، دغه رنګ به ستاسو ناپ تول کولے شی. ۳ تاسو د خپل ورور د سترګې خسنې ته ولې ګوته نیسئ خو په خپله سترګه کښې درته تیر نهٔ ښکاری؟ ۴ او تهٔ څنګه خپل ورور ته دا وئیلے شې چې، راشه چې ستا د سترګې نه دا خسنے وباسم، خو حال دا چې په خپله سترګه کښې درته تیر نهٔ ښکاری؟ ۵ اے ریاکاره، اول د خپلې سترګې نه تیر وباسه، نو بیا به ستا سترګې وغړیږی چې د خپل ورور د سترګې نه خسنے وباسې. ۶ پاک څیزونه سپو له مهٔ ورکوئ، خپلې ملغلرې خنزیرانو ته مهٔ غورزوئ. هغوئ به یې د پښو لاندې کړی او په تاسو به راوګرځی او ریچې ریچې به مو کړی.

غوښتل، لټول او ټکول

۷ وغواړئ نو تاسو له به درکړے شی، ولټوئ نو تاسو به یې وموموئ، ور وټکوئ نو درته به کولاو کړے شی. ۸ ځکه هر څوک چې یې غواړی، هغهٔ ته ملاویږی، او څوک یې چې لټون کوی، هغه یې مومی، او څوک چې ور ټکوی، هغهٔ ته کولاویږی. ۹ په تاسو کښې داسې څوک شته چې زوئ ترې روټۍ وغواړی او هغه به ورله کاڼے ورکړی؟ ۱۰ او یا دا چې ورنه کب وغواړی نو مار به ورکړی؟ ۱۱ نو کهٔ بیا تاسو چې دومره ګناهګاران یئ، په دې پوهېږئ چې خپل اولاد له ښهٔ څیزونه ورکړئ، نو ستاسو آسمانی پلار به څومره ښهٔ څیزونه هغه چا له ورکړی چې څوک یې تربنه غواړی. ۱۲ د نورو سره تل داسې سلوک کوئ لکه څنګه سلوک چې تاسو د ځان دپاره خوښوئ، دا د شریعت او د ټولو نبیانو د تعلیم مجموعه ده.

تنګه دروازه

۱۳ په تنګه دروازه ورداخل شئ. ځکه چې د تباهۍ دروازه کولاو ده، لاره يې ښۀ پلنه ده او ډېر په دغه لاره ځى. ۱۴ خو کومه دروازه چې د ژوند په لورې ده هغه وړه ده او لاره يې تنګه ده، او د دې پېدا کوونکى هم لږ دى.

ونه په مېوه پېژندل

۱۵ د دروغژنو نبيانو نه خبردار شئ، داسې کسان چې د ګډو په شکل کښې تاسو له راځى او په اصل کښې هغه داړونکى شرمخان دى. ۱۶ تاسو به هغوئ په خپله مېوه وپېژنئ. ولې د ازغو جاړو بوټو نه ځوک انګور، يا د جاځو نه ځوک اينځر راشوکولے شى ځۀ؟ ۱۷ هم دغه شان ښه ونه ښه مېوه نيسى او د بدې ونې مېوه بده وى. ۱۸ ښه ونه بده مېوه نۀ شى نيولے او بده ونه ښه مېوه نۀ شى نيولے. ۱۹ او کومه ونه چې ښه مېوه نۀ نيسى هغه به پرې کړے شى او په اور کښې به وغورزولے شى. ۲۰ ځکه زۀ وايم چې تاسو به هغوئ په خپله مېوه وپېژنئ.

ما تۀ چرې هم نۀ وې پېژندلے

۲۱ هر هغه ځوک چې ما ته مالِک مالِک وائى هغه به د آسمان په بادشاهۍ کښې ورداخل نۀ شى، خو صرف هغه کس چې زما د آسمانى پلار په رضا کار کوى. ۲۲ په ورځ د قيامت به ډېر ما ته وائى چې مالِکه، مالِکه، مونږ ستا په نوم نبوت نۀ وو کړے ځۀ؟ او ستا په نوم مو پيريان نۀ وُو شړلى ځۀ؟ او هم ستا په نوم مو ډېرې معجزې نۀ وې ښکاره کړې ځۀ؟ ۲۳ نو زۀ به هغوئ ته په ښکاره ووايم چې ما تاسو چرې هم نۀ يئ پېژندلى، تاسو بےشرعې خلق زما نه ورک شئ.

دوه قسمه بنيادونه

۲۴ هر هغه ځوک چې زما دا خبرې اورى او عمل پرې کوى، هغه به د هغه هوښيار کس په شان وګڼلے شى چا چې خپل کور د يو سخت ګټ دپاسه آباد کړے وى. ۲۵ او چې باران وشو، سېلاب راغلو، زل زول او طوفان تير شو او د دۀ کور سره يې ډغرې وخوړې، خو دا راپرې نۀ وتو ځکه چې بنيادونه يې د يو سخت ګټ دپاسه وُو. ۲۶ خو د هغه چا به بيا ځۀ اَنجام وى چې زما دا خبرې اورى او عمل پرې نۀ کوى؟ د هغۀ مِثال د هغه ناپوهه کس دے چا چې په شګو خپل کور جوړ کړے وو. ۲۷ باران ووربدو، سېلاب راغلو، زول او طوفان تېر شو او د دغه کور سره يې ډغرې وخوړې او راوې غورزولو او بلکل يې تباه کړو.“ ۲۸ ځۀ وخت چې عيسىٰ دا خبرې بس کړې نو خلق د هغۀ په تعليم حق حېران شول، ۲۹ ځکه چې هغۀ د هغوئ د شرعې عالمانو په شان نه، خو په پوره اختيار سره يې تعليم ورکولو.

د يو جذامى روغول

۸ ۱ ځۀ وخت چې عيسىٰ د غرۀ نه راکوز شو نو ګڼ خلق ورپسې شُو. ۲ خو بيا يو جذامى وروړاندې شو او په سجده ورته پرېوتو او وې وئيل، ”مالِکه، کۀ تۀ صرف وغواړې نو ما روغولے شې.“ ۳ عيسىٰ خپل لاس وراوږد کړو او په هغۀ يې کېښودو او وې فرمائيل چې، ”آو، زۀ غواړم چې داسې وکړم.“ بيا يې وفرمائيل چې، ”پاک شه.“ او په هغه ساعت د جذام نه روغ جوړ شو. ۴ بيا عيسىٰ هغۀ ته وفرمائيل، ”ګوره چې هيچا ته د دې په حقله ځۀ ونۀ وائې. خو لاړ شه او خپل ځان اِمام ته وښايه او کومه شکرانه چې موسىٰ مقرره کړې ده، هغه ورکړه. دا به ستا د روغولو ګواهى شى.“

د رومى صوبه دار نوکر شفا موندل

۵ او کله چې عيسىٰ کفرنحُوم ښار ته ورننه شو نو يو رومى صوبه دار ورغلو او هغۀ ته يې مِنت وکړو او وئيل يې چې، ۶ ”مالِکه، زما يو نوکر په کور کښې شل ګوډ پروت دے او ډېر په تکليف کښې دے.“ ۷ عيسىٰ ورته وفرمائيل، ”زۀ به درشم او روغ به يې کړم.“ ۸ خو صوبه دار جواب ورکړو چې، ”مالِکه، زۀ د دې جوګه نۀ يم چې تۀ زما کور ته راشې. خو کۀ تاسو

صرف حکم وکړئ نو زما نوکر به جوړ شی. (۹) ځکه چې زۀ پوهېږم چې زۀ په خپله د بل د حکم لاندې يم او سپاهيان زما د حکم لاندې دی. زۀ چې يو ته ووايم چې لاړ شه نو هغه لاړ شی، او چې بل ته ووايم چې دېخوا راشه، نو هغه راشی او چې خپل غلام ته ووايم چې داسې وکړه نو هغه يې هغه شان کوی." (۱۰) عيسىٰ په حېرانتيا د هغۀ خبرې واورېدې نو هغه ګنې ته يې وفرمائيل چې، "زۀ تاسو ته رښتيا وايم چې ما داسې ايمان په بنى اِسرائيلو کښې چرته هم نۀ دے ليدلے. (۱۱) زۀ تاسو ته دا وايم چې د نمرخاتۀ او د نمرپرېواتۀ نه به ډېر خلق داسې راشی چې د اِبراهيم، اِسحاق او يعقوب سره به د آسمان د بادشاهۍ په مېلمستيا کښې يو ځائ کښېنی، (۱۲) خو د بادشاهت وارثان به بهر تيارې ته وغورزولے شی کوم ځائ چې به ژړا وير او د غاښونو چيچل وی." (۱۳) بيا عيسىٰ صوبه دار ته وفرمائيل چې، "اوس خپل کور ته لاړ شه، نو ستا د ايمان په وجه دې داسې وشی." نو هم په هغه ساعت د هغۀ نوکر روغ شو.

د ډېرو خلقو روغول

(۱۴) عيسىٰ بيا د پطروس کور ته لاړو او وې ليدل چې د پطروس خواښې تبې نيولې وه. (۱۵) نو د هغې لاس ته يې لاس وروړو نو د هغې نه تبه لاړه. هغه پاڅېده او د هغۀ په خِدمت کولو شروع شوه. (۱۶) کله چې ماښام شو نو خلقو عيسىٰ له ډېر داسې کسان راوستل چې پيريانو نيولی وُو او هغۀ د هغوئ نه په يو حکم پيريان وشړل او ټول بيماران يې روغ کړل، (۱۷) چې دغه شان د يشعياه نبى په وسيله وئيلے شوې هغه پېشګوئي پوره شی چې، "هغۀ زمونږ بيمارۍ او کمزورۍ اوچتې کړې."

د حضرت عيسىٰ مسيح د مريدۍ قيمت

(۱۸) عيسىٰ چې د ځان نه چاپېره ګڼه وليده نو حکم يې وکړو چې راځئ چې د درياب پورې غاړې ته لاړ شُو. (۱۹) يو د شرعې عالم ورغلو او وې وئيل چې، "اُستاذه، هر چرته چې تۀ ځې، زۀ به هم درپسې ځم." (۲۰) عيسىٰ ورته وفرمائيل چې، "د لومبړو خپل غارونه وی او د مارغانو جالې، خو اِبنِ آدم دومره ځائ قدرې هم نۀ لرى چې سر پرې ولګوی." (۲۱) يو بل مريد ورته ووئيل، "مالِکه، اول ما ته اجازت راکړه چې خپل پلار ښخ کړم." (۲۲) عيسىٰ ورته وفرمائيل چې، "تۀ ما پسې راځه، مړی پرېږدئ چې مړی ښخوی."

د حضرت عيسىٰ په درياب کښې طوفان آرامول

(۲۳) بيا عيسىٰ په کشتۍ کښې سور شو او مريدان هم ورسره سوارۀ شُو. (۲۴) خو په درياب کښې يو زوروَر طوفان راغلو او چپې داسې اوچتېدې چې په کشتۍ راواوړېدې. خو هغه اودۀ وو. (۲۵) نو هغوئ ورغلل او هغه يې راببدار کړو چې، "مالِکه، مونږ بچ کړه. مونږ ډوبيږو." (۲۶) هغۀ ورته وفرمائيل چې، "تاسو ولې دومره يرېږئ، ستاسو ايمان خومره کمزورے دے؟" بيا هغه ودرېدو، طوفان او د اوبو چپې يې ورټلې نو په هغه ساعت قلاره قلارې شوه. (۲۷) مريدان په دې ننداره ډېر حېران شول او دوئ ووئيل چې، "دا لا څۀ قِسم سړے دے چې هوا او چپې يې هم حکم منی؟"

د دوو پيريانو نيولو سړو روغول

(۲۸) عيسىٰ چې د ګدريانو علاقې ته پورې وتو نو د قبرستان نه دوه سړی راووتل چې پيريانو نيولی وُو او دومره خطرناک وُو چې څوک هم په هغه لاره ترې نۀ شُو تېرېدلے. (۲۹) هغوئ چغې کړې، "اے د خُدائ پاک زويه. تۀ زمونږ نه څۀ غواړې؟ تۀ دلته د دې دپاره راغلے يې چې مونږ د قيامت نه وړاندې په عذاب کړې څۀ؟" (۳۰) نو لرې لرې د خنزيرانو يوه لويه رمه څرېدله. (۳۱) او پيريانو زارۍ ورته وکړه، "کۀ چرې تۀ مونږ شړل غواړې نو مونږ د خنزيرانو دغې رمې ته ولېږه." (۳۲) هغۀ ورته وفرمائيل چې، "لاړ شئ." نو هغوئ راووتل او په خنزيرانو کښې ورننوتل او د خنزيرانو ټوله رمه په منډه شوه او د کمر نه ښکته درياب ته پرېوته او په اوبو کښې ډوبه شوه. (۳۳) د خنزيرانو ساتونکی نزدې ښار ته وتښتېدل او هر چا ته يې هغه ټوله قيصه بيانوله، څۀ چې په پيريانو نيولی سړو تېر شوی وُو. (۳۴) بيا د کلی ټول خلق بهر راووتل چې عيسىٰ ووينی، او کله چې هغوئ وليدو نو ورته

یې مِنت زاری وکړه چې د دې علاقې نه لاړ شه.

د یو شل سړی روغول

۹ ﴿۱﴾ نو عیسیٰ په کشتۍ کښې کښېناستو او د سیند بلې غاړې ته خپل ښار ته راغلو ﴿۲﴾ نو ورله څۀ کسانو یو شل سړے په
کټ کښې پروت راوړو. د هغوئ ایمان یې چې ولیدو نو عیسیٰ هغه شل سړی ته وفرمائیل چې، "زما زویه، خاطر جمع کړه، ستا
ګناهونه معاف شول." ﴿۳﴾ په دې ځینې د شرعې عالمانو د ځان سره ووئیل چې، "دا یې لا څۀ کُفر ووئیلو." ﴿۴﴾ عیسیٰ په دې
پوهه وو چې د دوئ په زړۀ کښې څۀ تیر شول نو ورته یې وفرمائیل چې، "تاسو داسې بد خیالونه ولې کوئ؟ ﴿۵﴾ آیا دا آسانه
خبره ده چې ووائی چې ګناهونه دې معاف شُو او کۀ دا چې ووائی چې پاڅه او وګرځه؟ ﴿۶﴾ نو دا ځکه چې تاسو په دې پوهه
شئ چې اِبن آدم سره په دُنیا کښې د ګناهونو د بخښلو اختیار هم شته،" نو هغه شل سړی ته یې وفرمائیل چې، "پاڅه، بستره دې
واخله او کور ته ځه،" ﴿۷﴾ او هغه پاڅېدو او کور ته لاړو. ﴿۸﴾ خلق په دې نندارې هیبت واخستل او بنی آدم ته په داسې اختیار
ورکولو یې د خُدائ پاک ثنا ووئیله.

متی ته دعوت ورکول

﴿۹﴾ څنګه چې عیسیٰ له دې ځایه لاړو نو هغۀ متی نومې سړے د محصُول په کُرسۍ ناست ولیدو او هغۀ ته یې وفرمائیل چې،
"ما پسې راځه." متی پاڅېدو او په هغۀ پسې روان شو. ﴿۱۰﴾ څۀ وخت چې عیسیٰ د متی په کور کښې د خپلو مریدانو سره روټۍ
ته ناست وو نو ډېر محصولچیان او بدکاران راغلۀ او د دوئ سره په دسترخوان کښېناستل. ﴿۱۱﴾ او چې کله فریسیانو دا ولیدل
نو د هغۀ مریدانو ته یې وفرمائیل چې، "دا ستاسو اُستاذ د محصولچیانو او ګناهګارو سره ولې یو ځائ روټۍ ته ناست دے؟"
﴿۱۲﴾ عیسیٰ چې دا واورېدل نو وې فرمائیل چې، "روغو خلقو ته د طبیب حاجت نۀ وی خو بیمارانو ته یې وی. ﴿۱۳﴾ لاړ شئ او د
دې صحیفو په معنیٰ ځان پوهه کړئ چې، "زۀ رحم غواړم، نه چې قربانی." زۀ د دې دپاره نۀ یم راغلے چې صادقانو ته دعوت
ورکړم بلکې ګناهګارانو ته."

د روژې په حقله تپوس

﴿۱۴﴾ خو بیا د یحییٰ مریدان عیسیٰ له راغلل او دا تپوس یې ترې وکړو چې، "څۀ وجه ده چې مونږ او فریسیان خو روژې نیسو
خو ستا مریدان یې نۀ نیسی؟" ﴿۱۵﴾ عیسیٰ جواب ورکړو چې، "تاسو چرته جنجیان د واده د زلمی سره په ژړا ناست لیدلی دی
څۀ؟ خو یو وخت به راشی چې د واده زلمے به د دوئ نه جدا کړے شی او بیا به هغه وخت دوئ روژه نیسی. ﴿۱۶﴾ هیڅ څوک
هم نوے پیوند په زړه جُوغه نۀ لګوی ځکه چې دا پیوند به جُوغه نوره هم شلوی او نور لوئ سورے به په کښې جوړ شی. ﴿۱۷﴾
کله هم څوک نوی مے په زړو مشکونو کښې نۀ اچوی، ځکه چې مشکونه به وشلیږی او مے به یې توئ شی او مشکونه به تباه
شی، خو نوی مے په نوؤ مشکونو کښې اچولے شی، او دغه شان به دواړه بچ شی."

د ښځې او جینۍ په ایمان سره روغول

﴿۱۸﴾ عیسیٰ لا دا خبرې کولې چې هغۀ ته د عبادتخانې یو مشر راغلو او په سجده ورته پرېوتو او وې وئیل چې، "په دې ساعت مې
لور مړه شوه، خو تۀ ما سره لاړ شه او خپل لاس پرې کېږده نو هغه به ژوندۍ شی." ﴿۱۹﴾ عیسیٰ پاڅېدو، او هغۀ سره روان شو
او مریدان هم ورسره لاړل. ﴿۲۰﴾ نو سمدستی یوه ښځه چې د دولسو کالو راسې یې وینه بهېدله، د شا د طرفه راغله او د هغۀ د
چُوغې لمن له یې لاس وروړو ﴿۲۱﴾ ځکه چې د هغې دا باور وو چې، "کۀ زۀ صرف د هغۀ جامو له لاس هم وروړم، نو جوړه به
شم." ﴿۲۲﴾ خو عیسیٰ مخ ورواړولو او هغه یې ولیده او ورته یې وفرمائیل، "ډاډه اوسه، زما لورې، ستا ایمان تۀ روغه کړې." او
په هم هغه ساعت هغه روغه شوه. ﴿۲۳﴾ کله چې عیسیٰ د مشر کور ته راغلو نو هغۀ د شپېلۍ غږوونکو او ډېرو خلقو د ژړا انګولا

او د جنازې د ساز ږله وليدله، ﴿٢٤﴾ خو هغهٔ وفرمائيل چې، "اخوا شئ، جينۍ مړه نهٔ ده، هغه خو اوده ده." خو هغوئ وريوړې وخندل. ﴿٢٥﴾ څهٔ وخت چې ګڼه ګوڼه بهر کړے شوه نو هغه ورننوتو او جينۍ يې د لاسه ونيوله، نو هغه راپاڅېده. ﴿٢٦﴾ دا خبره په ټوله علاقه کښې خوره شوه.

د دوو ړندو سړو روغول

﴿٢٧﴾ کله چې عيسیٰ ورانديز لاړو نو دوه ړاندهٔ ورپسې شول او دا چغې يې وهلې، "اے د داؤد زويه، په مونږ رحم وکړه." ﴿٢٨﴾ کله چې هغه کور ته دننه شو نو هغه ړاندهٔ سړی ورله راغلل او عيسیٰ ترې تپوس وکړو چې، "ولې تاسو په دې يقين لرئ چې، زهٔ هغه کار کولے شم څهٔ چې تاسو غواړئ؟" هغوئ ووئيل چې، "آو، مالِکه." ﴿٢٩﴾ بيا هغهٔ د هغوئ سترګو له لاس وروړو او وې فرمائيل چې، "څنګه چې ستاسو ايمان دے، نو هم دغسې دې وشی." ﴿٣٠﴾ نو د هغوئ سترګې بينا شوې. عيسیٰ په سخته هغوئ ته وفرمائيل، "ګورئ چې څوک درنه په دې کار خبر نهٔ شی." ﴿٣١﴾ خو هغوئ چې بهر ووتل نو په ټوله علاقه کښې يې د هغهٔ په حقله دا خبره خوره کړه.

د يو چاړا سړی روغول

﴿٣٢﴾ هغوئ په وتو کښې وُو چې څهٔ کسانو يو سړے عيسیٰ له راوستو چې په ژبه چاړا وو او خبرې يې نهٔ شوې کولے ځکه چې هغه پيريانو نيولے وو. ﴿٣٣﴾ او کله چې پيرے يې ترې وشړلو، نو د هغهٔ ژبه ګويا شوه. ټول خلق حق حېران شول او وې وئيل چې، "په بنی اِسرائيلو کښې هيڅکله هم داسې نهٔ دی شوی." ﴿٣٤﴾ خو فريسيانو ووئيل چې، "د پيريانو د سردار په مدد دے پيريان شړی."

په خلقو د عيسیٰ مسيح زړهٔ وسوزيدلو

﴿٣٥﴾ دغه شان عيسیٰ په ټولو کلو او ښارونو کښې ګرځېدو او د هغوئ په عبادتخانو کښې يې تعليم ورکولو او د بادشاهۍ زېرے يې ورکولو او هره بيماری او هره کمزورتيا يې روغوله. ﴿٣٦﴾ کله چې هغهٔ د خلقو ګڼه وليده نو په هغوئ يې زړهٔ وسوزېدلو. هغوئ لکه د هغه ګډو په شان پرېشانه او بېوسه وُو چې شپون ورسره نهٔ وی. ﴿٣٧﴾ بيا هغهٔ خپلو مريدانو ته وفرمائيل چې، "فصل ډېر دے خو مزدوران لږ دی. ﴿٣٨﴾ د دې دپاره تاسو د فصل مالِک ته خواست وکړئ چې هغه د فصل رېبلو دپاره مزدوران راولېږی."

د حضرت عيسیٰ دولس مريدان

١٠ ﴿١﴾ بيا عيسیٰ خپل دولس مريدان راوغوښتل او هغوئ له يې د پيريانو شړلو او د هر قِسم بيماريانو او مرضونو شفا اختيار ورکړو. ﴿٢﴾ د هغه دولسو مريدانو نومونه دا دی، اول شمعون چې پطروس ورته وائی او د هغهٔ ورور اندرياس، د زبدی زوئ يعقوب او د هغهٔ ورور يوحنا، ﴿٣﴾ فيليپوس او برتلمای، توما او متی محصولچی، د حلفی زوئ يعقوب او تدی، ﴿٤﴾ شمعون ننګيالے او يهوداه اِسکريوتی، يعنې هغه سړے چې په عيسیٰ يې جاسوسی وکړه.

رسولانو ته هدايت

﴿٥﴾ عيسیٰ دا دولس کسان د دې هداياتو سره ولېږل چې، "د غېر يهودی قومونو په طرف مهٔ ځئ او د سامريانو ښار ته مهٔ ننوځئ، ﴿٦﴾ خو د هغې په ځائ د بنی اِسرائيلو د خاندان ورکو شوو ګډو له لاړ شئ. ﴿٧﴾ او په تلو تلو کښې دا پيغام ورکوئ چې د آسمان بادشاهی رانزدې شوې ده. ﴿٨﴾ بيماران جوړوئ، مړی ژوندی کوئ، جذاميان پاکوئ او پيريان شړئ. تاسو ته دا اختيار مفت درکړے شو او مفت يې ورکوئ. ﴿٩﴾ سرهٔ زر يا سپين زر يا تانبه په خپلې تيلۍ کښې مهٔ اخلئ. ﴿١٠﴾ د ځان سره نهٔ

د سفر تيلۍ، نۀ دويم قميص، نۀ اضافي پېزار او مۀ امسا اخلئ، ځکه چې مزدور د خپلې مزدورۍ حقدار دے. ⑪ کوم ښار يا
کلے ته چې تاسو ننوځئ نو د داسې يو عزتمند سړی کور ته ورځئ چې د ورتلو قابل وی، او هلته پاتې شئ تر هغې چې د هغه
ځايه بل ځائ ته رُخصت شئ. ⑫ کوم کور ته چې تاسو ننوځئ، د هغوئ سلامتی غواړئ. ⑬ کۀ هغه د دې لائق وی نو
ستاسو سلامتی به ورورسيږی، او کۀ لائق نۀ وی نو ستاسو سلامتی به واپس تاسو ته راوګرځی. ⑭ خو کۀ چرې څوک تاسو
قبول نۀ کړی او غوږ درته ونۀ نيسی نو چې کله تاسو هغه کور يا ښار پرېږدئ نو د خپلو پښو نه دوړې وڅنډئ. ⑮ زۀ تاسو ته
رښتيا وايم چې په ورځ د قيامت به د سدوم او د عموره د خلقو حال د دې ښار د خلقو د حال نه ښۀ وی.

د راتلونکی عذاب په حقله

⑯ ګورئ، زۀ تاسو لکه د ګډو په شان د شرمخانو مينځ ته لېږم. د مارانو په شان هوښيار او د کونترو په شان بې‌آزاره اوسئ.
⑰ خبردار اوسئ چې دوئ به تاسو عدالتونو ته حواله کوی او په خپلو عبادتخانو کښې به مو په کوړو وهی، ⑱ او زما د
خاطره به تاسو حاکمانو او بادشاهانو ته وړاندې کوی چې د هغوئ او غېريهوديانو دپاره ګواهان شئ. ⑲ خو هر کله چې تاسو
ونيولے شئ نو د دې سوچ مۀ کوئ چې تاسو به څۀ او څنګه ووايئ. چې وخت راشی نو هغه خبرې به په خپله ستاسو خولې ته
راشی چې تاسو ته يې ضرورت وی. ⑳ ځکه کومې خبرې چې تاسو کوئ دغه به تاسو په خپله نۀ کوئ، خو ستاسو په ذريعه
به ستاسو د آسمانی پلار روح خبرې کوی. ㉑ ورور به د ورور د مرګ جاسوس شی او پلار به د زوئ، او اولاد به د مور پلار
خلاف شی او مرګ ته به يې حواله کوی. ㉒ ټول به زما د نوم په سبب تاسو سره کينه کوی خو هغه څوک چې تر آخره قائم
پاتې شی هغه به بچ شی. ㉓ کله چې تاسو په يو ښار کښې وزورولے شئ نو بل ته لاړ شئ. زۀ درته رښتيا وايم چې د دې نه
وړاندې چې تاسو د بنی اِسرائيلو په ټولو ښارونو کښې وګرځئ نو اِبن آدم به واپس راشی. ㉔ شاګرد د خپل اُستاذ نه لوئ نۀ
وی او نۀ نوکر د خپل مالِک نه. ㉕ د شاګرد دپاره دا کافی ده چې د اُستاذ په شان شی او نوکر د خپل مالِک په شان. کۀ د يو
کور مالِک ته بعلزبول وئيلے شی نو د هغۀ د کور کسان به د دې نه هم په خراب نوم ياد کړے شی.

د چا نه يرېدل په کار دی

㉖ نو د هغوئ نه يره مۀ کوئ ځکه چې داسې پټ څيز نشته چې ښکاره به نۀ شی، او نۀ داسې پټ راز شته چې هغه به ښکاره
نۀ شی. ㉗ څۀ چې زۀ تاسو ته په تيارۀ کښې وايم نو تاسو يې په رڼا کښې وايئ. څۀ چې تاسو ته په غوږ کښې ووئيلے شی هغه
تاسو د چت دپاسه په چغو وايئ. ㉘ د هغه چا نه مۀ يرېږئ څوک چې وجود وژنی خو روح نۀ شی وژلے، خو د هغه چا نه
يرېږئ څوک چې روح او بدن دواړه په دوزخ کښې بربادولے شی. ㉙ ولې دوه چنچنې په يوه پيسه نۀ خرڅيږی څۀ؟ خو بيا هم
ستاسو د پلار د رضا نه بغېر يوه هم په زمکه نۀ راپرېوځی. ㉚ خو دا چې ستاسو د سر ټول وېښتۀ هم شمېرلے شوی دی. ㉛
نو بيا مۀ يرېږئ، تاسو د بې‌شمېره چنچنو نه زيات قيمتی يئ.

د خلقو په وړاندې د مسيح اِقرار کول

㉜ هر څوک چې د خلقو په وړاندې زما اِقرار وکړی، زۀ به په آسمان کښې د خپل پلار په وړاندې د هغۀ اِقرار وکړم. ㉝ خو
هر څوک چې د خلقو په وړاندې زما نه اِنکار وکړی، زۀ به په آسمان کښې د خپل پلار په وړاندې د هغۀ نه اِنکار وکړم.

امن نه خو جنګ

㉞ تاسو دا خيال مۀ کوئ چې زۀ ګنې دُنيا ته د امن راوستو دپاره راغلے يم. نه، زۀ د امن راوستو دپاره نه، خو د جنګ دپاره
راغلے يم. ㉟ زۀ دې له راغلے يم چې سړے د خپل پلار خلاف شی، لور د مور، او اِنږور د خواښې. ㊱ او د سړی دشمنان
به د هغۀ د کور خلق وی. ㊲ داسې کس زما قابل نۀ دے چې د خپل مور پلار سره زما نه زياته مينه کوی او هغه څوک هم
چې زما نه زياته مينه د خپل زوئ يا لور سره کوی. ㊳ داسې خلق زما جوګه نۀ دی څوک چې خپله سولۍ نۀ پورته کوی او

زما په نقش قدم نهٔ ځی. ﴿۳۹﴾ څوک چې خپل ځان ساتل غواړی هغه به يې بائيلی، خو څوک چې زما د خاطره خپل ژوند بائيلی، هغه به يې حاصل کړی.

اجر

﴿۴۰﴾ څوک چې تاسو قبلوی هغه ما قبلوی او څوک چې ما قبلوی نو هغه هغه څوک قبلوی چې زهٔ يې رالېږلے يم. ﴿۴۱﴾ هر هغه څوک چې يو نبی د نبی په نوم قبلوی هغهٔ ته به د نبی اجر ملاويږی، او هر هغه څوک چې يو صادق د صادق په نوم قبلوی، هغهٔ ته به د صادق اجر ملاويږی. ﴿۴۲﴾ هر هغه څوک کهٔ يو جام يخې اوبهٔ دې ورکوتی له په دې وجه ورکړی چې هغه زما مريد دے، نو زهٔ درته دا وايم چې هغه کس به بې‌اجره پاتې نهٔ شی.“

د حضرت يحيیٰ بپتسمه ورکوونکی پېغام وړُونکی حضرت عيسیٰ له لېږل

۱۱ ﴿۱﴾ کله چې عيسیٰ خپلو دولسو مريدانو ته هدايت ورکول ختم کړل نو بيا هغه د هغه ځائ نه روان شو چې د هغوئ په ښارونو کښې تعليم ورکړی او بيان وکړی. ﴿۲﴾ کله چې يحيیٰ بپتسمه ورکوونکے په قېدخانه کښې د مسيح د کارونو نه خبر شو، نو خپل يو څو مريدان يې ورولېږل چې د عيسیٰ نه دا تپوس وکړی چې، ﴿۳﴾ ”ولې هغه راتلونکے تهٔ يې څهٔ؟ او يا کهٔ نه، مونږ د بل چا اِنتظار وکړو؟“ ﴿۴﴾ عيسیٰ ورله جواب ورکړو، ”لاړ شئ، څهٔ چې تاسو اورئ او ګورئ، هغه يحيیٰ ته ووايئ ﴿۵﴾ چې ړاندهٔ بينا کيږی، شل ګرځی، جذاميان پاکيږی، کاڼهٔ اوری او مړی بيا ژوندی کيږی او غريبانان ښهٔ زېرے اوری. ﴿۶﴾ او بختور دی هغه څوک چې ما نهٔ ازاروی.“ ﴿۷﴾ څهٔ وخت چې د يحيیٰ مريدان واپس رُخصت شول نو عيسیٰ خلقو ته د يحيیٰ په حقله دا وفرمائيل، ”تاسو د څهٔ ليدلو دپاره بيابان ته تلی وئ؟ يوه لوخه چې باد خوځوله څهٔ؟ ﴿۸﴾ نو بيا تاسو د څهٔ ليدو له وتلی وئ؟ يو کس چې ښکلې او نرمې جامې يې اچولې وې؟ ګورئ، هغه څوک چې نرمې جامې اچوی هغه په محلونو کښې اوسيږی. ﴿۹﴾ نو بيا تاسو بهر د څهٔ ليدو له وتلی وئ؟ د يو نبی ليدلو ته؟ آو، رښتيا چې د يو نبی نه هم څهٔ ډېر لوئ. ﴿۱۰﴾ دا هغه څوک دے چې د چا په حقله چې ليکلے شوی دی چې، ”ګوره، زهٔ خپل پېغمبر ستا نه وړاندې لېږم چې ستا مخې ته لاره تياره کړی.“ ﴿۱۱﴾ زهٔ تاسو ته رښتيا وايم د زمکې په مخ بل څوک د يحيیٰ بپتسمه ورکوونکی نه لوئ نشته خو بيا هم د خُدائ پاک په بادشاهئ کښې د ټولو نه کمزورے کس د هغهٔ نه لوئ دے. ﴿۱۲﴾ د بپتسمه ورکوونکی يحيیٰ د راتلو د ورځو نه پس لا تر اوسه د آسمان په بادشاهئ زور کولے شی او زورَور يې په زور رانيسی. ﴿۱۳﴾ ځکه چې د يحيیٰ د راتلو نه وړاندې ټولو نبيانو او د موسیٰ شريعت د دې وخت انتظار کړے وو. ﴿۱۴﴾ نو کهٔ تاسو غواړئ چې هغه ومنئ نو هغه په خپله الياس دے څوک چې راتلونکے دے. ﴿۱۵﴾ څوک چې غوږونه لری نو هغه دې واوری. ﴿۱۶﴾ زهٔ د دې پيړئ مِثال څنګه درکړم؟ دوئ لکه په بازار کښې د ناستو ماشومانو په شان دی چې يو بل ته نعرې وهی چې، ﴿۱۷﴾ ”مونږ درته شپيلئ وغږوله او تاسو ګډ نهٔ شوئ، مونږ درته ځان ووهلو او وير مو وکړو خو تاسو ونهٔ ژړل.“ ﴿۱۸﴾ ځکه کله چې يحيیٰ روژه په خولهٔ راغلو نو هغوئ وئيل چې هغه پيری نيولے دے. ﴿۱۹﴾ اِبن آدم په خوړلو څښلو ورته راغلو او دوئ وائی چې دهٔ ته ګورئ، يو ګېډور او شرابی، د محصولچيانو او بدکارانو ملګرے. خو بيا هم خلقو ته حکمت په خپلو کارونو کولو صادق ثابت شو.“

په بې‌ايمانه ښارونو افسوس

﴿۲۰﴾ نو بيا عيسیٰ په توبه نهٔ کولو د هغه ښارونو خلق ملامته کړل چرته چې هغهٔ ډيرې معجزې سر ته رسولې وې. ﴿۲۱﴾ هغهٔ وفرمائيل چې، ”افسوس اے خورازينه، په تا افسوس بيتِ‌صيدا، ځکه کومې معجزې چې په تا کښې وشوې کهٔ چرې دا په صور او صيدا کښې شوې وې نو دوئ به ډېر پخوا د ځانه ټاټ تاو کړے وو او په ايرو کښې به يې توبه ويستې وه. ﴿۲۲﴾ خو زهٔ تاسو ته دا وايم چې د قيامت په ورځ به د صور او صيدا حال ستاسو د حال نه ښهٔ وی. ﴿۲۳﴾ او اے کفرنحُومه، ولې تهٔ دا ګڼې چې ستا مقام به تر آسمانه پورته کړے شی څهٔ؟ نه، تهٔ به تاترين ته وغورزولے شې. ځکه چې کومې معجزې چې په تا کښې ښکاره کړے شوې، کهٔ په سدوم کښې شوې وے نو سدوم به تر ننه آباد وو. ﴿۲۴﴾ خو زهٔ تاسو ته دا وايم چې د قيامت په ورځ به د

سدوم د خلقو حال ستاسو د حال نه بدتر وی."

د آرام دپاره ما ته راشئ

۲۵ په هغه وخت عيسىٰ داسې وفرمائيل چې، "اے پلاره، د آسمان او د زمکې مالِکه، زۀ ستا ثنا او صِفت کوم چې تا دا خبرې
د پوهانو او هوښيارو نه پټې کړې او ورو ماشومانو ته دې ښکاره کړې. ۲۶ آو، پلاره، دا ستا رضا وه. ۲۷ هر څۀ ما ته زما
پلار سپارلی دی، او هيڅوک بې د پلاره زوئ نۀ پېژنی، او نۀ څوک پلار پېژنی بې له زويه او بې له هغوئ نه چې زوئ يې ورته په
ګوته کوی. ۲۸ اے تاسو ټول چې خوارى کوئ او پنډ مو درونږ دے، ما له راشئ او زۀ به آرام درکړم. ۲۹ زما جغ په غاړه
کړئ او زما نه زده کړئ، ځکه چې زۀ په زړۀ نرم او په روح کښې عاجز يم، او تاسو به په زړۀ کښې آرام حاصل کړئ. ۳۰ ځکه
چې زما جغ په وړلو کښې پوست دے او زما پنډ سپک دے."

د سبت په ورځ وَږى شوکول

۱۲ ۱ په هغه وخت عيسىٰ د سبت يعنې د خالى په ورځ د فصل په يو پټى تېرېدو نو د هغۀ مريدانو د لوږې نه د وږو په
ماتولو شروع وکړه او په خوړلو يې لګيا شول. ۲ خو کله چې فريسيانو دا وليدل نو هغۀ ته يې ووئيل چې، "ګوره، ستا مريدان
داسې کار کوى چې د سبت په ورځ ناروا دے." ۳ هغۀ ورله جواب ورکړو چې، "تاسو دا نۀ دى لوستلى کله چې داؤد او د
هغۀ دوستان اوږى شوى وُو نو هغوئ څۀ کړى وُو؟ ۴ هغه د خُدائ کور ته ننوتو او پېش کړے شوې روټۍ يې وخوړه، اګر
چې هغه په دۀ او د دۀ په ملګرو ناروا وه او صرف اِمامانو ته روا وه. ۵ او تاسو په شريعت کښې دا نۀ دى وئيلى چې د خُدائ
په کور کښې اِمامانو د سبت ورځ ماته کړه او هغوئ پرې ګناه ګار نۀ شُو. ۶ زۀ تاسو ته وايم چې دلته د خُدائ د کور نه څۀ
نور هم لوئ څيز موجود دے. ۷ کۀ چرې تاسو د دې په مطلب پوهه وئ چې، "زۀ رحم خوښوم، قربانى نه،" نو تاسو به
بې‌ګناه خلق ګناه ګار کړى نۀ وُو. ۸ ځکه چې اِبن آدم د سبت د ورځې مالِک دے."

يو سړے چې لاس يې شل وو

۹ بيا عيسىٰ هغه ځائ پرېښودلو او د هغوئ عبادتخانې ته ورننوتو. ۱۰ هلته يې يو سړے وليدو چې لاس يې اوچ شوے وو او
هغه خلقو د عيسىٰ نه تپوس وکړو چې، "ولې د سبت په ورځ روغول روا دى څۀ؟" ځکه چې هغوئ په دۀ د اِلزام لګولو بهانه
لټوله. ۱۱ خو هغۀ ورته وفرمائيل چې، "فرض کړئ چې تاسو يوه ګډه لرئ او هغه د سبت په ورځ کندې ته وغورزيږى، په تاسو
کښې داسې يو کس هم شته چې هغه به د سبت په ورځ د هغې د راخېژولو کوشش نۀ کوى؟ ۱۲ او بې‌شکه چې انسان د ګډې نه
ډېر زيات قيمتى دے. ځکه د سبت په ورځ نېکى کول روا دى." ۱۳ بيا هغۀ هغه سړى ته وفرمائيل چې، "خپل لاس اوږد کړه."
هغۀ لاس اوږد کړو او د بل لاس په شان يې هغه لاس روغ رمټ شو. ۱۴ خو فريسيان د عبادتخانې نه بهر ووتل او په خپلو کښې
يې د عيسىٰ د وژلو منصوبه شروع کړه.

د خُدائ پاک مقرر شوے خادِم

۱۵ خو عيسىٰ چې په دې خبر شو نو د هغه ځائ نه لاړو. ډېر خلق په هغۀ پسې روان شول او هغۀ د هغوئ ټول بيماران روغ
کړل. ۱۶ او هغوئ ته يې په سخته وفرمائيل چې، "ما به نۀ ښکاره کوئ." ۱۷ دا د يشعياه نبى د دې پېشګويۍ پوره کول وُو
چې، ۱۸ "دا زما خادِم دے چې ما غوره کړے دے، زما محبوب چې روح مې پرې خوشحاله دے. زۀ به خپل روح په هغۀ
سورے کړم، او هغه به ټولو قومونو ته اِنصاف رسوى. ۱۹ هغه به نۀ جنګ کوى، نۀ شور، او نۀ به په کوڅو کښې د هغۀ آواز
اورېدے شى. ۲۰ هغه به يوه کړه لوخه هم نۀ ماتوى او نۀ به کمه بلېدونکې ډيوه مړه کوى. ترڅو هغه په وفادارۍ سره اِنصاف
قائم وساتى. ۲۱ د هغۀ په نوم به ټول قومونه اُميدونه ساتى."

حضرت عیسیٰ او شیطان

(۲۲) بیا هغوئ ورته یو ړوند ګونګا سړے راوستو چې پیرى نیولے وو. عیسیٰ هغه روغ کړو، ژبه یې ګویا شوه او په سترګو بینا
شو. (۲۳) ټول خلق حق حېران شول او دا خبره خوره شوه چې، "ولې دا د داؤد زوئ نهٔ دے د چا چې مونږ تلاش کوُو؟" (۲۴)
خو کله چې فریسیانو دا واورېدل نو هغوئ ووئیل چې، "دا سړے د پیریانو د سردار بعلزبول په مدد پیریان شړى." (۲۵) عیسیٰ
په دې پوهه وو چې دوئ څهٔ سوچ کوى، نو ځکه یې هغوئ ته وفرمائیل، "هره بادشاهى چې په خپلو کښې بېاتفاقه شى نو هغه
تباه کیږى، او په یو ښار یا کور کښې چې بېاتفاقى راشى نو هغه به په خپلو کښې جدا شى. (۲۶) کهٔ چرې اِبلیس، اِبلیس شړى نو
بیا خو اِبلیس په خپله د ځان خلاف شو، نو د هغهٔ بادشاهى څنګه پاتې کېدے شى؟ (۲۷) نو کهٔ چرې زهٔ پیریان د بعلزبول په مدد
شړم نو ستاسو مریدان یې د چا په وسیله شړى؟ نو په هم دې وجه به هغوئ تاسو ملامته کړى. (۲۸) خو کهٔ زهٔ دا پیریان د
خُدائ پاک د روح په مدد شړم نو د خُدائ پاک بادشاهى ستاسو په مېنځ کښې ده. (۲۹) بیا څنګه یو سړے د یو زورَور سړى په
کور ورتلے شى او د هغهٔ مال حال لوټ کولے شى؟ ترڅو چې اول هغهٔ دا زورَور سړے تړلے نهٔ وى د هغهٔ کور نهٔ شى لوټ
کولے. (۳۰) څوک چې ما سره نهٔ دے، هغه زما خلاف دے. څوک یې چې ما سره یو ځائ نهٔ راټولوى نو هغه یې نولى. (۳۱) نو
ځکه زهٔ تاسو ته دا وایم چې یوه ګناه او یو کُفر داسې نشته چې د بنى آدمو بخښلے نهٔ شى، سبوا د هغه کُفر نه چې د روحُ
القُدس په خلاف لګولے شوے وى. (۳۲) هر څوک چې د اِبن آدم خلاف څهٔ وائى هغه به وبخښلے شى، خو هر هغه څوک چې د
روحُ القُدس په خلاف خبرې کوى هغه به نهٔ په دې دُنیا کښې او نهٔ په بله دُنیا کښې وبخښلے شى.

ونه او د هغې مېوه

(۳۳) یا خو ونه او د هغې مېوه ښهٔ وګڼئ او یا ونه او د هغې مېوه بده وګڼئ، ځکه چې تاسو ونه د هغې په مېوه پېژندلے شئ. (۳۴)
اے د مارانو بچو، ستاسو خبرې څنګه ښې کېدے شى چې په خپله تاسو ښهٔ نهٔ یئ؟ ځکه چې کومې خبرې چې په خولهٔ راځى
هغه د زړهٔ نه راوځى. (۳۵) ښهٔ سړے د زړهٔ د خزانې نه نېکى راوباسى او بد سړے چې د زړهٔ خزانه یې بده وى هغه ترې بدى
راوباسى. (۳۶) زهٔ تاسو ته دا وایم، هر څوک چې څهٔ فضول خبرې هم کوى نو د قیامت په ورځ به ورسره د هغې حساب کیږى.
(۳۷) ځکه چې تاسو به په خپلو خبرو سره صادق یا ګناه ګار ثابت شئ."

معجزه غوښتل

(۳۸) ځینې د شرعې عالمانو او فریسیانو ووئیل چې، "اُستاذه، مونږ غواړُو چې تهٔ مونږ ته د نښې په توګه معجزه وښائې." (۳۹)
هغهٔ ورته جواب ورکړو، "دا یوه بدکاره او زناکاره پیړۍ ده چې نښې غواړى خو د یُونس نبى د نښې نه سبوا یوه نښه به هم دوئ
ته ورنهٔ کړے شى. (۴۰) نو لکه څنګه چې یُونس د کب په ګېډه کښې درې ورځې او درې شپې تېرې کړې نو دغه شان به اِبن آدم
هم درې ورځې او درې شپې د زمکې په تَل کښې تېرې کړى. (۴۱) د نینوه خلق به هم د دې زمانې د خلقو په خلاف د قیامت په
ورځ ودرېږى او دا پیړۍ به مجرمه ثابته کړى ځکه چې هغوئ د یُونس په بیان توبه ګار شوى وُو، او اوس څوک چې دلته دے،
هغه د یُونس نه لوئ دے. (۴۲) د جنوب مَلِکه به د قیامت په ورځ د دې پیړۍ خلاف په عدالت کښې ودرېږى او دوئ به مجرمان
ثابت کړى، ځکه چې هغه د دُنیا د بل ګوټ نه د سلیمان د حِکمت خبرو اورېدو له راغلې وه، او څوک چې دلته دے هغه د
سلیمان نه هم لوئ دے.

د پیریانو واپس راتلل

(۴۳) هرکله چې د یو کس نه پیرے بهر شى نو هغه په صحراګانو سر شى چې آرام ومومى، خو وې نهٔ مومى. (۴۴) نو هغه بیا
داسې ووائى چې زهٔ به واپس هغه کور ته لاړ شم د کوم نه چې راوتلے یم. نو هغه چې واپس راشى نو هغه کور صرف جارُو
کړے او د اوسېدو جوګه بیا مومى. (۴۵) بیا هغه لاړ شى او نور اووهٔ پیریان د ځان سره راولى چې د دهٔ نه هم زیات خراب وى

او هغوئ ټول راشي او په پيرى نيولى كس ديره شى، او د هغهٔ اَنجام د پخوا نه هم لا خراب شى. نو دغه حال به هم د دې نافرمانه پيړۍ وى."

د حضرت عيسىٰ رښتينى رشته‌دار

۴۶ عيسىٰ لا د خلقو سره په خبرو لګيا وو چې د هغهٔ خپله مور او وروڼه بهر ولاړ وُو او غوښتل يې چې د هغهٔ سره خبرې وکړى. ۴۷ په دې كښې چا هغهٔ ته ووئيل چې، "ستا مور او وروڼه بهر ولاړ دى، هغوئ تا سره مِلاويدل غواړى." ۴۸ عيسىٰ هغه سړى ته وفرمائيل چې، "زما مور څوک ده؟ او زما وروڼه څوک دى؟" ۴۹ نو بيا هغهٔ خپلو مريدانو ته اِشاره وکړه او وې فرمائيل چې، "زما مور او زما وروڼه دا دى. ۵۰ ځکه هر هغه څوک چې زما د آسمانى پلار رضا کوى، هغه زما ورور، خور او مور ده."

د زميندار مِثال

۱۳ ۱ هم په دغه ورځ عيسىٰ د کور نه بهر شو او د درياب په غاړه کښيناستو. ۲ او دومره ډېر خلق ورته راټول شوى وُو چې هغه ترې کشتۍ ته وختلو او هلته کښيناستو او ټول خلق ورته د درياب په غاړه ودريدل. ۳ هغهٔ هغوئ ته ډيرې خبرې په مِثالونو کښې وکړې. هغهٔ ورته وفرمائيل چې، "واورئ، يو زميندار د کروندې دپاره بهر لاړو. ۴ نو چې کله هغهٔ په خپل پټى کښې تخم نوستلو نو څهٔ تخم ترې نه په لاره پريوتو نو مارغان راغلل هغه يې وخوړو. ۵ څهٔ تخم په کاڼيزه زمکه پريوتو چرته چې لږه شان خاوره وه او دا زر راوټوکيدلو خو چې هلته لاندې نوره خاوره نهٔ وه. ۶ خو چې نمر راوختلو نو هغه بوټى يې وسوزول او هغه اوچ شُو ځکه چې جرړې يې نهٔ وې. ۷ څهٔ تخم په غنو کښې پريوتو، ازغى لوئ شول او فصل يې لاندې کړو. ۸ او څهٔ تخم په زرخيزه زمکه پريوتو او غله يې وکړه، ځينې يو په سل، ځينې يو په شپېتهٔ او ځينې يو په ديرش. ۹ کهٔ څوک د اوريدو غوږونه لرى هغه دې واورى."

د مِثال مقصد

۱۰ مريدان عيسىٰ ته ورنزدې شول او تپوس يې ترې وکړو چې، "تهٔ دوئ ته په مِثالونو کښې خبرې ولې کوې؟" ۱۱ هغهٔ جواب ورکړو، "تاسو له دا موقع درکړے شوې ده چې د آسمان د بادشاهۍ په رازونو پوهه شئ، خو هغه نورو ته نهٔ ده ورکړے شوې. ۱۲ ځکه چې د هر چا سره چې څهٔ وى هغهٔ له به نور هم ورکړے شى تر دې چې ورسره لا زيات شى، خو د چا سره چې څهٔ نهٔ وى هغهٔ نه به هغه څهٔ هم واخستلے شى چې ورسره وى. ۱۳ ځکه زهٔ هغوئ ته په مِثالونو کښې خبرې کوم، ځکه چې، "هغوئ ګورى خو وينى نه، اورى خو پوهيږى نه." ۱۴ په هغوئ کښې د يشعياه نبى يوه پېشګوئي پوره کيږى چې وائى، "تاسو به يې بيا بيا اورئ خو پوهېږئ به پرې نه، تاسو به يې په سترګو وينئ خو رسېږئ به پرې نه. ۱۵ ځکه چې د دې اُمت زړونه سخت شوى دى، غوږونه يې کاڼهٔ شوى او سترګې يې پټې شوې دى. ګنې د هغوئ سترګو خو به ليدل، د هغوئ غوږونو به اوريدل او د هغوئ زړونه به پوهيدل، او بيا به هغوئ واپس راګرځيدلى وے او ما به روغ کړى وے." ۱۶ خو ستاسو سترګې بختورې دى ځکه چې وينئ، او ستاسو غوږونه بختور دى ځکه چې اورئ. ۱۷ زهٔ تاسو ته رښتيا وايم چې د ډېرو نبيانو او زبرګانو دا ارمان وو چې هغه څهٔ ووينى څهٔ چې تاسو وينئ خو هغوئ ونهٔ ليدل، او هغه څهٔ واورى چې تاسو يې اوس اورئ خو هغوئ وانهٔ وريدل.

د زميندار د مِثال تشريح

۱۸ نو بيا د زميندار مِثال واورئ. ۱۹ کله چې يو کس د خُدائ پاک د بادشاهۍ کلام اورى خو پوهيږى پرې نه، نو شيطان راشي او هغه څهٔ ترې هم وباسى څهٔ چې د هغهٔ په زړهٔ کښې کَرلے شوى وى، دا هغه څهٔ دى څهٔ چې په لاره کَرلے شوى وُو. ۲۰ په کاڼيزه زمکه د کَرلے شوى تخم مِثال د هغه چا دے چې هر کله چې کلام واورى نو په خوشحالۍ سره يې سمدستى قبول

کړی. ﴿۲۱﴾ خو چې جرړې یې نهٔ وی، نو د زغم طاقت په کښې د لږ وخت دپاره وی، نو بیا کله چې د کلام په وجه په هغوئ تکلیف یا سختی راشی نو بیا سمدستی هغوئ تیندک وخوری. ﴿۲۲﴾ په غنو کښې د پرېوتلی تخم مِثال د هغه چا دے څوک چې کلام واوری خو دُنیاداری او د دولت مینه په دهٔ غالبه شی او کلام بې‌مېوې پاتې شی. ﴿۲۳﴾ خو کوم تخم چې په زرخیزه زمکه پرېوځی د دې مِثال د هغه چا دے څوک چې کلام اوری، پرې پوهه شی او یو په دېرش، یو په شپېتهٔ او یو په سل مېوه راوړی.“

د غنمو په مینځ کښې د جمدر مِثال

﴿۲۴﴾ عیسیٰ یو بل مِثال هغوئ ته وړاندې کړو چې، ”د آسمان بادشاهی داسې ده چې یو سړے په خپل پټی کښې ښهٔ تخم وکَری. ﴿۲۵﴾ او کله چې څوک اودهٔ وی او دشمن یې راشی او په هغه زمکه ورته د غنمو سره جمدر هم وکَری او لاړ شی. ﴿۲۶﴾ هر کله چې فصل زرغون شی او وَږی وباسی نو جمدر په کښې ښکاره شی. ﴿۲۷﴾ او د زمیندار نوکران خپل مالِک له لاړ شی او ورته وائی، نېکه، په کوم پټی کښې چې تاسو ښهٔ تخم کَرلے وو هغه خو اوس د جمدرو نه ډک دے. ﴿۲۸﴾ هغه په جواب کښې وائی چې دا د دشمن کارونه دی. بیا هغوئ ووائی چې، مونږ لاړ شُو او دغه جمدر ترې وکاږو؟ ﴿۲۹﴾ هغهٔ جواب ورکړو چې، نه، کله چې تاسو جمدر وکاږئ هسې نه چې غنم هم ورسره وکاږئ. ﴿۳۰﴾ پرېږدئ چې دواړه یو ځائ پاخهٔ شی، نو د لَو په وخت به زهٔ لَوګرو ته ووایم چې اول جمدر وریبئ او د سوزولو دپاره یې ګېډې کړئ، پس له هغې نه غنم وریبئ او زما درمند ته یې راوړئ.“

د شړشم د دانې او خمبیرې مِثال

﴿۳۱﴾ او یو بل مِثال عیسیٰ هغوئ ته وړاندې کړو چې، ”د آسمان د بادشاهۍ مِثال د شړشمو د هغه تخم په شان دے کوم چې یو سړی راواخستو او په خپل پټی کښې یې وکَرلو. ﴿۳۲﴾ دا تخم اګر چې د ټولو تخمونو نه ورکوټے وی خو کله چې دا لوئ شی نو دا د باغ د هرې بلې کروندې نه لوئ شی، او داسې بوټے شی چې د هوا مارغان راځی او د هغې په څانګو کښېنی.“ ﴿۳۳﴾ عیسیٰ ورته دا مِثال هم ورکړو چې، ”د آسمان بادشاهی د خمبیرې په شان ده چې یوې ښځې راواخسته او په دربو قلبو اوړو کښې یې ګډه کړه نو بیا هغه درې واړه خمبیره شوې.“

د مِثالونو استعمال

﴿۳۴﴾ عیسیٰ هغه خلقو ته دا ټولې خبرې په مِثالونو کښې وکړې او رښتیا خو دا دی چې یوه خبره یې هم بې‌مِثاله ونهٔ کړه. ﴿۳۵﴾ دا د نبی د پېشګوئی تصدیق وو چې، ”زهٔ به د خبرو شروع په مِثالونو سره وکړم، او هغه خبرې به ښکاره کړم چې د دُنیا د پېدایښت راسې پټې ساتلے شوې دی.“

د جمدر د مِثال تشریح

﴿۳۶﴾ هغهٔ بیا خلق رُخصت کړل او کور ته ورننوتو او مریدان ورله راغلل او ورته یې ووئیل چې، ”مونږ په پټی کښې د جمدر په مِثال پوهه کړه.“ ﴿۳۷﴾ هغهٔ په جواب کښې وفرمائیل چې، ”اِبن آدم زمیندار دے څوک چې ښهٔ تخم کَری، ﴿۳۸﴾ پټے دا دُنیا ده، ښهٔ تخم د بادشاهۍ اولاد دے او جمدر د شیطان اولاد دے. ﴿۳۹﴾ او هغه دشمن چا چې جمدر کَرلی دی هغه اِبلیس دے، لو د قیامت ورځ ده او لَوګری فرښتې دی. ﴿۴۰﴾ لکه څنګه چې جمدر په آخره کښې راټولولے شی او په اور کښې سوزولے کیږی، ﴿۴۱﴾ دغه شان په آخره کښې به اِبن آدم خپلې فرښتې ولیږی او د هغهٔ د بادشاهۍ نه به هر هغه څیز راغونډ کړی چې سړے پرې تیندک خوری او هغه ټول خلق چې بې‌شرعې کارونه کوی ﴿۴۲﴾ دوئ به د اور بټۍ ته وغورزوی یعنې هغه ځائ ته چرته به چې ژړا او د غاښونو چیچل وی. ﴿۴۳﴾ او بیا به صادقان د خپل پلار په بادشاهۍ کښې لکه د نمر ځلیږی. څوک چې غوږونه لری نو هغه دې واوری.

درې مِثالونه

﴿۴۴﴾ د آسمان بادشاهۍ د هغه خزانې په مِثال ده چې په پټې کښې پټه وى. کوم سړى چې دا ومونده نو بيا يې پټه کړه او په خوشحالۍ يې خپل هر څۀ خرڅ کړل او هغه پټے يې پرې واخستو. ﴿۴۵﴾ د آسمان د بادشاهۍ دا يو بل مِثال دے چې يو سوداګر د ښو ملغلرو په تلاش کښې وو. ﴿۴۶﴾ هغۀ يوه ډېره غوره ملغلره ومونده او د هغې د حاصلولو دپاره يې خپل هر څۀ خرڅ کړل او هغه يې واخسته. ﴿۴۷﴾ بيا د آسمان بادشاهۍ د هغه جال په شان ده چې سمندر ته واچولے شو او په کښې رنګارنګ ماهيان راګېر شُو. ﴿۴۸﴾ هر کله چې ډک شو نو غاړې ته يې راښکلو، نو بيا سړى ورته کښېناستل او ښۀ ماهيان يې ترې نه جدا کړل او په ټوکرو کښې يې واچول او خراب يې ترې وغورزول. ﴿۴۹﴾ دغسې به د قيامت ورځ وى، فرښتې به ورشى او نېکان به د بدکارانو نه راجدا کړى، ﴿۵۰﴾ او بدکاران به د اور بټۍ ته وغورزوى، يعنې هغه ځائ ته چرته به چې ژړا او د غاښونو چيچل وى.“

نوې او زړې خزانې

﴿۵۱﴾ عيسىٰ ورنه تپوس وکړو چې، ”ولې تاسو په دې ټولو خبرو ورسېدئ؟“ او هغوئ دا جواب ورکړو چې، ”آو.“ ﴿۵۲﴾ بيا هغۀ دوئ ته وفرمائيل، ”هرکله چې د آسمان په بادشاهۍ کښې يو اُستاذ زده کړې ته کښېناستو نو هغه د کور د مالِک په مِثال دے، څوک چې د خپل ګودام نه زاړۀ او نوى څيزونه راوباسى.“

د حضرت عيسىٰ په ناصرت کښې رد کېدل

﴿۵۳﴾ څۀ وخت چې عيسىٰ د مِثالونو بيان ختم کړو نو هغه د هغه ځائ نه روان شو، ﴿۵۴﴾ او خپل ښار ته راغلو چرته چې هغۀ خلقو ته د هغوئ په عبادتخانو کښې تعليم ورکولو. نو هغوئ حېران شول او تپوس يې ترې وکړو چې، ”دا حکمت او د معجزو طاقت يې له کومه ځايه حاصل کړے دے؟ ﴿۵۵﴾ ولې دے د ترکاڼ زوئ نۀ دے؟ ولې د دۀ مور مريم نۀ ده او د دۀ ورونړه يعقوب، يوسف، شمعون او يهوداه نۀ دى څۀ؟ ﴿۵۶﴾ او ولې د دۀ ټولې خوېندې دلته زمونږ سره نۀ دى څۀ؟ نو بيا دا حکمت دۀ چرته زده کړے دے؟“ ﴿۵۷﴾ دغه شان هغوئ هغه رد کړو. خو عيسىٰ په دې وينا مجبور شو چې، ”د نبى په هر ځائ کښې عزت وى بغېر د خپل ښار او د خپلو خپلوانو او د خپل خاندان نه.“ ﴿۵۸﴾ هغۀ هلته زياتې معجزې ښکاره نۀ کړې ځکه چې د هغوئ ايمان نۀ وو.

د حضرت يحيىٰ بپتسمه ورکوونکى مرګ

۱۴ ﴿۱﴾ هم په دغه ورځو کښې هېروديس چې د ګليل ګورنر وو، کله چې د عيسىٰ د کارونو نه خبر شو، ﴿۲﴾ نو هغۀ خپلو نوکرانو ته ووئيل چې، ”بېشکه چې دا بپتسمه ورکوونکے يحيىٰ دے. هغه د مړو نه راژوندے شوے دے، ځکه خو ورسره د معجزو طاقت هم دے.“ ﴿۳﴾ ځکه هېروديس د خپل ورور فيليپوس د ښځې هېروديآس په وجه يحيىٰ ګرفتار کړے وو، په زنځير يې تړلے وو او په قېدخانه کښې يې اچولے وو، ﴿۴﴾ په دې وجه چې يحيىٰ هغۀ ته فرمائيلى وُو چې، ”د دې سره نِکاح کول په تا حرام دى.“ ﴿۵﴾ هېروديس به هغه مړ کړے وو خو د خلقو نه يرېدلو ځکه چې خلقو هغه نبى ګڼلو. ﴿۶﴾ خو د هېروديس د سالګرې په ورځ د هېروديآس لور د مېلمنو په وړاندې داسې وګډېدله او هېروديس دومره زيات خوشحاله شو ﴿۷﴾ چې هغۀ قسم وخوړو چې، ”هر څۀ چې تۀ غواړې، زۀ به يې درکړم.“ ﴿۸﴾ د مور په وينا هغې ووئيل چې، ”ما له دلته د بپتسمه ورکوونکى يحيىٰ سر په تالى کښې راوړه.“ ﴿۹﴾ بادشاه چې دا واورېدل نو غمژن شو، خو د خپلو قسمونو او مېلمنو په وجه هغۀ دا حُکم وکړو چې دا خواست دې پوره کړے شى. ﴿۱۰﴾ او د يحيىٰ د سر پرې کولو حکم يې وکړو. ﴿۱۱﴾ نو د هغۀ سر يې په تالى کښې ورله راوړو او جينۍ له يې ورکړو او هغې خپلې مور له يوړو. ﴿۱۲﴾ بيا د يحيىٰ مريدان راغلل او د هغۀ لاش يې واخستو او ښخ يې کړو. او هغوئ لاړل او عيسىٰ ته يې حال ووې.

پینځهٔ زره سړو او ورسره ښځو او ماشومانو له روټۍ ورکول

۱۳ کله چې عیسیٰ دا خبر واورېدو نو په یوه کِشتۍ کښې هغه د هغه ځایه یو خوشې بیابان ته لاړو چې یواځې وی. خو خلق خبر شُو او په دهٔ پسې د ښارونو نه پیاده روان شُو. ۱۴ هغه چې غاړې ته راورسېدو نو یوه لویه ګڼه ېې ولیده، زړهٔ ېې پرې وسوزېدو او چې په کښې څوک بیماران وُو هغه ېې روغ کړل. ۱۵ کله چې ماښام شو د هغهٔ مریدان هغهٔ له ورغلل او وې وئیل چې، "دا خوشې بیابان دے او ناوخته دے، خلق کلو ته رُخصت کړه چې لاړ شی چې خپل ځان له د خوراک څهٔ څیزونه واخلی." ۱۶ خو عیسیٰ جواب ورکړو، "د دوئ د تلو حاجت نشته، تاسو د ځانه دوئ ته د خوراک څهٔ ورکړئ." ۱۷ هغوئ ووئیل چې، "مونږ سره دلته نور څهٔ نشته خو پینځهٔ روټۍ او دوه کبان دی." ۱۸ هغهٔ وفرمائیل، "دا ما له راوړئ." ۱۹ بیا هغهٔ خلقو ته حکم ورکړو چې په کبل پېنډه جوړه کړئ. بیا هغهٔ دا پینځهٔ روټۍ او دوه کبان واخستل، آسمان ته ېې پاس وکتل، برکت ېې ورکړو او روټۍ ېې ماتې کړې او هغه ېې مریدانو له ورکړې او مریدانو هغه په خلقو تقسیم کړې. ۲۰ هغوئ ټولو ښهٔ په مړه ګېډه خوراک وکړو او هغوئ چې پاتې شوې ټوکړې راټولې کړې نو دولس ټوکرۍ ترې ډکې شوې. ۲۱ نو خوا او شا پینځهٔ زره سړو دغه روټۍ خوړلې وه چې ښځې او ماشومان په کښې شمار نهٔ وُو.

په اوبو باندې ګرځېدل

۲۲ بیا سمدستی عیسیٰ خپل مریدان کِشتۍ ته وخېژول چې د هغوئ نه وړاندې د دریاب پورې غاړې ته لاړ شی او د خلقو ګڼه ېې خوره کړه. ۲۳ او چې خلق ېې رُخصت کړل نو په خپله غرهٔ ته لاړو چې یواځې دُعا وکړی او کله چې ماښام ناوخته شو، هغه هلته یواځې وو. ۲۴ په هم هغه وخت کښې مریدانو ته د وچې نه ډېر وړاندې په اوبو کښې تکلیف جوړ شو ځکه چې کشتۍ د سختو چپو او د مخالف هوا په وجه په دریاب کښې په چورلیدو وه. ۲۵ عیسیٰ په شپه کښې د سحر کېدو نه لږ وړاندې د اوبو دپاسه روان وو او د مریدانو خوا ته راغلو. ۲۶ هر کله چې مریدانو هغه د اوبو دپاسه روان ولیدو نو هغوئ ویرېدل، او چغې ېې کړې، "دا خو پیرے دے." ۲۷ عیسیٰ ورته سمدستی وفرمائیل چې، "مهٔ یرېږئ. دا زهٔ یم چې یره ونهٔ کړئ." ۲۸ پطروس عیسیٰ ته ووئیل چې، "مالِکه، کهٔ چرې دا تهٔ ېې نو ما ته حُکم راکړه چې زهٔ هم د اوبو دپاسه درشم." ۲۹ عیسیٰ ورته وفرمائیل چې، "راځه." بیا پطروس د کِشتۍ نه کوز شو او د اوبو دپاسه د عیسیٰ خوا ته ورروان شو. ۳۰ خو هر کله چې هغهٔ د طوفان زور ولیدلو نو هغه وویرېدو، او چې ډوبېدو نو چغې ېې کړې چې، "مالِکه، ما بچ کړه." ۳۱ عیسیٰ سمدستی خپل لاس وراوږد کړو او هغه ېې د لاسه ونیوو او ورته ېې وفرمائیل، "ستا عقیده څومره کمزورې ده. شک دې ولې وکړو؟" ۳۲ هغوئ چې کله په کِشتۍ کښې سوارهٔ شول بیا طوفان ودرېدلو. ۳۳ نو په کشتۍ کښې ناست مریدان ورته په سجده شول او وې وئیل، "بېشکه، چې تهٔ د خُدائ پاک زوئ ېې."

د ګِنیسرت په علاقه کښې بیماران جوړول

۳۴ کله چې هغوئ پورې غاړې ته ورسېدل نو هغوئ د ګِنیسرت علاقې ته راغلل. ۳۵ د هغه ځائ خلقو عیسیٰ وپېژندو او ګېرچاپېره خلق ېې خبر کړل او ټول بیماران ېې ورله راوستل. ۳۶ او هغهٔ ته ېې مِنت وکړو چې دوئ ته دومره اجازت ورکړه چې ستا لمنې له لاس وروړی، او هر چا چې لاس وروړو، هغوئ بلکل روغ رمټ شول.

د مشرانو رسمونه

۱۵ ۱ بیا د فریسیانو او د شرعې د عالمانو یوه ډله د یروشلم نه عیسیٰ له راغله او دا تپوس ېې ترې وکړو چې، ۲ "ستا مریدان ولې پخوانی رسمونه ماتوی او دوئ له چې څنګه د روټۍ نه وړاندې لاسونه وینځل په کار دی، نهٔ وینځی؟" ۳ هغهٔ ورته په جواب کښې وفرمائیل چې، "دا تاسو څهٔ کوئ چې د خپلو رواياتو د خاطره د خُدائ پاک حکم ماتوئ؟ ۴ ځکه چې خُدائ پاک فرمائیلی دی چې د خپل مور او پلار عزت کوئ، او هر څوک چې خپل مور یا پلار ته بدرد وائی هغه دې قتل کړے شی.

۵ خو تاسو خلقو ته دا تعليم ورکوئ چې دا ټيک خبره ده چې کۀ څوک خپل مور او پلار ته دا ووائی چې، "ستا چې څۀ په کار وُو هغه ما د خُدائ پاک په نامه ورکړل، مطلب دا چې ما د خُدائ پاک په نامه ورکړل،" ۶ نو هغه نور د مور او پلار د حق نه مجبور نۀ دے. نو دغه شان تاسو د خپلو روایاتو په وجه د خُدائ پاک حُکمونه منسوخ کوئ. ۷ اے مُنافقانو، يشعياه نبی ستاسو په حقله په رښتيا سره دا پیشګوئي کړې وه، کله چې هغۀ وفرمائيل چې، ۸ دا خلق تش په خولۀ زما عزت کوی خو زړونه يې رانه ډېر لرې دی. ۹ دوئ بېفائدې زما عبادت کوی، ځکه چې دوئ خلقو ته د انسانانو حُکمونه د تعليم په ډول ورکوی."

هغه څيزونه چې انسان پليتوی

۱۰ بيا هغۀ خلقو ته آواز وکړو او وې فرمائيل چې، "زما خبره واورئ او ځان پرې پوهه کړئ. ۱۱ څۀ چې په خولۀ دننه کيږی په هغې يو کس نۀ پليتيږی، خو په هره هغه خبره پليتيږی څۀ چې د هغۀ د خولې نه راوځی." ۱۲ بيا مريدان عيسىٰ له راغلل او وې وئيل چې، "تۀ خبر يې چې فريسيانو ستا دا خبرې بدې ګڼلی دی؟" ۱۳ هغۀ جواب ورکړو چې، "هر يو بوټے چې زما آسمانی پلار لګولے نۀ وی هغه به د بېخه وويستلے شی. ۱۴ د دوئ پرواه مۀ کوئ. دا ړاندۀ لارښودونکی دی، نو کۀ چرې يو ړوند بل ړوند ته لارښودنه کوی نو دواړه به په کنده کښې وغورزيږی." ۱۵ بيا پطروس ووئيل چې، "مونږ ته دا مِثال تشريح کړه." ۱۶ عيسىٰ جواب ورکړو، "ولې تاسو هم لا تر اوسه د نورو په شان ناپوهه يئ؟ ۱۷ ولې تاسو دا نۀ وينئ چې کوم څيز چې په خولۀ دننه شی، خېټې ته لاړ شی او بيا هغه د بدن نه بهر وځی؟ ۱۸ خو چې څۀ په خولې وئيلے شی هغه د زړۀ نه راوځی او دغه خبرې دی چې انسان پليتوی. ۱۹ ځکه چې ټول وران خيالونه، لکه قتل، زنا، حرامکاری، غلا، د دروغو ګواهی او غيبت د زړۀ نه راوځی. ۲۰ او دا هغه کارونه دی چې انسان پليتوی، خو په ناوينځلو لاسونو باندې په خوراک کولو، انسان نۀ پليتيږی."

د کنعانی ښځې عقيده

۲۱ بيا عيسىٰ هغه ځائ پرېښودو او د صور او د صيدا علاقې ته راغلو ۲۲ او د هغې علاقې يوه کنعانی ښځه بهر راووتله او په چغه يې ووئيل، "اے مالِکه، په ما رحم وکړه. اے د داؤد زويه، زما لور پيريانو سخته نيولې ده." ۲۳ خو هغۀ هيڅ جواب ورنۀ کړو. د هغۀ مريدان راغلل او زاری يې وکړه چې، "دا ښځه لرې کړه ځکه چې په مونږ پسې بېواره چغې وهی." ۲۴ عيسىٰ جواب ورکړو "زۀ صرف د بنی اِسرائيل د خاندان د ورکو شوو ګډو دپاره رالېږلے شوے يم." ۲۵ خو هغه ښځه راغله، د هغۀ په پښو پرېوته او چغې يې کړې، "مالِکه، زما مدد وکړه." ۲۶ عيسىٰ په جواب کښې وفرمائيل، "دا مناسب نۀ دی چې د ماشومانو برخه روټۍ دې څوک واخلی او سپو ته دې واچوی." ۲۷ هغې جواب ورکړو چې، "آو مالِکه، خو بيا سپی هم هغه ټوکړې خوری کومې چې د مالِکانو د دسترخوان نه وغورزيږی." ۲۸ نو بيا عيسىٰ جواب ورکړو چې، "تۀ څومره د لوئ ايمان لرونکې ښځه يې، نو څنګه چې تۀ غواړې، هغه شان دې وشی." او هم په هغه ساعت د هغې لور جوړه شوه.

د ډېرو خلقو جوړول

۲۹ کله چې عيسىٰ د دغه ځايه د ګليل درياب په غاړه روان شو نو هغه بيا غرۀ ته بره لاړو او هلته کښېناستو. ۳۰ نو ډېر خلق ورله راغلل چې ورسره ګوډيان، ړاندۀ، شليان، ګونګيان، او نور ډېر بيماران وُو. او هغوئ هغه خلق د عيسىٰ پښو ته څملول او هغۀ هغوئ روغ کړل. ۳۱ هغه خلق په دې ډېر حېران شول چې چاړاګانو خبرې وکړلې، مات ګوډ خلق روغ شول او ګرځېدل او ړاندۀ بينا شول او ټولو په دې د بنی اِسرائيلو د خُدائ پاک لوئی بيان کړه.

څلورو زرو خلقو له روټۍ ورکول

۳۲ عيسىٰ خپل مريدان راوبلل او ورته يې وفرمائيل چې، "په دې خلقو زما زړۀ سوزی، دوئ د درېو ورځو راسې زما سره دی

او د خوراک دپاره ورسره هيڅ نشته. زۀ دوئ اوږى رخصتول نۀ غواړم، هسې نه چې په لاره کښې بېهوشه شى.“ ۳۳ مريدانو
جواب ورکړو چې، ”په دې خوشى بيابان کښې به دومره خلقو له موږ روټۍ د کومه راوړو؟“ ۳۴ عيسىٰ ورته وفرمائيل چې،
”تاسو سره څو روټۍ دى؟“ هغوئ جواب ورکړو چې، ”اووۀ روټۍ او يو څو واړۀ کبان.“ ۳۵ نو عيسىٰ خلقو ته وفرمائيل چې په
زمکه کښېنئ. ۳۶ نو هغه اووۀ روټۍ او کبان يې راواخستل، او د خُدائ پاک شُکر يې پرې وويستو، روټۍ او کبان يې ټوکړې
کړل او مريدانو له يې ورکړل، او مريدانو په خلقو ووېشل. ۳۷ ټولو ځانونه ښۀ ماړۀ کړل. او چې څۀ ټوکړې ترې پاتې شوې نو
هغه يې راټولې کړلې. هغه دومره وې چې اووۀ غټې ټوکرۍ ترې ډکې شوې. ۳۸ د بچو او ښځو نه علاوه څلورو زرو کسانو هغه
روټۍ وخوړه. ۳۹ هغۀ بيا خلق رُخصت کړل، کِشتۍ ته وختلو او د مگدن علاقې ته لاړو.

د نښو غوښتل

۱۶ ۱ فريسيان او صدوقيان عيسىٰ له راغلل او د آزميښت په توګه يې ورته وفرمائيل چې، ”موږ ته يوه آسمانى معجزه
وښايه.“ ۲ هغۀ جواب ورکړو چې، ”تاسو په ماښام کښې وايئ چې موسم به ښۀ شى ځکه چې آسمان سور دے، ۳ او د
سحر په وخت وايئ چې نن به سيلۍ راشى ځکه چې آسمان سور او دوند دے. تاسو د آسمان د مخ تعبير کولے شئ خو د زمانو
په نښو نۀ پوهېږئ. ۴ دا يوه بدکاره او زناکاره پيړۍ ده چې نښې غواړى خو د يُونس نبى د نښې نه سېوا يوه نښه به هم دوئ ته
ورنۀ کړے شى.“ نو بيا هغه ترې روان شو او هغوئ يې پرېښودل.

د فريسيانو او صدوقيانو خمبيره

۵ خو کله چې هغوئ بلې غاړې ته واوړېدل نو بيا مريدانو ته دا پته ولګېده چې روټۍ ورنه د ياده وتلې ده. ۶ عيسىٰ هغوئ ته
وفرمائيل چې، ”د فريسيانو او د صدوقيانو د خمبيرې نه ځان ساتئ.“ ۷ هغوئ په خپلو کښې يو بل ته ووئيل چې، ”دا ځکه
چې موږ روټۍ نۀ ده راوړې.“ ۸ عيسىٰ په دې خبر شو چې هغوئ د څۀ په حقله خبرې کوى، نو د هغوئ نه يې تپوس وکړو،
”اے بې‌ايمانه خلقو، دا تاسو داسې خبرې ولې کوئ چې ګنې روټۍ درسره نشته؟ ۹ تاسو لا تر اوسه نۀ پوهېږئ؟ ولې تاسو ته
هغه پينځۀ روټۍ د پينځۀ زره کسانو دپاره يادې نۀ دى، او تاسو څومره ټوکرۍ ترې اوچتې کړې وې؟ ۱۰ بيا هغه اووۀ روټۍ د
څلورو زرو کسانو دپاره، او څومره غټې ټوکرۍ تاسو ته پاتې شوې وې؟ ۱۱ تاسو څنګه په دې خبره پوهه نۀ شوئ چې ما خو
د روټۍ ذکر نۀ کولو؟ ما درته فرمائيلى وُو چې د فريسيانو او صدوقيانو د خمبيرې نه به ځان ساتئ.“ ۱۲ بيا هغوئ په دې
مطلب پوهه شول چې د روټۍ او د خمبيرې نه ځان ساتل نۀ دى، خو د فريسيانو او صدوقيانو د تعليم نه ځان ساتل دى.

د حضرت عيسىٰ په حقله د پطروس اِقرار

۱۳ خو کله چې هغوئ د قيصريه فيليپى علاقې ته راغلل نو عيسىٰ د خپلو مريدانو نه تپوس وکړو چې، ”خلق څۀ وائى چې اِبن
آدم څوک دے؟“ ۱۴ هغوئ جواب ورکړو، ”ځينې وائى چې بپتسمه ورکوونکے يحيىٰ دے، څۀ دې الياس ګڼى، او څۀ نور دې
اوس هم يرمياه يا د نبيانو نه يو ګڼى.“ ۱۵ هغۀ ورته وفرمائيل چې، ”تاسو څۀ وايئ، چې زۀ څوک يم؟“ ۱۶ شمعون پطروس
جواب ورکړو، ”تۀ مسيح د ژوندى خُدائ پاک زوئ يې.“ ۱۷ بيا عيسىٰ وفرمائيل، ”اے د يوحنا زويه شمعونه، تۀ بې‌شکه بختور
يې. تا دا خبره د فانى انسان نه نۀ ده زده کړې بلکې زما آسمانى پلار دا ستا په زړۀ کښې اچولې ده. ۱۸ خو زۀ تا ته دا وايم چې
تۀ پطروس يې، چې معنىٰ يې ګټ دے، چې زۀ به خپل جماعت په دې ګټ آبادوم، او په دې به مرګ هم هيڅکله غالبېدے نۀ
شى. ۱۹ زۀ به تا له د آسمان د بادشاهۍ چابيانې درکړم، تۀ چې په زمکه څۀ منع کړې هغه به په آسمان کښې هم منع شى، او
څۀ چې تۀ په زمکه روا کړې هغه به په آسمان کښې هم روا شى.“ ۲۰ بيا هغۀ مريدان په سختۍ سره منع کړل چې، ”هيچا ته مۀ
وايئ چې هغه مسيح دے.“

د حضرت عیسیٰ د مرګ او د بیا ژوندی کېدو په حقله پېشګوئي

۲۱ د هغه وخت نه عیسیٰ خپلو مريدانو ته دا خبره څرګنده کړه چې، ”هغه به ضرور يروشلم ته لاړ شی او د مشرانو او د
مشرانو اِمامانو او د شرعې د عالمانو د لاسه به ډېرې سختۍ وزغمی، او هغه به ووژلے شی او په دريمه ورځ به بيا راژوندے
شی.“ ۲۲ بيا پطروس هغه د لاس نه ونيوو او يوې خوا ته يې ورته ووئيل چې، ”خُدائ دې نۀ کړی مالِکه، په تا دې داسې
هيڅکله هم ونۀ شی.“ ۲۳ بيا عيسیٰ مخ وروا ړولو او پطروس ته يې وفرمائيل، ”رانه لرې شه شيطانه، تۀ زما د لارې خنډ يې، تۀ
د بنی آدمو په شان سوچ کوې، نه چې د خُدائ پاک په شان.“ ۲۴ بيا عيسیٰ خپلو مريدانو ته وفرمائيل چې، ”کۀ څوک زما
مريد جوړېدل غواړی، هغه دې د خپل ځان نه منکر شی، خپله سولیٰ دې راواخلی او ما پسې دې راځی. ۲۵ څوک چې خپل
ځان ساتل غواړی هغه به يې بائيلی، خو څوک چې زما د خاطره خپل ژوند بائيلی، هغه به يې حاصل کړی. ۲۶ کۀ څوک د
خپل ابدی ژوند په بدله کښې ټوله دُنيا ومومی نو هغۀ ځان ته څۀ فائده ورکړه؟ او د خپل ژوند په بدله کښې هغه څۀ ورکولے
شی؟ ۲۷ ځکه چې اِبن آدم به د خپل پلار په لويئ کښې د خپلو فرښتو سره راځی او بيا به هغه هر چا ته د خپل عمل بدله
ورکوی. ۲۸ زۀ تاسو ته رښتيا وايم چې دلته ځينې داسې کسان ولاړ دی چې تر هغې به نۀ مری ترڅو چې هغوئ اِبن آدم خپلې
بادشاهۍ ته په راتلو ونۀ وينی.“

د حضرت عیسیٰ شکل بدلېدل

۱۷ ۱ شپږ ورځې پس عيسیٰ د ځان سره پطروس يعقوب او د هغۀ ورور يوحنا يو اوچت غرۀ ته وخېژول. ۲ او د هغوئ
په وړاندې د هغۀ شکل بدل کړے شو او د هغۀ مخ لکه د نمر وځلېدو او د هغۀ جامې لکه د رڼا سپينې شوې. ۳ نو ناګهانه
هغوئ ته موسیٰ او الياس ښکاره شُو چې د هغۀ سره يې خبرې کولې. ۴ نو پطروس عيسیٰ ته ووئيل چې، ”مالِکه، زمونږ دپاره
دلته پاتې کېدل ښۀ دی. کۀ تۀ غواړې نو زۀ به دلته درې جونګړې، يوه ستا دپاره، يوه موسیٰ دپاره او يوه الياس دپاره جوړه
کړم.“ ۵ هغۀ لا دا خبرې کولې چې ناګهانه يوه پرقېدونکې وريځ راخوره شوه او په هغوئ يې سورے وکړو او د وريځې نه
آواز وفرمائيل، ”دا زما محبوب زوئ دے د چا نه چې زۀ راضی يم. د هغۀ خبرې واورئ.“ ۶ د دې آواز په اورېدو مريدان د
يرې نه پرمخې پرېوتل. ۷ خو بيا عيسیٰ هغوئ له ورغلو، په هغوئ يې لاس ولګولو او ورته يې وفرمائيل، ”پاڅئ، مۀ يرېږئ.“
۸ او کله چې هغوئ بره نظر واچولو نو څوک يې هم ونۀ ليدل خو صرف عيسیٰ د هغوئ سره ولاړ وو. ۹ نو کله چې هغوئ
د غرۀ نه راکوزېدل نو عيسیٰ هغوئ ته حکم ورکړو چې، ”د دې رويا په حقله تر هغې چا ته څۀ مۀ وايئ ترڅو چې اِبن آدم د مړو
نه بيا ژوندے پورته کړے شوے نۀ وی.“ ۱۰ نو مريدانو د هغۀ نه تپوس وکړو چې، ”بيا زمونږ د شرعې عالمان داسې ولې وائی
چې الياس به ضرور ورومبے راځی؟“ ۱۱ هغۀ ورته وفرمائيل چې، ”آو، الياس به راځی او هر څۀ به سموی. ۱۲ خو زۀ تاسو
ته وايم چې الياس خو راغلے دے، خو هغوئ نۀ دے پېژندلے او څۀ چې دوئ غوښتل ورسره يې وکړل. او دغه شان به اِبن آدم
هم د هغوئ د لاسه وردرېږی.“ ۱۳ بيا مريدان پوهه شول چې هغه د بپتسمه ورکوونکی يحيیٰ په باب کښې فرمائی.

د پيرى نيولې هلک روغول

۱۴ کله چې هغوئ خلقو ته واپس راغلل نو يو سړے عيسیٰ له راغلو، د هغۀ په وړاندې په ګونډو شو ۱۵ او وې وئيل، ”مالِکه،
زما په زوئ رحم وکړه. په هغۀ مِرګی راځی او ډېر يې زوروی کله يې په اور او کله يې په اوبو کښې غورزوی. ۱۶ ما هغه ستا
مريدانو له راوستو خو هغوئ روغ نۀ کړے شو.“ ۱۷ عيسیٰ جواب ورکړو، ”اے بې‌ايمانه او بدکاره پيرۍ، زۀ به ترڅو تاسو
سره يم او زۀ به ترڅو تاسو زغمم؟ هغه ما له دلته راولئ.“ ۱۸ بيا عيسیٰ هغه پيرے ورټلو نو هغه يې پرېښودو او سمدستی هغه
هلک روغ شو. ۱۹ د دې نه پس مريدان عيسیٰ له يواځې راغلل او تپوس يې وکړو چې، ”دا مونږ ولې نۀ شُو شړلے؟“ ۲۰-۲۱
هغۀ جواب ورکړو چې، ”ځکه ستاسو ايمان ډېر کمزورے دے. زۀ تاسو ته رښتيا وايم، کۀ ستاسو ايمان د شړشمو د تخم
هومره هم وی نو چې تاسو دې غر ته ووايئ چې دلته نه هلته لاړ شه، نو هغه به روان شی. او هيڅ کار به ستاسو دپاره ناممکن نۀ

وی.“

حضرت عيسیٰ يو ځل بيا د خپل مرګ پېشګوئي وکړله

㉒ کله چې هغوئ په ګليل کښې يو ځائ وُو نو عيسیٰ ورته وفرمائيل چې، ”اِبن آدم به د دشمنانو لاسونو ته حواله کړے شی.
㉓ هغوئ به دے قتل کړی، په درېمه ورځ به هغه بيا راژوندے شی.“ نو په دې اورېدو هغوئ ډېر غمژن شول.

د خُدائ پاک د کور محصُول ورکول

㉔ کله چې دوئ کفرنحُوم ته راغلل نو د خُدائ د کور خزانچی پطروس له راغلو او تپوس يې ترې وکړو چې، ”ولې ستا اُستاذ د خُدائ د کور محصُول ورکوی څۀ؟“ ㉕ پطروس ورته ووئيل چې، ”هغه يې ورکوی.“ خو کله چې پطروس دننه لاړو نو عيسیٰ د هغۀ د وينا نه وړاندې وفرمائيل چې، ”اے شمعونه، تۀ په دې باره کښې څۀ وائې چې د دُنيا بادشاهان د چا نه محصُول او ماليه اخلی، د خپلو خلقو نه کۀ د پردو نه؟“ ㉖ پطروس جواب ورکړو چې، ”د پردو نه.“ عيسیٰ وفرمائيل، ”نو بيا خو د دوئ خپل خلق معاف دی. ㉗ خو هرکله چې مونږ بد نۀ خوښوو نو تۀ لاړ شه، د درياب په اوبو کښې کُنډه واچوه او کوم کب چې تۀ اول ونيسې، د هغۀ خولۀ کولاو کړه، نو تۀ به په کښې يوه د سپينو زرو سيکه ومومې. هغه يوسه او ور يې کړه، دا به زما او ستا دواړو محصُول پوره کړی.“

د ټولو نه لوئ څوک دے؟

۱۸ ① په هغه وخت مريدان عيسیٰ له راغلل او تپوس يې ترې وکړو چې، ”د آسمان په بادشاهئ کښې د ټولو نه لوئ څوک دے؟“ ② هغۀ يو ماشوم راوبللو او د هغوئ په وړاندې يې ودرولو. ③ او ورته يې وفرمائيل چې، ”زۀ تاسو ته رښتيا وايم ترڅو چې تاسو خپل ځان بدل نۀ کړئ او د ماشومانو په شان نۀ شئ نو تاسو به هيڅکله هم په آسمانی بادشاهئ کښې داخل نۀ شئ.
④ هر هغه څوک چې ځان د دې ماشوم په شان عاجز کړی نو هغه به په آسمانی بادشاهئ کښې د ټولو نه لوئ وی. ⑤ او څوک چې زما په نوم داسې ماشوم قبول کړی هغه ما قبلوی.

د ګناه لمسون

⑥ خو هر هغه څوک چې په دې وړو ماشومانو کښې چې په ما يې ايمان راوړے دے، يو ته ټينډک ورکوی، نو د هغۀ دپاره دا بهتره ده چې د هغۀ په غاړه کښې د ژرندې پل واچولے شی او په سمندر کښې ډوب شی. ⑦ په دُنيا دې افسوس وی چې انسان د دې ځيزونو په وجه ګناه کوی. دا ځيزونه به ضرور راځی خو افسوس په هغۀ د چا د لاسه چې به پېښږی. ⑧ کۀ چرې ستا لاس يا پښه تا له ټينډک درکوی، نو ځان نه يې پرې کړه او ګزار يې کړه ستا دپاره به دا ښۀ وی چې تۀ په ابدی ژوندون کښې شل ګوډ ننوځې، په ځائ د دې چې تۀ په دواړو لاسو پښو سم يې او ابدی اور ته واچولے شې. ⑨ او کۀ ستا سترګه تا ګناه ته ولمسوی نو وې باسه او وې غورزوه. ستا دپاره به دا ښۀ وی چې په يوې سترګې سره په ابدی ژوندون کښې داخل شې، په ځائ د دې چې په دواړو سترګو روغ يې او د دوزخ اور ته وغورزولے شې.

د ورکې شوې ګډې مِثال

⑩ خبردار، په دې وړو کښې يو ته هم سپک مۀ ګورئ. زۀ تاسو ته دا وايم چې د دوئ فرښتې په آسمان کښې هر وخت زما د آسمانی پلار په حضور کښې موجودې وی. ⑪ ځکه چې اِبن آدم د دې دپاره راغلے دے چې ورک شوو ته خلاصون ورکړی.
⑫ ستاسو څۀ خيال دے؟ فرض کړئ چې د يو سړی سل ګډې دی. کۀ په هغې کښې يوه بې لارې شی، ولې هغه به دا نورې يو کم سل د هغې يوې د لټولو دپاره د غرۀ په خوا کښې پرې نۀ ږدی؟ ⑬ او چې کله هغه دا بيا مومی نو زۀ تاسو ته رښتيا وايم

چې د هغې په موندلو به هغه د دې نورو يو کم سلو نه چې بې‌لارې شوې نهٔ دی، زيات خوشحاله شی. ۱۴ هم دغه شان ستاسو
د آسمانی پلار دا رضا نهٔ ده چې د دې ماشومانو نه دې يو هم هلاک شی.

يو ورور چې گناه کوی

۱۵ کهٔ چرې ستاسو يو ورور ستاسو خلاف څهٔ گناه وکړی نو لاړ شئ او هغه په پرده کښې په دې ملامته کړئ او کهٔ هغه تاسو
ته غوږ کېږدی نو تاسو خپل ورور دوباره وموندلو. ۱۶ خو کهٔ هغه ستاسو خبره وانهٔ وری نو بيا يو يا دوه کسان نور د ځان
سره ملگری کړئ د دې دپاره چې هره خبره د دوو يا د درېو گواهانو په وړاندې ثابته کړے شی. ۱۷ کهٔ هغه د هغوئ هم وانهٔ
وری نو دا خبره جماعت ته وړاندې کړئ او کهٔ چرې هغه د جماعت خبره هم ونهٔ منی نو بيا د هغهٔ سره داسې سلوک وکړئ لکه
چې د يو غېر يهودی، يا محصولچی سره کولے شی. ۱۸ زهٔ تاسو ته دا وايم، هر څهٔ چې تاسو په زمکه منع کړئ هغه به په
آسمان کښې هم منع شی او څهٔ چې تاسو په زمکه روا کړئ هغه به په آسمان کښې هم روا شی. ۱۹ زهٔ تاسو ته بيا دا وايم، کهٔ
چرې په تاسو کښې دوه کسان په يوه خبره متفِق شی هغوئ چې څهٔ سوال وکړی نو زما آسمانی پلار به هغه ورکړی. ۲۰ نو کهٔ
چرې دوه يا درې تنه چرته هم زما په نوم يو ځائ شی نو زهٔ به د دوئ په مينځ کښې يم.“

د نابخښلے شوی نوکر مِثال

۲۱ بيا پطروس عيسیٰ له راغلو او تپوس يې وکړو، ”مالِکه، کهٔ زما ورور زما خلاف څهٔ بد کوی نو زهٔ به يې څو ځله معاف
کوم؟ تر اووهٔ ځلو پورې څهٔ؟“ ۲۲ عيسیٰ جواب ورکړو، ”زهٔ دا نهٔ وايم چې اووهٔ ځله، زهٔ دا وايم چې اويا وارې اووهٔ ځله، ۲۳
نو په دې وجه د آسمان بادشاهی لکه د هغه بادشاه په شان ده چې يو ځلې يې د خپلو نوکرانو سره حساب شروع کړو، ۲۴ نو
په اول سر کښې يو سړے داسې پېښ شو چې د هغهٔ قرضه په لکونو کښې وه، ۲۵ خو د هغهٔ سره هيڅ هم نهٔ وُو. نو د هغهٔ
مالِک دا حکم وکړو چې هغه دې سره د ښځې، اولاد او هر څهٔ مال حال چې لری خرڅ کړے شی او قرض دې ترې پوره کړے
شی. ۲۶ سړے د خپل مالِک په پښو پرېوتو او وې وئيل چې ما ته صبر وکړه، زهٔ به ستا ټول قرض خلاص کړم. ۲۷ نو د هغهٔ
د مالِک په زړهٔ کښې هغهٔ ته رحم راغلو هغهٔ هغه آزاد کړو او قرض يې ورته وبخښلو. ۲۸ خو هر کله چې دا نوکر بهر راووتو نو
د خپلو ملگرو نوکرانو نه يو نوکر ورسره مِلاو شو په چا چې د دهٔ سل ديناره قرض وُو. هغه يې راونيوو، او په مرئ ورته غلے
شو او ورته يې ووئيل چې زما قرض ما ته واپس کړه. ۲۹ نو هغه ملگرے نوکر يې په پښو پرېوتو او دهٔ ته يې مِنت وکړو چې ما
ته صبر وکړه، زهٔ به ستا قرض تا ته واپس کړم. ۳۰ خو هغهٔ ورسره ونهٔ منله او په قېدخانه کښې يې واچولو ترڅو چې قرض
واپس نهٔ کړی. ۳۱ نورو نوکرانو چې دا حال وليدلو نو ډېر خفه شول. هغوئ خپل مالِک له لاړل او ټوله قيصه يې ورته تېره
کړه. ۳۲ هغهٔ دا نوکر راوبللو او ورته يې ووئيل چې اے بد کاره، چې کله تا ما ته مِنت وکړو نو ما درته ټول قرض وبخښلو.
۳۳ ولې په تا کښې دومره سړيتوب نهٔ وو چې په خپل ملگری نوکر دې داسې رحم کړے وے لکه چې ما په تا وکړو؟ ۳۴ د
هغهٔ مالِک ډېر غصه شو او دے يې د قېدخانې مشر ته حواله کړو ترڅو چې يې ټول قرض واپس کړے نهٔ وی. ۳۵ کهٔ چرې
تاسو خپل ورور د زړهٔ د اخلاصه معاف نهٔ کړئ نو زما آسمانی پلار به هم تاسو هر يو سره داسې کوی.“

د طلاق په حقله تعليم

۱۹ ۱ څهٔ وخت چې عيسیٰ دا خبرې خلاصې کړې نو د گليل نه روان شو او د اُردن نه پورې غاړه د يهوديه علاقې ته لاړو.
۲ گڼ خلق ورپسې وُو او هغهٔ هغوئ هلته روغ کړل. ۳ نو ځينې فريسيان راغلل او د آزمېښت په طور يې ترې دا تپوس
وکړو، ”ولې يو سړی ته دا روا دی چې په هره وجه چې وی خپله ښځه طلاقه کړی؟“ ۴ هغهٔ په جواب کښې ورته وفرمائيل
چې، ”ولې تاسو دا نهٔ دی لوستی چې خالق په اول سر کښې هغوئ نر او ښځه پيدا کړل؟ ۵ په دې وجه به سړے خپل مور
پلار پرېږدی او د خپلې ښځې سره به يو ځائ شی، او دا دواړه به يو بدن شی. ۶ نو بيا دوئ دوه نه خو يو بدن وی. ځکه چې
خُدائ پاک دوئ يو ځائ کړی دی نو بنی آدم دې يې هيڅکله هم نهٔ جدا کوی.“ ۷ هغوئ دا اِعتراض وکړو چې، ”بيا موسیٰ

ولې په شريعت کښې خاوند ته دا اجازت ورکړے دے چې طلاق نامه دې وليکی او ښځه دې پرېږدی؟“ ۸ هغهٔ جواب ورکړو
چې، ”موسیٰ تاسو ته د خپلې ښځې د پرېښودو اجازت ستاسو د زړونو د سختوالی په وجه درکړو، خو د شروع نه خبره داسې
نهٔ وه. ۹ زهٔ تاسو ته وايم چې کهٔ څوک بغېر د زناکارئ د جرم نه په بله څهٔ وجه خپلې ښځې له طلاق ورکړی او بل وادهٔ
وکړی نو هغه زنا کوی.“ ۱۰ مريدانو عيسیٰ ته ووئيل، ”کهٔ د سړی د خپلې ښځې سره دا حال وی نو دا به ښهٔ وی چې څوک
دې بلکل وادهٔ نهٔ کوی.“ ۱۱ د دې په جواب کښې عيسیٰ وفرمائيل چې، ”خبره داسې ده چې هر څوک يې نهٔ شی منلے خو
صرف هغه خلق چې خُدائ پاک ورته د زغملو طاقت ورکړے وی. ۱۲ ځينې داسې خلق دی چې د مور د ګېډې نه يا خو
خصی پيدا دی او يا بنی آدمو خصی کړی دی، خو ځينې داسې دی چې هغوئ خپل ځانونه د آسمان د بادشاهۍ دپاره خصی
کوی. څوک يې چې منلے شی هغه دې ومنی.“

د حضرت عيسیٰ ماشومانو ته برکت ورکول

۱۳ يوه ورځ هغوئ عيسیٰ له ماشومان راوستل چې د برکت دپاره لاس پرې کېږدی، خو د هغهٔ مريدانو هغه خلق ورټل چا چې
راوستل. ۱۴ عيسیٰ ورته وفرمائيل چې، ”ماشومان ما ته راپرېږدئ، دوئ مهٔ منع کوئ ځکه چې د آسمان بادشاهی هم د داسې
خلقو ده.“ ۱۵ بيا هغهٔ خپل لاسونه د هغوئ په سر د برکت دپاره راښکل او روان شو.

د مالدارئ نقصان

۱۶ او بيا يو سړے عيسیٰ له راغلو او تپوس يې ترې وکړو، ”اُستاذه، زهٔ داسې کومه نېکی وکړم چې د ابدی ژوندون وارث
شم؟“ ۱۷ عيسیٰ ورته وفرمائيل، ”د نېکۍ په حقله ولې تپوس کوې؟ نېک خو يواځې يو ذات دے، خو کهٔ تهٔ غواړې چې ابدی
ژوندون حاصل کړې نو د موسیٰ د شريعت په حکمونو عمل کوه.“ ۱۸ هغه سړی تپوس وکړو چې، ”کوم حُکمونه؟“ عيسیٰ
ورته وفرمائيل، ”قتل مهٔ کوئ. زنا مهٔ کوئ. غلا مهٔ کوئ. د دروغو ګواهی مهٔ ورکوئ. ۱۹ د مور پلار عزت کوئ او د خپل
ګاونډی سره د خپل ځان په شان مينه ساتئ.“ ۲۰ هغه ځوان جواب ورکړو چې، ”ما په دې ټولو عمل کړے دے خو په ما
کښې د څهٔ کمے دے؟“ ۲۱ عيسیٰ ورته وفرمائيل، ”کهٔ تهٔ کامِل کېدل غواړې نو لاړ شه، خپل ټول مال حال خرڅ کړه او
خوارانو له يې ورکړه، نو بيا به تهٔ آسمانی خزانې ومومې. بيا راځه، او په ما پسې شه.“ ۲۲ هغه ځوان چې دا خبره واورېده نو
خفه زهير لاړو ځکه چې هغه ډېر مالداره سړے وو. ۲۳ عيسیٰ خپلو مريدانو ته وفرمائيل چې، ”زهٔ تاسو ته رښتيا وايم چې يو
مالدار ته د آسمان په بادشاهۍ کښې داخلېدل ګران کار دے. ۲۴ زهٔ درته دوباره دا وايم چې د يو مالداره سړی په نسبت د
خُدائ پاک په بادشاهۍ کښې داخلېدل د يو اوښ دپاره د ستنې په سوری کښې تېرېدل آسان دی.“ ۲۵ مريدانو چې دا واورېدل
نو حق حېران شول. هغوئ تپوس وکړو، ”نو بيا به څوک خلاصون ومومی؟“ ۲۶ خو عيسیٰ هغوئ ته وکتل او ورته يې
وفرمائيل چې، ”د بنی آدم دپاره خو دا ناممکنه ده خو خُدائ پاک ته هر څهٔ ممکن دی.“ ۲۷ په دې خبرې پطروس ووئيل چې،
”ګوره مونږ خو د دې دپاره هر څهٔ پرېښی دی چې تاسو پسې روان شُو، نو هلته به زمونږ دپاره څهٔ وی؟“ ۲۸ عيسیٰ ورته په
جواب کښې وفرمائيل، ”زهٔ تاسو ته دا وايم، هر کله چې د قيامت په ورځ اِبن آدم د خپلې لويئ په تخت کښېنی نو تاسو چې ما
پسې روان شوی يئ به هم ما سره په دولسو تختونو کښېنئ او تاسو به د بنی اِسرائيلو د دولسو قبيلو قاضيان شئ. ۲۹ او هر
هغه چا چې زما د خاطره ورونه، خوېندې، مور پلار، اولاد، زمکه، جائيداد او کورونه پرېښی دی هغوئ به يو په سل بيا مومی او
د تل ژوندون به بيا مومی. ۳۰ خو ډېر اول به آخر کړے شی او آخر به اول کړے شی.“

د انګورو د باغ مزدوران

۲۰ ۱ ”د آسمان بادشاهی داسې ده لکه چې د يوې زمکې مالِک سحر وختی د کور نه ووتو، چې خپل د انګورو باغ دپاره
مزدوران ولټوی. ۲ او چې کله يې مزدورانو سره د ورځې مزدوری مقرره کړه نو هغوئ يې کار له ولېږل. ۳ بيا کچه غرمه
هغه بهر ووتو نو په بازار کښې يې يو څو اوزګار کسان ولاړ وليدل. ۴ هغوئ ته يې ووئيل چې ځئ د هغه نورو مزدورانو سره د

انګورو په باغ کښې کار وکړئ او زۀ به تاسو له مناسبه مزدوری درکړم. ۵ نو هغوئ لاړل. غرمه او ماسپښین هغه بيا بهر ووتو
او هغه شان بندوبست يې وکړو. ۶ په مازيګر کښې هغه بيا ووتو او يوه بله ډله يې اوزګاره وليده. نو هغۀ دوئ ته ووئيل چې
تاسو ولې ټوله ورځ داسې خوشې ګرځئ او هيڅ کار نۀ کوئ؟ ۷ هغوئ ورته ووئيل چې مونږ ته چا د څۀ کار نۀ دی وئيلی. هغۀ
ورته ووئيل چې ځئ، تاسو هم د نورو مزدورانو سره د انګورو په باغ کښې يو ځائ شئ. ۸ چې ماښام شو نو د باغ مالِک خپل
ناظر ته ووئيل چې مزدوران راوغواړه او د هغوئ مزدوری ورکړه، د وروستی قبيلې نه يې شروع کړه او په وړومبی يې ختمه
کړه. ۹ چا چې مازيګر کار شروع کړے وو هغوئ ورغلل او ورته يې د پوره ورځې مزدوری ورکړه. ۱۰ او چې د وړومبو
مزدورانو وار راغے نو د هغوئ دا طمع وه چې څۀ زيات به ورته مِلاو شی، خو هغوئ ته هم هغه څۀ مِلاو شول څومره چې بې
نورو له ورکړی ؤو. ۱۱ هغوئ چې مزدوری واخسته نو د باغ مالِک ته وغوړېدل چې ۱۲ دې وروستنو خلقو خو يوه ګينټه کار
کړے دے او مونږ سره دې يو برابر کړل چا چې ټوله ورځ په سره غرمه د ځانه خولې ويستې دی. ۱۳ هغۀ ورته ووئيل، زما
ملګريه، ما درسره هيڅ زياتے نۀ دے کړے. تا د ورځې په مزدورئ راسره فېصله نۀ وه کړې څۀ؟ ۱۴ خپله مزدوری واخله او
کور ته ځه. دا زما خوښه ده چې وروستنی سړی له هم هغه څۀ ورکړم څۀ چې مې تا له درکړی دی. ۱۵ دا زما اختيار نۀ دے
څۀ چې زۀ خپل مال څنګه ووېشم؟ تۀ په دې راته په بد نظر ګورې چې زۀ سخی يم؟ ۱۶ دغه شان وروستنی به اول شی او اول
به آخر شی."

د حضرت عيسىٰ د خپل مرګ په حقله په درېم ځل پېشګوئي

۱۷ عيسىٰ يروشلم ته روان وو او په لاره يې دولس مريدان ځان له کړل او ورته يې وفرمائيل، ۱۸ "مونږ اوس يروشلم ته ځو او
اِبن آدم به مشرانو اِمامانو او د شرعې عالمانو ته حواله کړے شی. هغوئ به پرې د مرګ حُکم وکړی. ۱۹ او غېريهوديانو خلقو
ته به يې حواله کړی هغوئ به ورپورې ټوقې وکړی، په کوړو به يې ووهی او په سولئ به يې وځړوی، او په درېمه ورځ به هغه بيا
ژوندے پورته کړے شی."

د يعقوب او يوحنا د مور درخواست

۲۰ بيا د زبدی د زامنو مور د خپلو زامنو سره ورغله، په سجده ورته پرېوتله او خواست يې ترې وکړو. ۲۱ عيسىٰ ورته
وفرمائيل، "تۀ څۀ غواړې؟" هغې ورته ووئيل چې، "زۀ دا غواړم چې ستا په بادشاهئ کښې دې زما دواړه زامن ستا په څنګ
کښې ناست وی، يو ستا ښی لاس ته او بل ګس لاس ته." ۲۲ عيسىٰ هغوئ ته وفرمائيل، "تاسو چې څۀ غواړئ په هغې نۀ
پوهېږئ. کوم د مصيبتونو کنډول به چې زۀ څښم ولې تاسو به هغه وڅښلے شئ؟" هغوئ جواب ورکړو چې، "آو، مونږ يې
څښلے شُو." ۲۳ بيا هغۀ هغوئ ته وفرمائيل چې، "بېشکه کوم کنډول چې زۀ څښم، تاسو به يې وڅښئ خو دا زما په اختيار
کښې نۀ دی چې خپل ښی او ګس لاس ته څوک کښېنوم، دا د هغه چا په برخه دی چې زما پلار ورته مقرر کړی دی." ۲۴ کله
چې هغه نورو لسو مريدانو دا واورېدل نو هغوئ د هغه دوو ورونو نه خفه شول. ۲۵ خو عيسىٰ هغوئ راوبلل او ورته يې
وفرمائيل چې، "تاسو ته پته ده چې په دُنيا کښې د غېر يهودی قومونو حاکمان خپل خلق د قابو لاندې ساتی او د هغوئ اميران په
هغوئ خپل رُعب استعمالوی. ۲۶ خو په تاسو کښې دې داسې نۀ وی. په تاسو کښې چې څوک مشری غواړی هغه دې ستاسو
خادِم شی ۲۷ او هر هغه څوک چې په تاسو کښې مشر کېدل غواړی هغه دې په خپله خوښه د ټولو خادِم شی. ۲۸ ځکه چې
اِبن آدم د دې دپاره رانۀغلو چې د هغۀ خِدمت دې وکړے شی خو د دې دپاره راغلو چې د نورو خِدمت وکړی او خپل ژوند د
ډېرو دپاره فديه کړی."

د دوو ړندو سړو بينا کول

۲۹ کله چې هغوئ د يريحو ښار نه وتل نو ډېر خلق ورپسې روان ؤو. ۳۰ د لارې په غاړه دوه ړانده ناست ؤو. هغوئ چې دا
واورېدل چې عيسىٰ په دې لاره تېرېږی نو هغوئ چغې کړې، "اے مالِکه، د داؤد زويه، په مونږ رحم وکړه." ۳۱ خلقو هغوئ

ورټل او ورته يې ووئيل چې چپ شئ. خو هغوئ لا نورې هم چغې زياتې کړې چې، "مالِکه، په مونږ رحم وکړه. اے د داؤد زويه." (۳۲) عيسىٰ ودرېدو او هغوئ ته يې وفرمائيل چې، "تاسو څۀ غواړئ چې زۀ يې ستاسو دپاره وکړم؟" (۳۳) هغوئ ووئيل، "مالِکه، مونږ خپل نظر غواړُو." (۳۴) د عيسىٰ زړۀ پرې وسوزېدو او د هغوئ سترګو له يې لاس وروړو نو سمدستى هغوئ بينا شول او په هغۀ پسې روان شول.

په يروشلم کښې د حضرت عيسىٰ کاميابه استقبال

۲۱ (۱) هغوئ يروشلم ته نزدې شول او کله چې دوئ د زيتُونو په غر کښې د بيت‌فګے کلى ته ورسېدل نو عيسىٰ دوه مريدان د دې هداياتو سره ورولېږل چې، (۲) "دې مخامخ کلى ته ورشئ نو تاسو به يوه خره تړلې ومومئ چې خپل کوچانے به ورسره وى. هغه پرانيزئ او ما له يې راولئ. (۳) کۀ څوک درته څۀ وائى نو ورته ووايئ چې دا د مالِک په کار دى او هغه به يې تاسو سره سمدستى راولېږدى." (۴) دا د هغې پېشګوئى پوره کول دى چې په کښې وئيلے شوى دى چې، (۵) "صيون لور ته ووايئ چې ګوره، ستا بادشاه درروان دے، څوک چې حليم دے، په خرۀ سور، په کوچانے يعنې په کوچى باندې." (۶) مريدان لاړل او هغه څۀ يې وکړل چې عيسىٰ ورته فرمائيلى وُو. (۷) خره او د هغې کوچانے يې راوستل، هغوئ خپلې جامې پرې واچولې او هغه پرې سور شو. (۸) ګڼو خلقو خپلې جامې د هغۀ په لاره کښې وغوړولې او ځينې خلقو د ونو څانګې راماتې کړې او لاره يې ورته ښائسته کړه. (۹) او بيا کومه ډله چې ورنه وړاندې وروستو روانه وه هغوئ ټولو دا چغې وهلې، "مبارک دې وى د داؤد د زوئ. مبارک دے هغه څوک چې د مالِک خُدائ په نامه راځى. په آسمان کښې دې په هغۀ مبارکى وى." (۱۰) کله چې عيسىٰ يروشلم ښار ته ورننوتو نو ټول ښار کښې بلوه جوړه شوه او تپوس يې وکړو چې، "دا څوک دے؟" (۱۱) او ګڼې ورته جواب ورکړو چې، "د ګليل د ناصرت نه دا عيسىٰ پېغمبر دے."

د خُدائ د کور پاکول

(۱۲) عيسىٰ بيا د خُدائ کور ته ورننوتو او هغه ټول خلق چې د خُدائ په کور کښې يې سوداګرى کوله، وشړل او د صرافانو تختې او د کونترو د خرڅوونکو کُرسۍ يې نسکورې کړې، (۱۳) او ورته يې وفرمائيل چې، "صحيفې وائى چې زما کور به د دُعا کور بللے شى، خو تاسو ترې د ډاکوانو اډه جوړه کړې ده." (۱۴) او د خُدائ په کور کښې ورته ړانده او شل خلق راغلل او هغوئ يې روغ کړل. (۱۵) اِمامانو او د شرعې عالمانو چې دا حېرانونکى معجزې وليدلې چې هغۀ وکړلې او د خُدائ په کور کښې چې د ماشومانو چغې واورېدې چې، "مبارک دې وى د داؤد زوئ،" نو دوئ خفه وُو. (۱۶) نو هغۀ ته يې ووئيل چې، "دا ماشومان چې څۀ وائى، تۀ يې اورې؟" عيسىٰ جواب ورکړو چې، "آو، زۀ يې اورم. ولې تاسو صحيفې نۀ دى لوستلى چې، د وړو او تى رودونکو خولۀ دې ته جوړه کړه چې ستا ثنا ووائى." (۱۷) بيا د دوئ نه رُخصت شو او د ښار نه بهر بيت‌عنياه ته لاړو او هلته يې شپه تېره کړه.

د اينځر په ونې لعنت

(۱۸) بل سحر چې عيسىٰ ښار ته راتلو نو اوږے شو. (۱۹) د لارې په غاړه يې د اينځر يوه ونه وليده او هغې له ورغلو خو د پاڼو نه بغير يې په کښې هيڅ ونۀ موندل. هغۀ ونې ته وفرمائيل چې، "تۀ دې پس د دې نه تل تر تله شنډه يې." او ونه په هغه ټکى اوچه شوه. (۲۰) مريدان په دې ننداره حېران شول. هغوئ تپوس وکړو چې، "دا لا څۀ چل دے؟ دا د اينځر ونه څنګه داسې سمدستى اوچه شوه؟" (۲۱) عيسىٰ ورله جواب ورکړو چې، "زۀ تاسو ته رښتيا وايم کۀ چرې ستاسو ايمان کامِل وى او شک نۀ کوئ نو تاسو به هم هغه څۀ وکړئ کوم چې د اينځر د ونې سره وشول، خو لا د دې نه هم زيات. کۀ تاسو دې غرۀ ته ووايئ چې د دې خپل ځايه اوچت شه او سمندر کښې وغورزېږه، نو څۀ چې تاسو وايئ هغه شان به وشى. (۲۲) کومه دُعا چې تاسو په ايمان وغواړئ نو هغه به ټوله قبوله شى."

د حضرت عیسیٰ د اختیار په حقله تپوس

۲۳ عیسیٰ د خُدائ کور ته ننوتو او کله چې یې تعلیم ورکولو نو مشر اِمام او د قوم مشران ورله راغلل او دا سوال یې پرې
وکړو چې، "تهٔ دا کارونه په کوم اختیار کوې او دا اختیار تا له چا درکړے دے؟" ۲۴ عیسیٰ جواب ورکړو چې، "زهٔ هم
ستاسو نه یو تپوس کوم، تاسو یې جواب راکړئ نو زهٔ به هم تاسو ته دا وښایم چې په کوم اختیار زهٔ دا کارونه کوم. ۲۵ د
یحییٰ بپتسمه د آسمان د لورى وه او کهٔ د انسان نه؟" په دې هغوئ د یو بل سره په بحث شول چې، "کهٔ مونږ دا ووایو چې د
آسمان نه، نو هغه به راته ووائی چې بیا تاسو په هغهٔ ایمان ولې رانهٔ وړو؟ ۲۶ او کهٔ دا ووایو چې د انسانانو د لورى وه، نو هسې
نه چې خلق مو ونیسی ځکه چې هغوئ ټول دا منی چې یحییٰ نبی وو." ۲۷ نو هغوئ جواب ورکړو چې، "مونږ خبر نهٔ یُو."
عیسیٰ ورته وفرمائیل چې، "بیا به زهٔ هم دا درته ونهٔ وایم چې زهٔ په کوم اختیار دا کارونه کوم.

د دوو زامنو مِثال

۲۸ خو تاسو په دې حقله څهٔ خیال کوئ چې د یو سړی دوه زامن وُو. هغه اول مشر له ورغلو او ورته یې ووئیل چې زویه، لاړ
شه او نن د انګورو په باغ کښې کار وکړه. ۲۹ هلک ورته جواب ورکړو چې پلاره، زهٔ نهٔ ځم، خو وروستو هغه پښېمانه شو او
لاړو. ۳۰ بیا پلار کشر زوئ له ورغلو او ورته یې هم هغه شان ووئیل. خو هغهٔ جواب ورکړو چې زهٔ به لاړ شم، خو هغه باغ ته لا
نهٔ ړو. ۳۱ په دواړو کښې کوم یو د پلار په رضا کار وکړو؟" هغوئ ووئیل چې، "مشر." بیا عیسیٰ ورته وفرمائیل، "زهٔ تاسو ته
رښتیا وایم چې محصولچیان او کنجرې به هم د خُدائ پاک په بادشاهۍ کښې ستاسو نه مخکښې داخلیږی. ۳۲ ځکه چې کله
چې یحییٰ تاسو ته د سمې لارې د ښودلو دپاره راغلو نو تاسو پرې یقین ونهٔ کړو، خو محصولچیانو او کنجرو پرې ایمان راوړو.
خو سره د دې چې تاسو دا ولیدل، تاسو پښېمانه نهٔ شوئ او هغه مو ونهٔ منلو.

د انګورو باغ او د زمیندارانو مِثال

۳۳ یو بل مِثال واورئ، یو زمیندار وو چې د انګورو باغ یې ولګولو، ګېرچاپېره یې دېوال ترې تاو کړو او په کښې یې د انګورو
دپاره لنګرى ولګوله او د څوکیدارۍ دپاره یې په کښې یو برج جوړ کړو او بیا یې زمیندارانو له په اجاره ورکړو او بل مُلک ته
لاړو. ۳۴ کله چې د مېوې موسم راغلو هغهٔ یو نوکر اجاره دارو له ورولېږلو چې د هغوئ نه د هغهٔ د پېداوار برخه وصول کړی.
۳۵ خو هغوئ د هغهٔ نوکران ونیول، یو یې ووهلو، دویم یې مړ کړو او دریم یې سنګسار کړو. ۳۶ بیا هغهٔ نور نوکران ورولېږل،
دا ځل زیات کسان وُو او هغوئ ورسره هم هغه سلوک وکړو. ۳۷ په آخر کښې یې خپل زوئ په دې خیال ورولېږلو چې ګنې
زما د زوئ خاطر خو به وکړی. ۳۸ خو چې زمیندارو د دهٔ زوئ ولیدو نو یو بل ته یې ووئیل چې هم دغه وارث دے، راځئ چې
مړ یې کړُو او میراث به یې زمونږ شی. ۳۹ او هغه یې راونیوو د انګورو د باغ نه یې بهر وغورزولو او مړ یې کړو. ۴۰ کله چې د
انګورو د باغ مالِک راشی نو هغه به د دې زمیندارو سره څهٔ سلوک وکړی؟" ۴۱ هغوئ جواب ورکړو چې، "هغه به دا بدکاری
په خراب مرګ ووژنی او باغ به نورو زمیندارو له په اجاره ورکړی، څوک چې به په موسم کښې د دهٔ د مېوې برخه پوره پوره
ورکوی." ۴۲ بیا عیسیٰ هغوئ ته وفرمائیل چې، "تاسو چرې په صحیفو کښې دا نهٔ دی وئیلی چې، "کوم کاڼے چې ګِلکارانو رد
کړو، هم هغه د ګوټ سر کاڼے شو. دا د مالِک خُدائ له خوا وشو، او دا زمونږ په نظر کښې عجیبه ښکاری." ۴۳ ځکه زهٔ
تاسو ته وایم چې د خُدائ پاک بادشاهی به تاسو نه واخستے شی او هغه قوم له به ورکړے شی څوک چې یې پوره مېوه
ورکوی. ۴۴ هر څوک چې د دې کاڼی سره ټینګ وخوری هغه به ټوټې ټوټې شی، او کهٔ په چا دا راپرېوځی نو هغه به ریز مریز
کړی." ۴۵ کله چې مشرانو اِمامانو او فریسیانو دا مثالونه واورېدل نو هغوئ پوهه شول چې دا ټول مثالونه په هغوئ پورې دی.
۴۶ هغوئ غوښتل چې دے ګرفتار کړی خو د خلقو نه یرېدل ځکه چې هغوئ عیسیٰ نبی ګڼلو.

د وادهٔ د مېلمستیا مِثال

۲۲

(۱) بیا عیسیٰ هغوئ ته په مِثالونو کښې وفرمائیل، (۲) ”د آسمان بادشاهی د هغه بادشاه په شان ده چې د خپل زوئ د
وادهٔ د روټئ بندوبست یې کړے وو. (۳) خو کله چې هغهٔ خپل نوکران رابللے شوو مېلمنو پسې ولېږل نو هغوئ رانهٔ غلل. (۴)
هغهٔ بیا نور نوکران ورپسې ولېږل او ورته یې ووئیل چې رابللے شوو خلقو ته دا ووایئ چې دا روټئ ما ستاسو دپاره کړې ده. ما
خپل غوَیان او څاربهٔ څاروی ستاسو دپاره حلال کړی دی، هر څهٔ تیار دی، د وادهٔ روټئ له راشئ. (۵) خو هغوئ یې هیڅ پرواه
ونهٔ کړه، یو خپل پټی ته لاړو او بل خپلې سوداګرئ پسې لاړو. (۶) او نورو د هغهٔ نوکران ونیول، بې‌عزته یې کړل او وې وژل.
(۷) بادشاه غصه شو، هغهٔ د هغه قاتلانو د وژلو دپاره فوج ولېږلو او د هغوئ ښار یې وسوزولو. (۸) بیا هغهٔ خپلو نوکرانو ته
ووئیل، د وادهٔ روټئ تیاره ده خو کوم مېلمانهٔ چې ما رابللی وُو هغوئ د دې عزت لائق نهٔ وُو. (۹) لویو لارو او چوکونو ته لاړ
شئ او هر څوک چې بیا مومئ د روټئ دعوت ورکړئ. (۱۰) نوکران بازار ته ووتل او ښهٔ او بد ټول یې راوبلل او دغه شان د
مېلمنو نه هال ډک شو. (۱۱) خو څهٔ وخت چې بادشاه راغلو چې مېلمانهٔ ووینی نو هغهٔ وکتل چې یو سړی د وادهٔ مناسبې جامې
اچولې نهٔ وې. (۱۲) بادشاه ورته ووئیل چې زما ملګریه، تهٔ د وادهٔ د جامو نه بغیر دلته څنګه راغلې؟ هغهٔ سره هیڅ جواب نهٔ وو.
(۱۳) نو بادشاه خپلو خادِمانو ته ووئیل چې د دهٔ لاس او پښې وتړئ او بهر په تیارهٔ کښې یې وغورزوئ، هغه ځائ چې ژړا او د
غاښونو چیچل به په کښې وی. (۱۴) ځکه چې رابلل شوی خو ډېر دی، خو غوره شوی لږ دی.“

د روم قیصر له مالیه ورکول

(۱۵) بیا فریسیان لاړل او په خپلو کښې یې منصوبه جوړه کړه چې هغه څنګه په خپلو خبرو کښې راګېر کړُو. (۱۶) هغوئ خپل
څېنې مریدان د هیرودیوس د طرفدارانو سره عیسیٰ له ورولېږل، هغوئ ورته ووئیل چې، ”اُستاذه، مونږ خبر یُو چې تهٔ یو
رښتینے سړے یې او د هیچا طرفداری نهٔ کوې، کهٔ هغه هر څوک هم وی، خو تهٔ د خُدائ پاک د لارې تعلیم په رښتیا سره
ورکوې. (۱۷) مونږ ته په دې حقله خپله فیصله راکړه چې ولې مونږ ته دا روا دی چې د روم قیصر له محصُول ورکړو او کهٔ
نه؟“ (۱۸) خو عیسیٰ د هغوئ په سازش پوهه وو او هغوئ ته یې وفرمائیل چې، ”اے مُنافقانو، تاسو ما ولې راګېروئ؟ (۱۹) تاسو
ما ته د محصُول سکه وښایئ.“ هغوئ د سپینو زرو یوه سکه ورته ورکړه. (۲۰) عیسیٰ تپوس وکړو چې، ”دا د چا تصویر دے او
د چا نوم پرې لیکلے دے؟“ (۲۱) هغوئ جواب ورکړو چې، ”د قیصر.“ هغهٔ دوئ ته وفرمائیل، ”څهٔ چې د قیصر وی، هغه قیصر
له او څهٔ چې د خُدائ پاک وی، هغه خُدائ پاک له ورکوئ.“ (۲۲) په دې جواب هغوئ حق حېران شول او هغه یې پرېښودو او
ترې روان شول.

د قیامت په حق کښې تپوس

(۲۳) هم په دغه ورځ څېنې صدوقیان څوک چې د قیامت نه منکر دی هغهٔ له راغلل او هغهٔ نه یې دا تپوس وکړو چې، (۲۴)
”اُستاذه، موسیٰ مونږ ته دا ښودلی دی چې کهٔ د چا ورور مړ شی او ښځه یې پاتې شی او بچی یې نهٔ وی نو بل ورور دې هغه
کونډه وادهٔ کړی او د هغهٔ نسل دې پیدا کړی. (۲۵) نو اوس اووهٔ ورونړه وُو، وړومبی وادهٔ وکړو او بې‌اولاده مړ شو. د هغهٔ اولاد
نهٔ وو، نو د هغهٔ ښځه د هغهٔ ورور ته پاتې شوه. (۲۶) دغه شان بیا دوېم، درېم تر دې چې خبره تر اوومه پورې ورسېده. (۲۷) آخر
هغه ښځه هم مړه شوه. (۲۸) نو دا راته ووایه چې د قیامت په ورځ به دغه ښځه د چا وی، ځکه چې ورسره ټولو وادهٔ کړے وو؟“
(۲۹) عیسیٰ جواب ورکړو چې، ”تاسو په غلطه یئ ځکه چې نهٔ خو تاسو په صحیفو پوهېږئ او نهٔ د خُدائ پاک په قدرت خبر یئ.
(۳۰) ځکه چې په قیامت کښې به ښځې او سړی یو بل سره وادهٔ نهٔ کوی. هغوئ به د آسمان د فرښتو په شان وی. (۳۱) خو د
مړو د بیا راژوندی کېدو په حقله تاسو د خُدائ پاک هغه قول نهٔ دے لوستلے چې خُدائ په خپله فرمائیلی دی چې، (۳۲) ”زهٔ د
اِبراهیم خُدائ پاک، د اِسحاق خُدائ پاک او د یعقوب خُدائ پاک یم.“ هغه د مړو خُدائ پاک نهٔ دے خو د ژوندو خُدائ پاک
دے.“ (۳۳) خلقو د هغهٔ خبرې واورېدلې او د هغهٔ په تعلیم حېران شول.

په شریعت کښې د ټولو نه لوئ حکم

(۳۴) فریسیان چې په دې خبر شول چې عیسیٰ د صدوقیانو خولې بندې کړې دی نو راغونډ شول. (۳۵) د هغوئ یو عالم د

آزمېښت دپاره دا تپوس وکړو، ۳۶ ”اُستاذه، په شريعت کښې د ټولو نه لوئ حکم کوم يو دے؟“ ۳۷ هغۀ ورله جواب ورکړو چې، ”د مالِک خپل خُدائ پاک سره په پوره زړۀ، په پوره ځان او په پوره عقل سره مينه ساتئ. ۳۸ دا د ټولو نه لوئ او اول حکم دے. ۳۹ او دويم حکم هم په دې شان دے چې، د خپل ګاونډى سره د خپل ځان په شان مينه ساتئ. ۴۰ د شريعت او د نبيانو د تعليم ټول بنياد په دې دواړو حکمونو دے.“

د داؤد د نسل په حقله تپوس

۴۱ عيسىٰ د راجمع شوو فريسيانو نه تپوس وکړو چې، ۴۲ ”تاسو د مسيح په حقله څۀ وايئ؟ هغه د چا زوئ دے؟“ هغوئ جواب ورکړو چې، ”د داؤد زوئ دے.“ ۴۳ هغۀ ورته وفرمائيل چې، ”داؤد بيا څنګه هغۀ ته د روحُ القُدس په الهام کښې مالِک وائى؟ ۴۴ ځکه چې هغه وائى، ”مالِک زما مالِک ته وفرمائيل چې زما ښى لاس ته کښېنه، ترڅو چې زۀ ستا دشمنان ستا د پښو لاندې نۀ کړم.“ ۴۵ کۀ چرې داؤد ورته مالِک وائى نو بيا هغه د داؤد زوئ څنګه کېدے شى؟“ ۴۶ يو کس هم د هغۀ په جواب څۀ ونۀ وئيل او د دې ورځې نه پس هيچا هم د هغۀ نه د تپوس کولو همت ونۀ کړو.

د حضرت عيسىٰ د فريسيانو او د شرعې د عالمانو ملامته کول

۲۳

۱ عيسىٰ بيا خپلو مريدانو او خلقو ته داسې خبرې وکړې چې ۲ ”د شرعې عالمان او فريسيان د موسىٰ په ګدئ ناست دى، ۳ نو هر څۀ چې دوئ تاسو ته وائى هغه کوئ د هغوئ خبرو ته غوږ نيسئ، خو د هغوئ په شان کارونه مۀ کوئ ځکه چې دوئ وائى يو څۀ او کوى بل څۀ. ۴ دوئ مذهبى درانۀ پيټى تړى او د خلقو په اوږو يې باروى خو دا نۀ غواړى چې يو ته د اوچتولو دپاره خپله ګوته هم وروړى. ۵ دوئ چې هر څۀ کوى دا د خلقو د ليدو دپاره کوى. هغوئ خپل تعويذونه غټ جوړوى او د خپلو چوغو زونډى لويوى. ۶ دوئ په دعوت کښې خاص ځايونه خوښوى او په عبادتخانو کښې د مشرى کُرسى، ۷ او په بازارونو کښې د عزت په سلامونو ډېر خوشحاليږى چې د اُستاذ په نامه ياد شى. ۸ خو تاسو ته دې څوک اُستاذ ونۀ وائى ځکه چې ستاسو خو يو اُستاذ شته او تاسو ټول ورونړه يئ. ۹ په دې دُنيا کښې هيچا ته پلار مۀ وايئ ځکه چې ستاسو خو يو پلار شته او هغه په آسمان کښې دے. ۱۰ او تاسو ته دې څوک اُستاذ ونۀ وائي ځکه چې ستاسو يو اُستاذ شته او هغه مسيح دے. ۱۱ په تاسو کښې دې د ټولو نه لوئ ستاسو خادِم وى. ۱۲ او هر هغه څوک چې ځان اوچتوى، هغه به عاجز کړے شى او هر هغه څوک چې ځان عاجز کړى، هغه به اوچت کړے شى.

د حضرت عيسىٰ په مُنافقانو پابندى

۱۳-۱۴ خو په تاسو دې افسوس وى، اے د شرعې عالمانو، فريسيانو ځکه چې سخته سزا ستاسو دپاره مقرر شوې ده. اے مُنافقانو، ځکه چې تاسو د آسمان د بادشاهۍ دروازې د خلقو دپاره بندوئ. او تاسو نۀ په خپله په کښې ورننوځئ او نۀ ورته نور خلق پرېږدئ. ۱۵ اے د شرعې عالمانو، فريسيانو، مُنافقانو، ځکه چې تاسو په زمکه او سمندر سفر کوئ د دې دپاره چې يو کس خپل دين ته راواړوئ او کله چې هغه راواړوئ نو تاسو هغه د خپل ځان نه دوه چنده دوزخى جوړ کړئ لکه څنګه چې تاسو يئ. ۱۶ اے ړندو لارښودونکو، په تاسو دې افسوس وى، ځکه چې تاسو وايئ چې کۀ څوک د خُدائ په کور قسم وخورى نو دا څۀ خبره نۀ ده، خو کۀ چرته يو کس د هغۀ په سرو زرو قسم وخورى، نو هغه د خپل قسم پابند دے. ۱۷ اے ړندو کم عقلو، په دې دواړو کښې کوم څيز اهم دے، سرۀ زر او کۀ د خُدائ کور چې سرۀ زر هم پاکوى؟ ۱۸ يا تاسو دا وايئ کۀ څوک په قربانګاه قسم وخورى نو هيڅ خبره نۀ ده، خو کۀ څوک د قربانګاه په شکرانې قسم وخورى نو هغه به پابند وى. ۱۹ اے ړندو، کوم څيز زيات اهم دے، شکرانه کۀ هغه قربانګاه چې شکرانه هم پاکوى؟ ۲۰ نو هرکله چې څوک په قربانګاه قسم خورى نو هغه په قربانګاه او د هغې په شکرانو دواړو قسم خورى. ۲۱ څوک چې د خُدائ په کور قسم خورى، نو هغه په هغۀ او څوک چې هلته اوسى، په دواړو قسم خورى. ۲۲ او څوک چې په آسمان قسم خورى نو دا داسې دى لکه چې هغه د خُدائ پاک په تخت او د خُدائ په ذات باندې قسم خورى. ۲۳ اے د شرعې عالمانو، فريسيانو، مُنافقانو، په تاسو افسوس چې تاسو

خو د پوديني د کاړو او د زېرې لسمه حِصه ورکوئ خو د شريعت معتبرې خبرې لکه اِنصاف، رحم او وفاداری مو پرېښې ده. په اصل کښې په کار دا وُو چې تاسو په دې هم عمل کولے او هغه مو هم نهٔ پرېښودلے. ۲۴ اے ړندو لاربښودونکو، تاسو خو اوبهٔ د ماشی دپاره چاڼ کوئ خو اوبښ لواړ تېروئ. ۲۵ اے د شرعي عالمانو، فريسيانو، مُنافقانو، په تاسو افسوس. تاسو خو د کنډول او رکېبۍ بهر مخ وينځئ خو دننه مو هغه د لوټ او د خود غرضۍ د مال نه ډک کړی وی. ۲۶ اے ړندو فريسيانو، اول د دننه نه کنډول او رکېبۍ وينځئ، نو بهر نه به هم وينځلے شی. ۲۷ اے د شرعي عالمانو، فريسيانو، مُنافقانو، په تاسو افسوس. ستاسو مِثال د هغه قبرونو دے چې بهر سپين کړی او ښائسته ښکاری خو دننه د مړو د هډوکو او د نورې ګندګۍ نه ډک وی. ۲۸ دغه حال ستاسو هم دے، په ظاهره خو تاسو صادقان ښکارئ، خو د دننه د منافقت او بېشرعې کارونو نه ډک يئ.

د حضرت عيسیٰ پېشګوئي د مُنافقانو د سزا په حقله

۲۹ اے د شرعي عالمانو، فريسيانو، مُنافقانو، په تاسو افسوس چې تاسو د نبيانو زيارتونه جوړَوئ او د صادقانو قبرونه سينګاروئ ۳۰ او دا وايئ چې کهٔ چرې مونږ د خپل پلار نيکهٔ په زمانه کښې ژوندی وے نو د نبيانو په قتلولو کښې به شريک شوی نهٔ وُو. ۳۱ دغسې تاسو په ځان ګواهی کوئ چې تاسو د هغو خلقو زامن يئ چا چې نبيان وژلی وُو. ۳۲ نو ځئ او د خپل پلار نيکهٔ نيمګړے کنډول ډک کړئ. ۳۳ اے مارانو او د مارانو بچو، تاسو به د دوزخ د سزا نه څنګه خلاص شئ؟ ۳۴ ځکه زهٔ تاسو ته نبيان، هوښياران او د خُدائ پاک د لارې عالمان درلېږم نو په تاسو کښې به ځينې مړهٔ کړی، ځينې به په سولۍ کړی او ځينې به په خپلو عبادتخانو کښې په کوړو ووهی او د يو ښار نه به يې بل ښار ته وشړی. ۳۵ دغه شان به په زمکه د ټولو صادقانو د توئ شوې وينې ذمه وارى ستاسو په غاړه وی، د بېګناه هابيل نه د برکياه د زوئ زکرياه تر وينې پورې، څوک چې تاسو د خُدائ د کور او قربان‌ګاه په مينځ کښې مړ کړو. ۳۶ زهٔ تاسو ته رښتيا وايم، چې دې پيړۍ ته به د دې ټولو سزا ملاوېږی.

د حضرت عيسیٰ يروشلم دپاره خفګان کول

۳۷ اے يروشلمه، اے د يروشلم ښاريې چې تهٔ نبيان وژنې او رسولان سنګساروې کوم چې تا ته رالېږلے شوی دی. ما څو ځله دا ارمان وکړو چې ستا بچی راغونډ کړم، داسې لکه چې چرګه خپل بچی د وزرو لاندې راغونډوی، خو تا دا نهٔ غوښتل. ۳۸ او اوس وګوره، هغه دے ستاسو کور خوشے او شاړ پاتې کيږی. ۳۹ خو بېشکه زهٔ تاسو ته دا وايم چې تاسو به تر هغه وخته ما ونهٔ وينئ ترڅو چې دا ونهٔ وايئ چې، مبارک دے هغه څوک چې د مالِک خُدائ په نوم راځی.“

د حضرت عيسیٰ د خُدائ د کور د بربادۍ پېشګوئي

۲۴ ۱ عيسیٰ د خُدائ د کور نه په وتو وو چې مريدان يې ورنزدې شُو او د خُدائ د کور عمارت يې ورته په ګوته کړو. ۲ هغهٔ ورته وفرمائيل چې، ”دې ټولو آبادو ته وګورئ، زهٔ تاسو ته رښتيا وايم چې دلته به يو کاڼے هم د بل دپاسه پاتې نهٔ شی او ټول به ونړولے شی.“

د مشکلاتو شروع کېدل

۳ څهٔ وخت چې عيسیٰ د زيتُونو په غرهٔ ناست وو نو مريدان يې ورغلل چې د هغهٔ سره په پرده کښې خبرې وکړی. هغوئ ووئيل، ”مونږ ته دا وښايه چې دا هر څهٔ به کله وشی او ستا د راتلو او د قيامت د ورځې نښه به څهٔ وی؟“ ۴ عيسیٰ جواب ورکړو، ”پام کوئ چې څوک مو بې‌لارې نهٔ کړی. ۵ ځکه چې ډېر به زما په نوم راشی او دعویٰ به کوی چې زهٔ مسيح يم، او ډېر خلق به بې‌لارې کړی. ۶ داسې وخت به راشی چې تاسو به په خپل خواوشا کښې د جنګونو چغې او سورې او د جنګونو

خبر به اورئ، خو ګورئ تاسو مهٔ وار خطا کېږئ ځکه چې داسې ښېزونه به ضرور پېښېږی خو آخر وخت به لا نهٔ وی راغلے.
(٧) قومونه به د قومونو سره په جنګ وی، بادشاهۍ به د بادشاهۍ سره، په ډېرو ځایونو کښې به زلزلې او قحطونه راځی. (٨)
خو دا ټولې خبرې به لکه د لنګون د دردونو د شروع کېدو په شان وی. (٩) تاسو به بیا د تنګسیا او د مرګ دپاره حواله شئ او
ټول قومونه به زما د نوم په سبب تاسو سره کینه کوی. (١٠) په دغه وخت کښې به ډېر تیندک وخوری او د یو بل مُخبری به کوی
او د یو بل سره به کینه کوی. (١١) ډېر دروغژن نبیان به راپورته شی او ډېر خلق به بې‌لارې کړی. (١٢) او چې بې‌شرعې کارونه
زیات شی نو د خلقو به د یو بل سره مینه ختمه شی. (١٣) خو هغه څوک چې تر آخره قائم پاتې شی هغه به بچ شی. (١٤) او په
ټوله دُنیا کښې به د بادشاهۍ زېرے خور شی او د ټولو قومونو دپاره به ګواهی شی او بیا به قیامت وی.

لوئ افت

(١٥) یوه ورځ راتلونکی ده هر کله چې تاسو د دانیال د پېشګوئۍ په مطابق په مقدس ځائ کښې هغه پلیت بُت چې تباهی راولی
ولاړ ووینئ، (لوستونکی دې پرې پوهه شی) (١٦) نو هغه څوک چې په یهودیه کښې دی غرونو ته دې وتښتی. (١٧) کهٔ څوک د
چت دپاسه وی هغه دې د سامان اوچتولو دپاره ښکته نهٔ راکوزیږی. (١٨) او څوک چې په پټو کښې وی هغه دې د خپلې چُوغې
راخستلو دپاره نهٔ واپس کیږی. (١٩) افسوس دے په هغه ښځو چې په دغه ورځو کښې اُمیدوارې وی او په هغوئ چې بچو له
سینه ورکوی. (٢٠) دُعا کوئ چې ستاسو تېښته نهٔ خو په ژمی کښې او نهٔ د سبت په ورځ راشی. (٢١) ځکه چې هغه به د لوئ
مصیبت ورځ وی. داسې وخت د دُنیا د شروع نه تر اوسه لا نهٔ دے راغلے او نهٔ به بیا چرته راشی. (٢٢) کهٔ هغه د تکلیف ورځې
لنډې کړے شوې نهٔ وې نو هیڅ یو بشر به هم بچ شوے نهٔ وے، خو د خُدائ پاک د غوره شوو د خاطره به هغه ورځې لنډې
کړے شی. (٢٣) او کهٔ بیا تاسو ته په دغه وخت کښې څوک دا ووائی چې وګورئ مسیح دلته دے یا هلته دے، نو باور پرې مهٔ
کوئ. (٢٤) دروغژن مسیحیان او دروغژن نبیان به راښکاره شی او لوئې معجزې او نښې به ښکاره کوی، او کهٔ ممکن وی نو
غوره شوی خلق به بې‌لارې کړی. (٢٥) ګورئ، ما تاسو د دې د کېدو نه مخکښې خبردار کړئ. (٢٦) کهٔ هغوئ تاسو ته ووائی چې
هغه هلته په بیابان کښې دے نو هغهٔ پسې بهر مهٔ ځئ، او کهٔ هغوئ ووائی چې هغه دننه په کوټه کښې دے نو باور پرې مهٔ کوئ.
(٢٧) لکه څنګه چې برېښنا د مشرق نه تر مغرب پورې رسی دغه شان به د اِبن آدم راتلل وی. (٢٨) چرته چې مرداره وی هلته به
ټپوسان راټولېږی.

د اِبن آدم دوباره راتلل

(٢٩) او هر کله چې د دغه ورځو تنګسیا تیره شی نو "سمدستی به نمر تور شی او د سپوږمۍ رڼا به ورکه شی، ستوری به د
آسمان نه راپرېوځی او آسمانی طاقتونه به ولړزولے شی." (٣٠) بیا به په آسمان کښې د اِبن آدم د راتلو نښه ښکاره شی، د دُنیا
ټول قومونه به ژړا انګولا کوی او هغوئ به اِبن آدم ووینی چې د آسمان په وریځو کښې به د قدرت او د ډېرې لوئې سره راځی.
(٣١) او هغه به خپلې فرښتې د بیګل په لوئ آواز سره راولېږی او هغوئ به د څلورو طرفونو نه، یعنې د آسمان د یو سر نه تر بله
سره، غوره شوی خلق راټول کړی.

د اینځر د ونې مِثال

(٣٢) د اینځر د ونې نه سبق واخلئ. هر کله چې د هغې نازکې څانګې غوټۍ ونیسی او پاڼې وکړی نو تاسو پوهه شئ چې اوړے په
راتلو دے. (٣٣) هم دغه شان چې تاسو دا ټولې نښې ووینئ نو تاسو پوهه شئ چې هغه نزدې دے او په دروازه کښې ولاړ دے.
(٣٤) زهٔ تاسو ته دا وایم چې دا موجوده پیړۍ به تر هغې ختمه نهٔ شی ترڅو چې دا ټولې خبرې ونهٔ شی. (٣٥) زمکه او آسمان به
فنا شی خو زما کلام به هیڅرې فنا نهٔ شی.

نامعلومه ورځ او وخت

۳۶ خو د هغې ورځې او ساعت هيڅوک نه پوهيږي، نه خو د آسمان فرښتې، نه ځوئ، خو يو پلار پرې خبر دے. ۳۷ لکه څنګه چې د نوح په ورځو کښې وشول نو دغه شان به د اِبن آدم په راتلو هم وشی. ۳۸ په هغه ورځو کښې چې د سېلاب د راتلو نه اول وُو هغوئ خوړل، څښل، ودونه يې کول او ودونه يې ورکول، تر هغې ورځې پورې چې نوح په کشتئ کښې ننوتلو. ۳۹ او دوئ تر هغې هيڅ خبر نهٔ وُو ترڅو چې سېلاب رانهٔ غلو او دوئ يې لاهو نهٔ کړل. دغه شان به د اِبن آدم په راتلو هم وی. ۴۰ نو هغه وخت به دوه کسان په پټی کښې وی، يو به بوتلے شی او بل به پرېښودلے شی. ۴۱ دوه ښځې به مېچن کوی، يوه به بوتلے شی او بله به پرېښودلے شی. ۴۲ نو بيا تاسو بېدار اوسئ، ځکه چې تاسو په دې نهٔ يئ خبر چې مالِک به په کومه ورځ راځی. ۴۳ خو ياد ساتئ، کهٔ د کور مالِک خبر وے چې غل به د شپې په کوم وخت کښې راځی نو هغه به بېدار وے او خپل کور به يې کنډر کېدو ته پرېښے نهٔ وو. ۴۴ نو بيا تاسو هم تيار اوسئ ځکه چې اِبن آدم به په داسې وخت کښې راځی چې ستاسو به په خيال خاطر کښې هم نهٔ وی.

وفادار يا بېوفا نوکر

۴۵ نو بيا وفادار او خيال ساتونکے نوکر څوک دے؟ هغه څوک چا ته چې مالِک د کور اختيار ورکړے وی چې د کور د نورو نوکرانو خيال ساتی او هغوئ له مناسب خوراک ورکوی. ۴۶ بختور دے هغه نوکر چې د مالِک د راتلو په وخت په خپل کار آخته وی. ۴۷ زهٔ تاسو ته رښتيا وايم چې مالِک به دهٔ له د خپل ټول مال واک اختيار ورکړی. ۴۸ خو کهٔ هغه بد نوکر د خپل ځان سره داسې ووائی چې، بويه چې زما مالِک راځی، ۴۹ او بيا د نورو نوکرانو په وهلو لاس پورې کړی او په خوړلو او څښلو آخته وی او په نشه کښې وی، ۵۰ نو مالِک به يې په داسې ورځ راشی چې د دهٔ په خيال خاطر کښې به نهٔ وی او په داسې وخت به راشی چې هغه به خبر هم نهٔ وی، ۵۱ نو هغه به يې په وهلو ټک شين کړی او دغه شان به يې په مُنافقانو کښې شامل کړی. چرته چې به ژړا او د غاښونو چيچل وی.“

د لسو پېغلو مِثال

۲۵

۱ ”په هغه وخت به د آسمان بادشاهی د لسو پېغلو په شان وی چا چې مشعلونه واخستل چې د واوهٔ د زلمی استقبال له ورشی. ۲ پينځهٔ کم عقلې وې او پينځهٔ هوښيارې. ۳ هرکله چې کم عقلو مشعلونه پورته کړل نو د ځان سره يې تېل وانهٔ خستل. ۴ خو هغه هوښيارو د ځان سره د تېلو کوپۍ هم واخستلې. ۵ کله چې د واوهٔ زلمے په راتلو کښې ايسار شو نو هغوئ ټولو له خوب ورغلو او اودې شوې. ۶ خو په نيمه شپه کښې چغې شوې، وګورئ د واوهٔ زلمے راغلو. راشئ چې وې ګورئ. ۷ بيا ټولې پېغلې راپاځېدلې او خپل مشعلونه يې سم کړل. ۸ کم عقلو هوښيارو ته ووئيل چې د خپلو تېلو نه مونږ له لږ راکړئ ځکه چې زمونږ مشعلونه مړی. ۹ هغوئ ورته ووئيل چې مونږ سره دومره تېل نشته چې د ټولو کار پرې وشی، ښهٔ به دا وی چې تاسو دوکان ته لاړې شئ او ځان له تېل واخلئ. ۱۰ څهٔ وخت چې هغوئ تېلو پسې تللې وې نو د واوهٔ زلمے راغلو. کومې پېغلې چې تيارې وې هغوئ ورسره د واوهٔ مېلمستيا ته ورننوتې او ور بند شو. ۱۱ او بيا هغه نورې پينځهٔ هم واپس راغلې او چغې يې کړې، مالِکه، مالِکه، مونږ ته دروازه کولاو کړه. ۱۲ خو هغهٔ ورته جواب ورکړو، خبره دا ده چې زهٔ تاسو نهٔ پېژنم. ۱۳ ځکه بېدار اوسئ، ولې چې تاسو ته د ورځې او د وخت هيڅ پته نشته.

د درېو نوکرانو مِثال

۱۴ بيا د آسمان د بادشاهۍ مثال د هغه سړی په شان دے څوک چې په سفر تلو او نوکران يې راوبلل او خپل مال يې ورته وسپارلو. ۱۵ يو له يې د ساتلو دپاره د سرو زرو پينځهٔ تيلې ورکړې، دوېم له يې دوه او درېم له يې يوه، هر يو له يې د خپل قابليت په مطابق ورکړې، بيا هغه د مُلک نه روان شو. ۱۶ چا ته چې پينځهٔ تيلې ورکړے شوې وې هغه سمدستی لاړو او سوداګری يې پرې شروع کړه او پينځهٔ تيلې يې پرې نورې وګټلې. ۱۷ او هم هغه شان چې چا ته چې دوه تيلې ورکړے شوې وې هغهٔ دوه نورې وګټلې. ۱۸ خو چا له چې يوه تيلې ورکړے شوې وه هغه لاړو او په زمکه کښې يې کنده وکنستله او د مالِک

هغه پېسې يې په کښې ښخې کړلې. ۱۹ ډېره موده پس د هغوئ مالِک واپس راغلو او د هغوئ نه يې حساب وغوښتو. ۲۰ چا له چې يې د سرو زرو پينځهٔ تيلې ورکړې وې، هغه راغلو او پينځهٔ نورې يې ورسره کېښودې او ورته يې ووئيل چې گوره مالِکه، تا ما له پينځهٔ تيلې راکړې وې، ما ورسره پينځهٔ نورې وگټلې. ۲۱ مالِک ووئيل، شاباش زما اعتبارى او ايمانداره نوکره، تا په لږ څهٔ کښې ځان اعتبارى ثابت کړو، اوس به زهٔ تا د ډېر څهٔ اختيارمند کړم. راشه او د خپل مالِک په خوشحالئ کښې شريک شه.
۲۲ بيا د دوو تيلو هغه کس راغلو او وې وئيل، مالِکه، تا ما ته دوه تيلې سپارلې وې، گوره، ما ورسره دوه نورې وگټلې. ۲۳ مالِک ورته ووئيل، شاباش، زما اعتبارى او ايمانداره نوکره. تا په لږ څهٔ کښې ځان اعتبارى ثابت کړو، اوس به زهٔ تا د ډېر څهٔ اختيارمند کړم. راشه او د خپل مالِک په خوشحالئ کښې شريک شه. ۲۴ بيا هغه څوک راغلو چا ته چې يوه تيلئ ورکړې شوې وه او وې وئيل، مالِکه، ما ته پته وه چې تهٔ يو سخت سړے يې، تهٔ يې هلته رېبې چرته چې دې کَرلى نهٔ وى، او هلته يې راټولوې چرته چې دې تخم نوستلے نهٔ وى. ۲۵ نو زهٔ وېرېدلم، ځکه لاړم او ستا سرهٔ زر مې په زمکه کښې ښخ کړل. گوره څهٔ چې ستا ؤو هغه دا دى. ۲۶ مالِک ورته ووئيل، اے بدکاره نوکره، تا ته معلومه وه چې زهٔ يې هلته رېبم چرته چې مې کَرلى نهٔ وى او هلته يې راټولوم چرته چې مې تخم نوستلے نهٔ وى؟ ۲۷ نو بيا تا ته پکار ؤو چې زما پېسې دې صرافانو له ورکړې وے، نو په واپسئ به ما هغه مال د گټې سره حاصل کړے وو. ۲۸ هغهٔ ووېې چې د دهٔ نه د سرو زرو هغه تيلئ واخلئ او د لسو تيلو والا له يې ورکړئ. ۲۹ ځکه چې د چا سره چې څهٔ وى هغهٔ ته به نور هم ورکړے شى تر هغې چې څهٔ ترې سېوا هم شى، خو د چا سره چې څهٔ نهٔ وى هغهٔ نه به هغه څهٔ هم واخستلے شى چې ورسره وى. ۳۰ نو دا بېکاره نوکر تيارې ته وغورزوئ، چرته به چې د ژړا او د غاښونو چيچل وى.

د قومونو عدالت

۳۱ هر کله چې اِبن آدم په پوره شان سره راشى او ټولې فرښتې ورسره وى، هغه به بيا په لوئ سره په خپل آسمانى تخت کښېنى. ۳۲ او ټول قومونه به د هغهٔ په وړاندې راجمع کړے شى هغه به خلق په دوو ډلو کښې جدا کړى لکه څنگه چې شپونکے گډې د چېلو نه جدا کوى. ۳۳ او هغه به گډې ښى لاس ته او چېلئ گس لاس ته کړى. ۳۴ بيا به بادشاه د ښى لاس خلقو ته ووائى چې راځئ زما د پلار بختورو خلقو، د بادشاهئ وارثان شئ چې د دُنيا د پېدايښت راسې تاسو له جوړه شوې وه په هغې کښې ورداخل شئ. ۳۵ کله چې زهٔ اوږے وم تاسو ما له خوراک راکړو، او چې تږے وم د څښلو دپاره مو اوبهٔ راکړې، او چې مسافر وم نو تاسو خپل کور ته بوتلم، ۳۶ او چې برېنډ وم نو تاسو په جامو پټ کړم، کله چې زهٔ ناجوړه وم نو تاسو زما خيال وساتلو او چې په جيل کښې وم نو تاسو زما ملاقات له راغلئ. ۳۷ نو صادقان به جواب ورکړى، مالِکه، دا کله ؤو چې مونږ تهٔ اوږے وليدلې او خوراک مو درکړو، يا تږے وې او د څښلو دپاره مو اوبهٔ درکړې، ۳۸ او يا مسافر وې او کور ته مو دننه کړې، برېنډ وې او د اغوستلو دپاره مو جامې درکړې؟ ۳۹ مونږ تهٔ کله ناروغه يا په قېد کښې ليدلے وې او ملاقات له دې درغلى ؤو؟ ۴۰ خو بادشاه به جواب ورکړى، زهٔ تاسو ته رښتيا وايم چې تاسو زما په ورونړو کښې د عاجز نه عاجز يو کس سره هم چې څهٔ کړى دى نو زما دپاره مو کړى دى. ۴۱ بيا به هغه هغوئ ته ووائى، څوک چې به د هغهٔ گس لاس ته وى، اے لعنتيانو، زما د سترگو نه اخوا شئ او هغه تل ابدى اور ته لاړ شئ چې د شېطان او د هغهٔ د فرښتو دپاره تيار شوے دے. ۴۲ کله چې زهٔ اوږے وم تاسو ما له خوراک رانهٔ کړو، او چې تږے وم د څښلو دپاره مو اوبهٔ رانهٔ کړې، ۴۳ او چې مسافر وم نو کور ته مو دننه نهٔ کړم، چې برېنډ وم تاسو د اغوستلو دپاره جامې رانهٔ کړې، او کله چې زهٔ ناروغه او جيل کښې وم نو تاسو زما ملاقات له رانهٔ غلئ. ۴۴ او هغوئ به هم په جواب کښې ووائى، مالِکه، دا کله مونږ تهٔ په لوږه، تنده، مسافر، برېنډ، ناروغه يا په جيل کښې ليدلے يې او ستاسو خِدمت مو نهٔ دے کړے؟ ۴۵ نو هغهٔ ورته جواب ورکړو، زهٔ تاسو ته رښتيا وايم، کله چې تاسو د دوئ نه د يو کس سره هم مدد نهٔ دے کړے، نو دا تاسو ما سره مدد نهٔ دے کړے. ۴۶ نو بيا به هغوئ ابدى عذاب ته ولېږلے شى، خو صادقان به د تل ژوندون حاصل کړى.“

د حضرت عيسىٰ د قتل سازش

(۱) کله چې عیسیٰ خپلې خبرې خلاصې کړې نو خپلو مریدانو ته یې وفرمائیل، (۲) "تاسو خبر یئ چې دوه ورځې پس به د فسح اختر وی، او اِبن آدم به په سولۍ کولو ته وسپارلے شی." (۳) بیا مشران اِمامان او د قوم مشران د مشر اِمام کائفس په محل کښې جرګه شول. (۴) او هلته هغوئ دا سازش کولو چې عیسیٰ په پټه ونیسو او مړ یې کړُو. (۵) خو هغوئ ووئیل چې، "دا دې د اختر په ورځ نۀ وی، ګنې په خلقو کښې به بلوا جوړه شی."

د حضرت عیسیٰ په سر عطر اچول

(۶) کله چې عیسیٰ د شمعون جذامی په کور کښې په بیتِعنیاه کښې وو، (۷) یوه ښځه راغله چې د مرمرو په عطردان کښې ورسره قیمتی خوشبویه عطر ؤو، او څنګه چې هغه خوراک ته کښېناستو هغې ورله په سر عطر واچول. (۸) مریدانو چې دا ولیدل نو خفه شول. هغوئ ووئیل، "دا دې ولې ضائع کړل؟ (۹) دا خو به په ډېرو پېسو خرڅ شوې وے او پېسې به یې د چا غریبانانو په کار راغلې وے." (۱۰) عیسیٰ په دې خبر وو او هغوئ ته یې وفرمائیل چې، "تاسو دا ښځه ولې تنګوئ؟ هغې ما سره ډېر ښۀ کړی دی. (۱۱) ځکه چې غریبانان خو به تل تاسو سره وی خو زۀ به درسره تل نۀ یم. (۱۲) هغې چې دا عطر زما په بدن واچول نو زۀ یې د ښخولو دپاره تیار کړم. (۱۳) زۀ تاسو ته رښتیا وایم چې هر چرته چې په دُنیا کښې دا زېرے خورېږی نو څۀ چې هغې وکړل نو دا به هم په دې یادېږی."

د یهوداه اِسکریوتی مُخبری

(۱۴) نو بیا یهوداه اِسکریوتی چې په هغه دولسو مریدانو کښې یو وو، مشرانو اِمامانو له لاړو، (۱۵) او ورته یې ووئیل، "کۀ زۀ په عیسیٰ جاسوسی وکړم نو تاسو به ما له څۀ راکړئ؟" نو هغوئ ورله دېرش د سپینو زرو سیکې ورکړې. (۱۶) د هغه وخت نه پس هغه د مخبرۍ د موقعې په تلاش کښې وو.

مریدانو سره فسح خوړل

(۱۷) د پتیرې روټۍ د اختر په اوله ورځ عیسیٰ له مریدان راغلل او وې وئیل چې، "ستا کوم ځائ خوښ دے چې مونږ په کښې تا له د فسح خوراک تیار کړُو؟" (۱۸) هغهٔ ورله جواب ورکړو چې، "په ښار کښې فلانی سړی له ورشئ او ورته ووایئ چې اُستاذ وائی چې زما مقرر وخت رانزدې دے، زۀ به د مریدانو سره ستا په کور کښې د فسح اختر کوم." (۱۹) مریدانو د عیسیٰ د وینا په مطابق کار وکړو او هلته یې د فسح خوراک تیار کړو. (۲۰) کله چې ماښام شو عیسیٰ هغه دولسو مریدانو سره کښېناستو.
(۲۱) او د روټۍ په وخت هغهٔ ورته وفرمائیل، "زۀ تاسو ته رښتیا وایم چې په تاسو کښې به یو زما مُخبری کوی." (۲۲) هغوئ ورته نمبر په نمبر ډېر په پرېشانۍ سره ووئیل، "مالِکه زۀ خو به نۀ یم؟" (۲۳) هغهٔ جواب ورکړو، "چا چې زما سره په دې تالی کښې لاس ښکته کړو هغه به په ما مُخبری کوی. (۲۴) د اِبن آدم په حق کښې چې په صحیفو کښې څۀ راغلی دی هغه به په هغه لاره ځی، خو افسوس په هغه سړی دے چې په اِبن آدم جاسوسی کوی. کۀ هغه سړے پیدا شوے نۀ وے نو د هغهٔ په حق کښې به دا ډېره ښۀ وه." (۲۵) بیا یهوداه، څوک چې مُخبر وو ورته ووئیل، "مالِکه زۀ خو به نۀ یم؟" عیسیٰ جواب ورکړو چې، "دا ستا وینا ده."

عشاء ربانی

(۲۶) د خوراک په وخت عیسیٰ یوه روټۍ راواخسته، شُکر یې پرې وکړو او ما ته یې کړه. په مریدانو یې ووېشله او وې فرمائیل، "دا واخلئ، وې خورئ، دا زما بدن دے." (۲۷) بیا هغهٔ د مېو یوه پیالۍ راواخسته، د خُدائ پاک شُکر یې پرې ووېستو او په دې وینا سره یې هغوئ له ورکړه چې، "د دې نه ټول وڅښئ. (۲۸) دا زما وینه ده چې د خُدائ پاک او د انسانانو تر مینځ د لوظ نښه ده چې د ډېرو خلقو د ګناهونو د معافۍ دپاره توئېږی. (۲۹) زۀ تاسو ته دا وایم چې د انګورو رس به زۀ بیا تر هغې ورځې پورې ونۀ څښم ترڅو چې زۀ یې د خپل پلار په بادشاهۍ کښې تاسو سره تازه ونۀ څښم." (۳۰) د حمد وئیلو نه پس دوئ د زیتُونو غرۀ

ته لاړل.

د پطروس د اِنکار په حقله پېشګوئي

۳۱ بيا عيسىٰ دوئ ته وفرمائيل چې، ”تاسو ټول به نن شپه زما په وجه تيندک وخورئ، ځکه چې دا ليکلے شوى دى چې، ”زۀ به شپون ووهم، او ګډې به يې خورې ورې شى.“ ۳۲ خو هر کله چې زۀ بيا پاڅولے شم نو زۀ به ستاسو نه وړاندې ګليل ته لاړ شم.“ ۳۳ پطروس جواب ورکړو، ”ستا په وجه کۀ بل هر يو هم تيندک وخورى، خو زۀ به هيچرې تيندک ونۀ خورم.“ ۳۴ عيسىٰ هغۀ ته وفرمائيل چې، ”زۀ تا ته رښتيا وايم چې تۀ به نن شپه د چرګ د بانګ نه وړاندې درې ځله زما نه اِنکارى شې.“ ۳۵ پطروس ورته ووئيل، ”کۀ زۀ تا سره مړ هم شم خو ستا نه به هيچرې اِنکارى نۀ شم.“ او ټولو مريدانو هم داسې اِقرار وکړو.

د ګيتسمنى په باغ کښې دُعا کول

۳۶ نو بيا عيسىٰ سره د مريدانو ګيتسمنى نومې ځائ ته لاړو او هلته يې هغوئ ته وفرمائيل چې، ”ترڅو چې زۀ دُعا کوم تاسو دلته کښېنئ.“ ۳۷ هغۀ پطروس او د زبدى زامن د ځان سره کړل، نو ډېر غمژن شو او پرېشانى پرې راغله. ۳۸ او هغوئ ته يې وفرمائيل چې، ”زما زړۀ د غمه چوى، دلته ايسار شئ او ما سره بېدار اوسئ.“ ۳۹ هغه يو څو قدمه لاړو، پړمخې پرېوتو او دا دُعا يې وکړه چې، ”اے زما پلاره، کۀ کېدے شى نو دا د تکليف پياله زما نه اخوا کړه، زما مرضى نه بلکې ستا مرضى دې پوره شى.“ ۴۰ بيا دے مريدانو له راغلو نو هغوئ يې اودۀ ومونдل نو هغۀ پطروس ته وفرمائيل، ”ولې تاسو ما سره يوه ګينټه قدرې هم بېدار نۀ شوئ پاتې کېدے؟ ۴۱ بېدار شئ، او دُعا وکړئ چې د آزمېښت په وخت ناکامه نۀ شئ. ځکه چې روح خو تيار دے خو بدن کمزورے دے.“ ۴۲ هغه په دويم ځل لاړو او دُعا يې وغوښته چې، ”اے زما پلاره، کۀ چرې دا د تکليف پياله زما د څښلو نه بغير اخوا کېدے نۀ شى، نو ستا رضا دې وشى.“ ۴۳ چې يو ځل بيا هغه واپس راغلو نو هغوئ يې اودۀ ومونдل ځکه چې د هغوئ سترګې درنې شوې وې. ۴۴ بيا هغۀ هغوئ پرېښودل او لاړو او په درېم ځل يې دُعا وغوښتله او هغه مخکښينى خبرې يې بيا وکړلې. ۴۵ بيا هغه مريدانو له راغلو او ورته يې وفرمائيل چې، ”ولې تاسو لا هغه شان اودۀ يئ، هغه شان لا آرام کوئ؟ خو وخت راغلو چې اِبن آدم به د ګناهګارانو لاسونو ته حواله شى. ۴۶ پاڅئ، ځئ چې ځو. زما مُخبر نزدې راغلے دے.“

د حضرت عيسىٰ مُخبرى او نيول

۴۷ عيسىٰ چې لا خبرې کولې نو سمدستى يهوداه چې په دولسو مريدانو کښې يو وو، هغه او ډېر خلق چې تُورې او کوتکې ورسره وې راښکاره شول هغوئ مشرانو اِمامانو، د شرعې عالمانو او اولسى مشرانو رالېږلى وُو. ۴۸ جاسوس هغوئ ته دا نښه ښودلې وه، ”څوک چې زۀ ښکل کړم هم هغه دے، وې نيسئ.“ ۴۹ نو هغه سمدستى وروړاندې شو، وې وئيل چې، ”اُستاذه سلام.“ او ښکل يې کړو. ۵۰ عيسىٰ ورته وفرمائيل، ”ملګريه، تۀ چې څۀ کول غواړې کوه.“ بيا هغوئ راوړاندې شول، عيسىٰ يې راتيېنګ کړو او وې نيولو. ۵۱ په هغه وخت کښې د عيسىٰ په ملګرو کښې يو تُورې ته لاس کړو او راوې ويستله او د مشر اِمام په غلام يې ګزار وکړو او د هغۀ غوږ يې پرې کړو. ۵۲ خو عيسىٰ هغۀ ته وفرمائيل چې، ”خپله تُوره په تيکى کښې کېږده. څوک چې تُوره چلوى په تُوره مرى. ۵۳ ولې تۀ په دې نۀ پوهېږې چې زۀ د خپل پلار نه مدد وغواړم او هغه به په دې ساعت زما د مدد دپاره د فرښتو د دولسو لښکرو نه زيات راولېږى؟ ۵۴ نو بيا د صحيفو دا وينا به څنګه تر سره کېږى چې په کښې وئيلے شوى دى چې دا به ضرور کېږى؟“ ۵۵ هم په دغه وخت عيسىٰ هغه خلقو ته وفرمائيل چې، ”ولې تاسو ما ډاکو ګڼئ چې د تُورو او کوتکو سره زما په نيولو پسې راغلى يئ څۀ؟ زۀ هره ورځ تاسو سره د خُدائ په کور کښې وم او تعليم مې درکولو خو تاسو ما له لاس نۀ راوړلو. ۵۶ خو دا هر څۀ هم ځکه وشول چې د نبيانو صحيفې پوره شى.“ نو بيا ټولو مريدانو هغه يواځې پرېښودو او ترې وتښتېدل.

د جرګې په وړاندې پېشی

۵۷ عیسیٰ نیولے تړلے د مشر اِمام کائفس کور ته بوتلے شو چرته چې د شرعي عالمان او مشران راټول وُو. ۵۸ پطروس
ورپسې په څهٔ فاصله کښې وروستو روان وو، نو کله چې د مشر اِمام د کور صحن ته ورسېدو، نو ننوَتو ورغلو او هلته هغه د
سپاهیانو سره کښېناستو چې د دې هر څهٔ اَنجام ووینی. ۵۹ مشرانو اِمامانو او ټولې جرګې دا کوشش وکړو چې د عیسیٰ په
خلاف داسې څهٔ ګواهي پیدا کړی چې د مرګ حُکم پرې وکړی. ۶۰ خو داسې ګواهي یې پیدا نهٔ کړے شوه، سره د دې چې ډېر
کسان د دروغو ګواهۍ دپاره راوړاندې شوی وُو. آخر دوو سړو دا ګواهي وکړه چې، ۶۱ "دهٔ فرمائیلی وُو چې زهٔ د خُدائ پاک
کور نړولے شم او په درېو ورځو کښې یې بیا آبادولے شم." ۶۲ په دې مشر اِمام پاڅېدو او عیسیٰ ته یې ووئیل چې، "ولې تا
سره جواب نشته؟ دا اِلزامونه د څهٔ دی چې هغوئ ستا خلاف ګواهي ورکوی؟" ۶۳ خو عیسیٰ چپ پاتې شو. نو بیا مشر اِمام
ووئیل چې، "زهٔ د ژوندی خُدائ پاک قَسم درکوم چې ووایه، تهٔ په رښتیا مسیح، د خُدائ پاک زوئ یې کهٔ نه؟" ۶۴ عیسیٰ
جواب ورکړو چې، "دا ستا وینا ده، خو زهٔ تاسو ته دا وایم چې د نن نه پس به تاسو اِبن آدم د خُدائ پاک ښی لاس ته ناست او
د آسمان په ورېځو کښې په راتلو ووینئ." ۶۵ په دې وینا مشر اِمام خپله چُوغه وشلوله او وې وئیل چې، "دے خو کُفر وائی. د
دې ګستاخۍ نه پس هم د نورو ګواهانو حاجت شته څهٔ؟ تاسو په خپله دا کُفر واورېدو. ۶۶ ستاسو فېصله څهٔ ده؟" هغوئ
جواب ورکړو چې، "دے مجرم دے او د قتلولو جوګه دے." ۶۷ بیا هغوئ د هغهٔ په مخ وتُوکل او په سوکونو یې ووهلو او
ځینو په څپېړو ووهلو، ۶۸ او وئیل یې، "اے مسیح، کهٔ تهٔ په رښتیا نبی یې نو دا راته ووایه چې چا ووهلې."

د پطروس د حضرت عیسیٰ نه منکرېدل

۶۹ نو په دې دوران کښې پطروس بهر په صحن کښې ناست وو چې یوه وینځه ورغله او ورته یې ووئیل، "تهٔ خو هم د عیسیٰ
ګلیلی سره وې." ۷۰ خو پطروس د ټولو په مخکښې منکر شو او وې وئیل چې، "زهٔ نهٔ پوهېږم، چې دا تاسو څهٔ وایئ؟" ۷۱ بیا
هغه د ډیوړۍ په لور روان شو او هلته یوې بلې وینځې چې هغه ولیدو نو موجودو خلقو ته یې ووئیل چې، "دا سړے هم د عیسیٰ
ناصری سره وو." ۷۲ یو ځل بیا هغه منکر شو او په قسمونو شو چې، "زهٔ دا سړے نهٔ پېژنم." ۷۳ لږه شیبه وروستو د ولاړو
کسانو نه یو څو کسان راغلل او پطروس ته یې ووئیل چې، "بېشکه تهٔ د هغوئ نه یو یې ځکه چې ستا د لهجې نه دا پته لګی."
۷۴ په دې هغه په بدو ردو سر شو او قسمونه یې وخوړل چې، "زهٔ دا سړے نهٔ پېژنم." په دغه وخت کښې چرګ بانګ ووئیلو.
۷۵ او پطروس ته د عیسیٰ هغه خبره رایاده شوه چې فرمائیلی یې وُو چې، "د چرګ د بانګ نه مخکښې به تهٔ زما نه درې ځله
اِنکاری شې." هغه بهر ووتو او په چغو چغو یې وژړل.

د حضرت عیسیٰ پیلاطوس له بوتلل

۲۷ ۱ چې سبا شو نو مشران اِمامان او د قوم مشران راټول شول او دا منصوبه یې جوړه کړه چې عیسیٰ به څنګه وژنو.
۲ بیا یې هغه وتړلو او روان یې کړو او رومی ګورنر پیلاطوس ته یې حواله کړو.

د یهوداه اِسکریوتی خودکُشی کول

۳ کله چې یهوداه مُخبر ته پته ولګېده چې په عیسیٰ باندې جرم ثابت شوے دے نو هغه پښېمانه شو او هغه د سپینو زرو
دېرش سیکې یې مشرانو اِمامانو او قومی مشرانو ته واپس کړې. ۴ هغهٔ ووئیل، "ما ګناه کړې ده چې یو بېګناه سړی ته د
مرګ سزا مِلاو شوې ده." خو هغوئ ووئیل چې، "زمونږ پرې څهٔ؟ تهٔ پوهه شه او ستا کار پوهه شه." ۵ نو هغهٔ بیا د سپینو
زرو سیکې د خُدائ په کور کښې په زمکه وغورزولې او د هغوئ نه روان شو، او خپل ځان یې پانسی کړو. ۶ مشرانو اِمامانو
د سپینو زرو سیکې راوچتې کړې او وې وئیل چې، "دا سیکې د خُدائ د کور په خزانه کښې اچول روا نهٔ دی ځکه چې دا د قتل
قیمت دے." ۷ نو صلاح یې وکړه او د کُلال زمکه یې پرې واخسته چې د مسافرو قبرستان پرې جوړ کړی. ۸ تر نن ورځې

پورې هغه زمکه د خُون په پتې يادېږى. (۹) دغه شان د يرمياه نبى پېشگوئى تر سره شوه چې، ”هغوئ دېرش د سپينو زرو سيکې
واخستلې چې هغه په بنى اِسرائيلو کښې د سر قيمت وو، (۱۰) او هغه د سپينو زرو سيکې يې د کُلال په زمکه ورکړې، لکه چې
مالِک ما ته حُکم راکړے دے.“

د پيلاطوس د حضرت عيسىٰ نه تپوسونه

(۱۱) بيا يې عيسىٰ گورنر له راوستو او چې هغه هلته ودرېدو نو گورنر ترې تپوس وکړو چې، ”ولې تهٔ د يهوديانو بادشاه يې څهٔ؟“
عيسىٰ وفرمائيل چې، ”دا ستا وينا ده.“ (۱۲) او کوم اِلزام چې په هغهٔ باندې مشرانو اِمامانو او اولسى مشرانو لگولے وو د هغې
يې هيڅ جواب ورنهٔ کړو. (۱۳) بيا پيلاطوس ورته ووئيل چې، ”ولې تهٔ دا ټولې گواهى چې ستا په خلاف کيږى نهٔ اورې څهٔ؟“ (۱۴)
خو هغهٔ په جواب کښې د يو ټکى نه هم اِنکار ونهٔ کړو او گورنر په دې ډېر حيران شو.

د حضرت عيسىٰ د مرگ سزا

(۱۵) د اختر په ورځ د گورنر دا دستور وو چې د خلقو په خوښه به يې يو قېدى آزادولو. (۱۶) په دغه وخت کښې برابا نومې يو
بدنام سړے په قېد کښې وو. (۱۷) کله چې خلق راغونډ شول نو پيلاطوس ورته ووئيل چې، ”ستاسو په خوښه زهٔ څوک آزاد
کړم، برابا يا عيسىٰ چې ورته مسيح وئيلے شى؟“ (۱۸) ځکه چې هغهٔ ته پته وه چې هغوئ عيسىٰ د حسد په وجه دهٔ ته حواله
کړے وو. (۱۹) پيلاطوس لا په تخت ناست وو چې د خپلې ښځې له طرفه ورته پېغام راغلو چې، ”دې بېگناه سړى ته گورے
هيڅ ونهٔ وائې ځکه چې بيگاه په ما په دې وجه په خوب کښې ډېر مصيبت تير شو.“ (۲۰) تر دې وخته مشرانو اِمامانو او نورو
مشرانو خلق دې ته لمسولى وُو چې د برابا آزادى وغواړى او د عيسىٰ قتل. (۲۱) کله چې گورنر دوباره ترې تپوس وکړو چې،
”په دواړو کښې څوک آزادول غواړئ؟“ هغوئ چغې کړې، ”برابا.“ (۲۲) پيلاطوس ورته ووئيل چې، ”بيا د عيسىٰ سره څهٔ وکړم
څوک چې د مسيح په نوم يادېږى؟“ ټولو په يو آواز په چغو ووئيل چې، ”دے په سولئ راځوړند کړئ.“ (۲۳) پيلاطوس ووئيل
چې، ”ولې؟ په څهٔ گناه؟“ خو هغوئ نورې هم چغې کړې چې، ”په سولئ يې کړه.“ (۲۴) پيلاطوس پوهه شو چې زهٔ هيڅ نهٔ شم
کولے او فساد جوړېږى، نو هغهٔ اوبهٔ راوخستلې، د ټولو خلقو په وړاندې يې خپل لاسونه ووينځل او وې وئيل چې، ”زما لاسونه
دې د دې سړى د خُون نه پاک وى، د دهٔ د خون ذمه وارى دې ستاسو په غاړه وى.“ (۲۵) ټولو خلقو په يو آواز چغې کړې چې،
”د دهٔ خُون دې زمونږ او زمونږ د اولاد په غاړه وى.“ (۲۶) نو هغهٔ بيا برابا آزاد کړو او عيسىٰ يې په کوړو ووهلو او په سولئ کولو
له يې ورکړو.

د سپاهيانو په حضرت عيسىٰ پورې ټوقې کول

(۲۷) بيا د گورنر سپاهيانو عيسىٰ قلعې ته بوتلو او ټوله فوجى دسته يې ترې راچاپيره کړه. (۲۸) جامې يې ترې وويستلې او سره
شان چُوغه يې پرې واچوله. (۲۹) او د ازغو تاج يې جوړ کړو او ورته يې په سر کړو او يو بينت يې په ښى لاس کښې ورکړو، بيا
د هغهٔ په مخکښې په زنگنو شول او ټوقې يې ورپورې کولې چې، ”اے د يهوديانو بادشاه سلامت.“ (۳۰) هغوئ په هغهٔ وتُوکل او
بينت يې ترې واخستو او په سر سر يې پرې ووهلو. (۳۱) او چې ټوقې يې بس کړې نو چُوغه يې ترې وويستله او خپلې جامې يې
ورواغوستلې. بيا يې هغه بهر په سولئ کولو له بوتلو.

د حضرت عيسىٰ په سولئ کول

(۳۲) کله چې دوئ په لاره روان وُو نو شمعون نومې کرينى سړے يې په نظر شو او هغه يې په زور په بيگار راونيولو چې د عيسىٰ
سولئ يوسى. (۳۳) او بيا گولگتا نومې ځائ ته ورغلل چې مطلب يې د کوپړو ځائ دے. (۳۴) هلته يې عيسىٰ ته د تريخ څيز سره
گډ کړى مے د څښلو دپاره ورکړل، خو د څکلو نه وروستو يې ونهٔ څښل. (۳۵) او چې کله يې دے په سولئ وځړولو نو د هغهٔ
په جامو يې پچه واچوله. او په خپلو کښې يې تقسيم کړې. (۳۶) نو بيا يې هلته څوکيدارى ته کښېناستل. (۳۷) د هغهٔ د سر دپاسه

یې یوه تخته چې جرم پرې لیکلے شوے وو ټک وهله چې، دا د یهودیانو بادشاه عیسیٰ دے. ﴿۳۸﴾ دوه ډاکوان یې هم د هغهٔ سره په سولئ کړی ؤو، یو یې د هغهٔ ښی او بل یې د هغهٔ ګس لاس ته راځوړند کړے وو. ﴿۳۹﴾ په لارې تېرېدونکو به عیسیٰ ته په چغو کنځل کول او په مسخرو به یې سرونه ورپورې خوځول، ﴿۴۰﴾ "اوس ځان ته وګوره، تهٔ به د خُدائ پاک دا کور ورانوې او بیا به یې په درېو ورځو کښې جوړوې. ښه نو بیا کهٔ تهٔ په رښتیا د خُدائ زوئ یې خپل ځان بچ کړه، او د دې سولئ نه راکوز شه." ﴿۴۱﴾ دغه شان مشرانو اِمامانو، د شرعې عالمانو او مشرانو هم ورپورې مسخرې کولې، ﴿۴۲﴾ او وئیل یې چې، "هغهٔ خو نور خلق بچ کول خو خپل ځان نهٔ شی بچ کولے. بېشکه کهٔ دے د بنی اِسرائیلو بادشاه وی نو اوس دې د دې سولئ نه راکوز شی، نو بیا به پرې مونږ ایمان راوړو. ﴿۴۳﴾ د دهٔ په خُدائ پاک باور وو، اوس دې دے خُدائ بچ کړی کهٔ هغه یې غواړی، ځکه چې دهٔ وئیل چې، زهٔ د خُدائ پاک زوئ یم." ﴿۴۴﴾ تر دې چې د دهٔ سره په سولئ شوو مجرمانو هم دهٔ ته سپکې سپورې وئیلې.

د حضرت عیسیٰ وفات کېدل

﴿۴۵﴾ د غرمې په وخت په ټوله زمکه تیارهٔ راخوره شوه او د تیر ماسپښین تر درېو بجو پورې وه. ﴿۴۶﴾ او په تیر ماسپښین عیسیٰ په اوچت آواز نعرې کړې، "ایلی، ایلی، لما شبقتنی؟" یعنې، "اے زما خُدایه پاکه، اے زما خُدایه پاکه، زهٔ دې ولې پرېښودلم؟" ﴿۴۷﴾ ځینې ولاړو خلقو چې دا واورېدل نو وې وئیل چې، "وګورئ دے اوس الیاس ته نعرې وهی." ﴿۴۸﴾ په هغوئ کښې یو سمدستی منډه کړه یو اسفنج یې د سرکې نه ډک کړو او د هغهٔ شونډو ته یې د یوې چوکې په سر ونیولو چې وې څښی. ﴿۴۹﴾ خو نورو ووئیل چې، "اوس به وګورو چې الیاس راشی او دے راکوز کړی." ﴿۵۰﴾ عیسیٰ بیا یوه تېزه کریکه کړه او ساه یې ورکړه. ﴿۵۱﴾ هغه وخت د خُدائ د کور پرده د سر نه تر بېخه پورې په مینځ دوه شوه. او زلزله راغله، ګټان وچاودل، ﴿۵۲﴾ او قبرونه وسپړېدے شول او د خُدائ پاک ډېر مقدسین د خوبه رابېدار شول. ﴿۵۳﴾ او د عیسیٰ د پاڅېدلو نه پس هغوئ د قبرونو نه راووتل، یروشلم ته ننوتل او ډېرو خلقو یې ننداره وکړه. ﴿۵۴﴾ کله چې صوبه دار او د هغهٔ سپاهیانو چې د عیسیٰ څوکیداری یې کوله زلزله او دا ټول واقعات ولیدل نو په هغوئ هیبت راغلو او وې وئیل، "بېشکه چې دا سړے د خُدائ پاک زوئ وو." ﴿۵۵﴾ ډېرې ښځې هم هلته موجودې وې او د لرې نه یې تماشه کوله. هغوئ د ګلیل نه په عیسیٰ پسې خِدمت ته راغلې وې. ﴿۵۶﴾ په هغوئ کښې یوه مریم مګدلینی وه او بله د یعقوب او د یوسف مور مریم، او د زبدی د زامنو مور وه.

د حضرت عیسیٰ ښخول

﴿۵۷﴾ کله چې ماښام شو نو د ارمتیه یو مالداره سړے وو چې نوم یې یوسف وو او د عیسیٰ مرید وو، راغلو. ﴿۵۸﴾ هغه پیلاطوس له ورغلو او د عیسیٰ لاش یې ترې وغوښتو او پیلاطوس حکم وکړو چې ور دې کړے شی. ﴿۵۹﴾ یوسف هغه لاش یوړو او په صفا کتان کښې یې ونغښتو، ﴿۶۰﴾ او هغهٔ په خپل نوې غار کښې کېښودو کوم چې هغهٔ په ګټ کښې کنستے وو. او یو لوئ کاڼے یې د قبر خولې ته راورغړولو او ترې لاړو. ﴿۶۱﴾ او مریم مګدلینی او هغه بله مریم دواړه یې قبر ته مخامخ ناستې وې.

په قبر څوکیداران

﴿۶۲﴾ په بله ورځ چې د سبت ورځ وه مشران اِمامان او نور فریسیان په جمع پیلاطوس له راغلل، ﴿۶۳﴾ او وې وئیل چې، "صاحبه، مونږ ته یاد دی چې هغه فریبی چې لا ژوندے وو نو وئیلی یې ؤو چې زهٔ به په درېمه ورځ پورته کړے شم. ﴿۶۴﴾ نو تهٔ بیا دا حکم ورکړه چې تر درېو ورځو پورې دې د دغه قبر څوکیداری وکړے شی. هسې نه چې د هغهٔ مریدان راشی، لاش یې په غلا وباسی او بیا خلقو ته وائی چې هغه پورته کړے شوے دے، او آخری فریب به یې د ومبی فریب نه ډېر بد وی." ﴿۶۵﴾ پیلاطوس ورته ووئیل چې، "ځئ لاړ شئ، سپاهیان ځان سره بوځئ. څنګه مو چې خوښه وی نو هغه شان سخته څوکیداری یې وکړئ." ﴿۶۶﴾ نو هغوئ لاړل، او د قبر د خولې په کاڼی یې مهرونه ولګول او د څوکیدارۍ دپاره یې پرې سپاهیان مقرر کړل.

د حضرت عیسیٰ بیا ژوندی کېدل

٢٨ (١) د سبت ورځ تېره شوه او د اِتوار د ورځې سحر کېدونکے وو چې مريم مګدلينی او هغه بله مريم د قبر ليدو له
راغلې. (٢) ناګهانه يوه سخته زلزله راغله، د آسمان نه د مالِک خُدائ يوه فرښته راکوزه شوه، غار له راغله او هغه کاڼے يې
ورغړولو او پرې کښېناسته. (٣) مخ يې د برېښنا په شان ځلېدو او جامې يې لکه د واورو په شان سپينې وې. (٤) ځوکيداران
يې په ليدو د يرې نه په لړزېدو شول او لکه د مړو پرېوتل. (٥) فرښتې بيا ښځو ته وفرمائيل چې، "مۀ يرېږئ، ما ته پته ده چې
تاسو د عيسیٰ ليدو له راغلې يئ ځوک چې په سولۍ شوے وو. (٦) هغه دلته نشته، هغه بيا پورته کړے شوے دے لکه څنګه
چې هغۀ فرمائيلی وُو. راشئ، هغه ځائ وګورئ چرته چې هغه پروت وو. (٧) نو بيا زر لاړې شئ او د هغۀ مريدان خبر کړئ
چې هغه له مړو نه ژوندے پاڅولے شوے دے او ستاسو نه وړاندې ګليل ته روان دے، تاسو به يې هلته ووينئ. څۀ چې درته ما
ووئيل هغه ياد ساتئ." (٨) هغوئ د قبر نه په هيبت او خوشحالۍ لاړې او په منډه شوې چې مريدان خبر کړی. (٩) ناڅاپې
عيسیٰ په لاره پرې پېښ شو او په هغوئ يې سلام واچولو. هغوئ ورغلې او د هغۀ پښې يې ونيولې او سجده يې ورته وکړه. (١٠)
بيا عيسیٰ هغوئ ته وفرمائيل چې، "يرېږئ مه، لاړې شئ او زما ورونو له دا پېغام ورکړئ چې هغوئ دې ګليل ته لاړ شی، ما به
هلته ووينی."

د ځوکيدارانو خبر راوړل

(١١) ښځې لا په خپله لار تللې چې ځينې ځوکيداران ښار ته ننوتل او مشرانو اِمامانو ته يې ټوله قيصه تيره کړه. (١٢) بيا هغوئ
مشران راغونډ کړل او صلاح يې وکړه. او مشرانو اِمامانو سپاهيانو ته غټ رشوت ورکړو، (١٣) او ورته يې ووئيل چې، "تاسو به
دا ووايئ چې د شپې چې مونږ اودۀ شو نو د هغۀ مريدان راغلل او د هغۀ لاش يې پټ کړو." (١٤) او ورسره يې دا هم ووئيل چې،
"کۀ دا خبر د ګورنر غوږو ته ورسېدو نو مونږ به د هغۀ سره خبره وکړو او تاسو ته به هيڅ نقصان نۀ درکوی." (١٥) نو هغوئ
پېسې واخستلې او څۀ چې ورته وئيلے شوی وُو هم هغه شان يې وکړل. دغه قيصه تر نن ورځې په يهوديانو کښې خوره ده.

مريدانو ته حُکم ورکول

(١٦) يوولس مريدان د ګليل هغه غر ته روان شول د کوم چې عيسیٰ ورته د تللو دپاره فرمائيلی وُو. (١٧) کله چې هغوئ هغه
وليدو نو ورته په سجده شول خو ځينې شکمن وُو. (١٨) بيا عيسیٰ ورغلو او ورته يې وفرمائيل چې، "د آسمان او د زمکې ټول
اختيار ما ته راکړے شوے دے. (١٩) ځکه تاسو په زمکه خوارۀ شئ او ټول قومونه زما مريدان کړئ او د پلار، د زوئ او د روحُ
القُدس په نامه ورته بپتسمه ورکړئ. (٢٠) او دا تعليم ورکوئ چې په هغه ټولو خبرو عمل کوئ چې ما تاسو ته حکم کړے دے.
او دا يقين ساتئ چې زۀ به تل او تر قيامته پورې تاسو سره يم."

pashtobibles.org © يوسفزی ٢٠١٩